ديوان

فقير مرحوم مغفور

ميان غلام حيدر عليه رحمت

ڇپائيندڙ

ميان بيدل فقير شر

سجاده نشين

درگاه مرحوم مغفور ميان غلام حيدر فقير – شر

[سال ١٩٦٠ع

سنڌي آرٽ پريس حيدرآباد سنڌ

Gul Hayat Institute

دیوان

فقیر مرحوم مغفور

میاں غلام حیدر علیہ رحمت

چپا کیدنز

میاں بدیل فقیر شہ

سجادہ نشین

درگاہ مرحوم مغفور میاں غلام حیدر فقیر شہ

[جلد ۵۰۰] [سال ۱۹۶۰ع]

قیمت

۳/۰۰ روپیہ

ملکی آرٹ پریس [illegible]

Gul Hayat Institute

بسم الله الرحمان الرحيم

سلسله پيران الطريقت قادريه

الحمد الله رب العالمين والعاقبة المتقين والصلواة والسلام علي رسوله محمد و آله اجمعين.
اما بعد في هذاه سلسلتي من مشائخ في الطريقة القادريه علي اعلهم رضوان الله تعاليٰ -

الاهي بحرمت سيد المرسلين وخاتم النبيين احمد مجتبيٰ ومحمد مصطفيٰ صلي الله عليه وسلم
الاهي بحرمت امام العارفين حضرت علي كرم الله وجه درشان او حضرت النبي صلي الله عليه وسلم
فرمودہ انا مدينة العلم وعلي بابها - الاهي بحرمت امام الائمه امام حسن رضي الله - الاهي
بحرمت امام زين العابدين رضي - الاهي بحرمت امام محمد باقر رضي - الاهي بحرمت امام جعفر صادق رضي
الاهي بحرمت امام موسيٰ كاظم رضي - الاهي بحرمت امام موسيٰ رضا رضي - الاهي بحرمت معروف
كرخي رحمة الله عليه - الاهي بحرمت شيخ المشائخ ابوالحسن سري سقطي رحمة الله - الاهي
بحرمت شيخ جنيد بغدادي رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ شبلي رحمة الله - الاهي بحرمت
شيخ علي هنكاري رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ ابوالفضل بن عبدالواحد رحمة الله - الاهي
بحرمت شيخ ابوالفرح طوطوسي رحمة الله الاهي بحرمت شيخ ابوسعيد فاروقي رحمة الله الاهي بحرمت
شيخ المشائخ حضرت پير دستگير روشن ضمير مرشد الخلائق مولانا شيخ عبدالقادر جيلاني قدس
الله تعاليٰ سره العزيز - الاهي بحرمت شيخ عبدالقاهر رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ عمادالياسر
رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ نجم الدين كبريٰ رحمة الله - الاهي بحرمت محمد الدين بغدادي
رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ رضي الدين رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ احمد نورالدين
رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ محمود رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ علاالدين رحمة الله -
الاهي بحرمت شيخ المشائخ علي ثاني سيد همداني رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ ابا اسحاق
الجيلاني رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ محمد علي المشهور نوربخش رحمة الله - الاهي بحرمت
شيخ محمد غياث الدين رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ اسماعيل مدني رحمة الله - الاهي بحرمت
شيخ قرني الصديقي شيخ قطب زمان كليم الله رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ المشائخ فرد الحقيقي
راز ابرار قطب الزمان عارف باالله مرشد شاه عبيد الله جيلاني رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ
محمد حافظ فاروقي المشهور فقير صاحبڏنه رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ عارف باالله فقير
عبدالحق فاروقي رحمة الله - الاهي بحرمت شيخ مرشدنا سهل فقير رحمة الله عليه - الاهي
بحرمت شيخ محمد يوسف فقير عرف الانڪ شاه عليه رحمة - الاهي بحرمت فقير غلام حيدر
فقير گودڙي علي رحمة - الاهي بحرمت فقير ميمگهو - الاهي بحرمت فقير غلام شاه - الاهي
بحرمت فقير مراد علي - الاهي بحرمت فقير پيل موجوده سجاده نشين و ان كان بعد اچ الله
جيڪي فقير ٿيندا آيا آهن الاهي تنهن درگاه دران جا طالب آهن —

العابد فقير عبد الرحيم

Gul Hayat Institute

بسم الله الرحمان الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوات والسلام علي سيد المرسلين ۔

سڀ تعريفون الله تبارڪ جي واسطي آهن ۔ جو پنهنجن بندن تي پنهنجي نعمتن سان گڏ بخشش عطا ۽ احسان ڪرڻ وارو آهي ۔ جو سموري ڪائنات ۾ سڀڪان وڌيڪ عبادت جو لائق ۽ معبود آهي اهوئي ، بزرگي ۔ جلالت جمالت ۽ ڪماليت جو صاحب آهي. جو پنهنجي عاشقن دلدادن جي دلين خواه نظرن ۾ ويجهي ۾ ويجهو آهي ۔ جيئن الله تبارڪ وتعاليٰ پنهنجي ڪلام پاڪ ۾ ارشاد فرمايو آهي ته :- نحن اقرب اليه من حبل الوريد ۔ ۽ جيڪي عاشق الهي توحيد جي درياه ۾ ٽٻيون هڻڻ وارا آهن ته وٽن الهن سان هميشه هم انيس آهي ۔ جيئن مولانا جامي رحمت الله عليه فرمايو آهي :- انيس خلوت شب زنده داران — رفيق روز در صحبت گداران ۔ خدا وند ڪريم پنهنجي نعمت ۔ رحمت ۽ قناعت جي خزانن مان پنهنجي ٻانهن کي غني بنائڻ وارو آهي. جنهن پنهنجي لطف و ڪرم سان اسان کي پنهنجو بندو بنايو آهي ۔ ۽ پنهنجي ڪلام پاڪ جي برڪت سان ڪرم ۽ فيضياب ڪيو آهي ۔ ۽ جيڪڏهن اسان غفلت جو لحاف دور ڪري پنهنجي وجود اندر سوچ ويچار غور ۽ فڪر سان نظر ڪريون ته جيڪر اهو ئي اهو نظر اچي ۔ جيئن سچل سر مست رحمت الله عليه هڪ هنڌ فرمايو آهي ته :- در پيش نظرم همين آخر پيدا است از قاب از السواه هو اهڙو ته حاذق حڪيم آهي ته فقط عابد ۔ زاهد ۽ متقي انسانن کي ڪره آب جي معرفت طئي ڪرڻ لاء آماده رکي ٿو بلڪ عاجز ۔ مجروح ۽ بي فڪر انسانن کي به پنهنجي پياري رحمت اللعالمين جي چوکٽ آڏو پنهنجي قرب ۽ محبت جي شفاخاني تان وصال جو خاص الخاص شربت پياري کين خاص محبت جي ۽ رحمت جي عميق درياء ۾ غوطه زن ڪرائي ٿو ۽ انهن بي خبر انسانن کي به پنهنجي لطف و ڪرم سان سالڪ ۽ عارف بنائي ٿو ۔ جو جن شخص جي ذهن مبارڪ تي هر هميشه هي ورد جاري رهي ٿو ته :-

ڪبهي تو وصل پرگا اس توقع پر يه جيتے ہیں — نه صوري فال ڪهلوائو خدا جانے تو ڪيا نڪلي

ليڪن انهن آس مند انسانن کي پنهنجي رهنمائي ۽ مقبوليت جي سببان بندگي ۽ عبادت جي توفيق سان گڏو گڏ معرفت الاهي جو به مزو چکائي ٿو ۔ ۽ پنهنجي بيشمار احسانن سان انهن کي بخش ۽ پاڪائي جو بي بها ۽ قيمتي لباس پهرائيندو آهي ۔ ۽ انهن پنهنجي ڪامل تجلي جي جلوه سان انهن جي دلين کي پرنور ۽ مالا مال ڪري ڇڏيندو آهي ۔ انسان گڏ الله تبارڪ تعاليٰ پنهنجي اهڙن خاص بندن لاء ڪلام پاڪ ۾ اولياء الله جو خطاب عطا فرمائي کين نوازيو آهي. جيئن ته :- الا ان اولياء الله لا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۔ اسان سواءِ ڪنهن شڪ گمان جي گواهي ٿا ڏيون ته ٻنهي جهانن ۾ سواءِ ذات حق جي ٻيو ڪو به معبود بالحق ڪو نه آهي وحدت هو بي مثل بيچون وحده لا شريڪ له آهي ۔

اما بعد :- بي حد و بي شمار شڪرانا الله تبارڪ و تعاليٰ جا جنهن اسان جي هدايت لاءِ حقيقي رهبر شافع محشر سيد المرسلين شفيع المذنبين رحمت اللعالمين حضور سرور ڪائنات حضرت سڪوتر مصطفيٰ احمد مجتبيٰ صلي الله عليه و آله وسلم جن کي خاص پنهنجي نور الور مان پيدا ڪري تمام خلقت جي هدايت واسطي پيغمبر ڪري موڪليو ۔ هي بنده بي علم ۽ گنهگار جو نالائق نمام کي ڪا به ظاهري يا روحاني طاقت حاصل آهي جو ذات پاڪ رب الجليل واري چوڪاٺ تي در

Gul Hayat Institute

جي ابتدا يا انتها جي مڪمل خبر ڏيئي سگهي. جو جنهن پنهنجي انوار هدايت سان گمراهيءَ جي ظلمات کي ڪڍي ڪڍيو ۽ اهل هدايت وارن جي دلين کي دين جي هدايت سان روشن ۽ معمور ڪيو. ۽ جنهن لاتعداد خلق خدا کي ڪفر ۽ ضلالت جي تاريڪيءَ مان ڪڍي لقرب رباليءَ تائين پهچايو. ۽ جنهن نه صرف الهي تابعداريءَ ۾ سارو صدق ۽ سچائيءَ جي پوري پوري طرح لڳل لڳائي آهي ته الکي دنيا خواه دلوي نعمتون مڪمل طرح حاصل ٿيون آهن. ۽ اهو ظاهري خواه باطني خزانن جو مالڪ بڻجي ويو آهي. ان ڇڏڪ روحاني ۽ ابدي لذتن جو سواد حاصل ڪيو آهي. پر خوش قسمت اهي اي نها بندن جي آهه جنڪي ساقي العيوب پنهنجي مهربانيءَ سان حضرت محمد ڪريم صلعم جهڙي نوري بشر جو ديدار بخشيو. ۽ انهن بندن جي لاءِ بقادار پرم جو پيالو سندن نوش جان ڪرڻ لاءِ آماده ڪيو ذات پاڪ رب العالمين پنهنجي محبوب کي رحمت العالمين جو چوغو پهرائي ياسين والفرآ جو تاج سجائي الڪ لمن المرسلين جو تاج زيب پاور ڪري هن دار الفنا جي تاريڪيءَ دور ڪرڻ واسطي روشن چراغ ڪري موڪليو. حضور سرور ڪائنات صلعم جن جي اها اعلى سرڪار آهي جو جنهن ته ماٺهوءَ ڪيهڙي به دنيا خواه ڏلوي مشڪلات جي وقت پنهنجي دل کي سرڪار مدينه جي طرف رجوع ڪري ڇڏيو آهي ته " بفضل خدا ولد ڪريم " اهڙيون سموريون مشڪلاتون هڪ ساعت ۾ آسان ٿي ويون آهن.

اي خدا وند ڪريم تون اسانجي پيشوا آقائي تاجدار حضور سرور ڪائنات صلعم ۽ انجي آل اطهر ۽ اصحابن ڪرامن تي بيشمار درود و سلام نازل فرماءِ جو جيستائين خورشيد مشرق کان طلوع ۽ مغرب ڏانهن غروب ڪندو رهي. آمين ثم آمين

پيش لفظ

ناظرين صاحبان کي ٻڌڪ روشن هجي ته ٻڌوي. کي پنهنجي جد بزرگوار صاحب مرحوم مغفور جنت مڪان فقير غلام حيدر گود ڙائي عليه رحمت جن جي سوانح حيات ۽ سندن شعر و شاعريءَ جو لکڻ هيٺين سببن ڪري ٿيو آهي.

١. فقير صاحب ميان پيل فقير سجاده نشين درگاه فقير غلام حيدر عليه رحمت جن ۽ سندس ڀاءُ ميان معرز علي فقير ۽ ٻين خاص احبابن ۽ علم دوست حضرات وٽان مذڪوره حوالات لکڻ بابت تاڪيدي فرمائش تي جنهڪري لکڻ جو ڪم شروع ڪيو ويو.

٢. " دنيا است آخر بورنا " جي ڪري اسانجي گهوٽ ۾ جهولي زماني جا ماڻهو تمام قليل التعداد ۾ وڃي رهيا آهن، جن وٽان فقير صاحب مرحوم جن جي سوانح عمريءَ جو پورو پورو احوال ملي سگهي، ۽ اڪري اهو به خيال ٿيو ته جيڪي سندن موجود ٿي آهي، تن الهن کان ڏيئرو احوال ۽ حڪايتون اچي لکيون وڃن ته بهتر ٿيندو.

٣. اڄ ڪالهه، ڏٺو ويو آهي ته ٿوري عرصي کان سنڌي زبان جي همدردي ڪرڻ ۽ الکي قائم رکڻ لاءِ موجوده سرڪار ۽ سنڌيءَ جي خير خواه سنڌي ادبي بورڊ وارن جي جماعت ڪوشش جي طرفان الڪ سنڌي ڪتاب، ماهوار رسالا، ادبي ڪتاب، تاريخون، اسلامي تاريخون، فقيرن بزرگن جا احوالات ۽ سندن شعر و شاعري

Gul Hayat Institute

نظم توڙي نثر ۾ جيڪي شايع ٿيا آهن. جنهن جي مطالع ڪرڻ بعد هن ڪتاب جي گڏ
ڪري لکڻ جو شوق تمام زياده جاڳيو. ڇاڪاڻ ته دل ۾ اهو به خيال جاڳيو ته
جڏهن فقير صاحب جن جهڙو ذخيرو اسان وٽ ڇڏي ويا آهن ته ڇو نه اهو به ڇاپي
هيٺ اچي جئن اسان جي سنڌڙيءَ جي سر زمين ساوڪ ۽ سرسبزيءَ مثل گلزار وانگر
گلزاري ڪري اظهار ٿئي ته ٻيلي اهل دل ۽ عام و خاص اسانجا سنڌي ڀائر خواه
سنڌي تعليم يافته حظ حاصل ڪن. انڪري مذڪوره فرمايل خواه پنهنجي دل
جي خيالن جي بجاآوري ڪرڻ مون واجب سمجهي هن رسالي کي گڏ ڪري لکڻ
شروع ڪيم. پر ڏک هجي ته جيتوڻيڪ جيتر مواد اهڙو فقير صاحب جنهن جي سوانح
حيات بنسبت ڪو اڪمل ڪتاب موجود نه آهي. مگر هن کان الڪل ٣٥ سال اڳي
منهنجي والد صاحب بنامي ٿمي بخش فقير ولد خداداد فقير ولد مرحوم ميان
غلام حيدر فقير عليه رحمة جيوت ٿمير صاحب، جنهن جي سوانح عمريءَ جو ڪتاب شعر و
شاعري سميت مرحوم ميان قائم فقير عليه رحمة جنهن جو دستخط موجود هيو. جو ٻاٻي
صاحب وٽان تعليم ڪاته جو اوائلي سپرنٽينڊنٽ رياست خيرپور جو آغا غلام الهي خان
ٻنائي ويٺل شڪارپور طالب درازن جو اڻانڊ لاه وٺي ويو هو، جو اڄ سوڊ و ملي ٿم
سکيو آهي. منهنجو والد صاحب انوقت ڳوٺ جي اسڪول مينگهي فقير ۾ هيڊ
ماستر هيو. جو مذڪوره ڪتاب مان چڱو واقف آهي. انڪا سواءِ فقير صاحب وارا
پنهنجي دستخط رسالي مان ڪيترا پاڪو مواد اڃا تائين موجود ۽ محفوظ آهي. جو
قديمي ٿلهن ۾ بي اڪمل آهي. ۽ تنهن هوندي به آءٌ پنهنجي والد صاحب جو گهڻو
شڪرگذار آهيان جو مونکي هر وقت فقير صاحب جنهن جي حال احوال اوقات مجاهده
مراقبه وغيره بابت چڱي طرح ٻڌائيندو ۽ سمجهائيندو آهي. جو ته ڪيس مذڪوره
ڪتاب جي مطالع ڪانسواءِ مقدس والد مرحوم خداداد فقير پنهنجي والد صاحب
جو سربستو حال احوال ٻڌائيندو هو. جو فقير صاحب جي خدمت ۾ گهڻو وقت
صرف ڪيو هيائين جنهن مان ڪيس فيض ۾ چڱيءَ رقم ملي هو. ان کان بعد هادي بخش
فقير ولد مرحوم دين محمد فقير ولد مرحوم ميان غلام حيدر فقير رحمة جو به گهڻو
احسانمند آهيان جنهن تان به چڱي معلومات ٿي آهي. جنهن جي مقدس عمر ٩٠ ورهين
جي قريب آهي. انهن سهولتن ملڻ ڪري هن عاجز کي هن ديوان گڏ ڪري لکڻ
۾ گهڻي سهولت ۽ آساني ٿي آهي.

عبدالرحيم بلوچ

— ضروري گذارش —

تمام ناظرين صاحبان رسالہ فقير غلام حيدر گوڏڙيه عليه رحمت جي خدمت ۾
دست بسته ٿي عرض ٿو ڪريان ته اهي صاحب جنهن به وقت هن رسالي کي ڊسح فرمائن
ته الوقت مونکي نه وسارين بلڪي جملہ شائقين لئي هي لازم آهي ته هن گنهگار بي سرو
سامان عاجز جي واسطي درگاه ايزدي مان مغفرت ۽ ايمان جي سلامتيءَ لاءِ خدا ڪارڻ
هٿ کڻي دعا خير گهرڻ فرمائين ته انهن صاحبن جي دعا سان الله تبارڪ وتعاليٰ هن عاصي

Gul Hayat Institute

عاجز جو خاتمو بالخير ڪري ۽ انسان کي نيڪ عمل ڪرڻ جي توفيق عطا ڪري ۽ شفاعت حضور سرور ڪائنات محمد مصطفیٰ صلعم جن جي پوري نصيب ڪري. "آمين"
انسان کي مودبانه عرض آهي ته انسان خطا جو گهر آهي جيئن هڪ عربي مقولو آهي ته "الانسان مرکب من الخطا و النسيان" ان سبب ڪري هن رسالي اندر ڪٿي نه ڪٿي ڪا ننڍي چوڪ غلطي يا ناسلسي عبارت ۾ ڪوئي نه نقص ڏسڻ ۾ اچي ته مهربان ناظرين ۽ صاحبان پنهنجي ڪم علميءَ کي مد نظر رکي چشم پوشيءَ کان ڪم وٺندا. ۽ مونکي پوري پوري اميد آهي ته پنهنجي سخاوت جي پرزمي کي سواءِ سر بسر ڪرڻ جي نه ڪندا. بنده جي خامين کي مد نظر رکي چند بي بها لفظن ڏانهن متوجه ٿي احسان القديم جو قول پنهنجي دل مقدس ۾ نظر انداز ڪري غلطين کي درست ڪرڻ فرمائيندا. والسلام

فقير صاحب جي ڳوٺ جي واقفيت

"ڳوٺ منگهو فقير شر" جو فقير صاحب جي وڏي ڏاڏي مرحوم منگهي فقير جي نالي سان مشهور آهي. سو ضلع خيرپور ميرس تعلقي مير واهه ۾ واقع آهي. سنڌس ذڪر ۾ تعلقي مير واهه جو هيڊ ڪوارٽر شهر ٽن چئن ميلن جي مفاصلي تي آهي. ۽ اوير ۾ مير واهه اتر کان ڏکڻ وهي رهيو آهي ۽ اتر اولهه طرف اٽڪل ٽن چئن ميلن جي مفاصلي تي فقير صاحب ميان نصير محمد فقير صوفي جلالاڻي بلوچ جي خانگاه آهي ۽ اتر طرف اٽڪل ميل سوا ڏيڍ تي پير صاحب ميان حاجن علي شاه سيد جلاليءَ جو مقبرو آهي جتي هر سال تاريخ ١١ ذوالقعد جي چڱو ميلو لڳندو آهي ۽ اتر طرف چئن ميلن تي روزدار وڏا جو شهر واقع آهي". اتر اولهه طرف اٽڪل ٽن ميلن تي ڳالهين وڏن جو شهر آهي جتي ميرن صاحبن جا مشهور حڪيم قاضي قوم اتي باشنده آهن ۽ اتر اولهه طرف چوڏهن ميلن تي رانيپور شريف جي اسٽيشن آهي. وري اولهه طرف چوڏهن ميلن تي اسٽيشن سيٽارجا آهي ۽ ٽن ميلن تي راڻس ولداد خان لنڊ جو ڳوٺ آهي.
فقير صاحب جي ڳوٺ هر سال ربيع الاول جي ١١-١٢ تاريخ درگاه شريف تي وڏو ميلو لڳندو آهي. ۽ فقير مولاڏنو علي ارائنواه سينٽرل اسڪول ۽ اليڪٽرڪ جو ڪارخانو به آهي. ۽ فقير شر به هن ڳوٺ جو رهاڪو آهي.
هن ڳوٺ ڏانهن اچڻ لاءِ اسٽيشن رانيپور شريف ۽ اسٽيشن سيٽارجا کان اچي سگهجي ٿو. ۽ ڪاغذ وغيره جي سهوليت پوسٽ ٽري ۽ ڪنڊياريءَ کان آهي.

فقير صاحب جي وڏن جو احوال

فقير صاحب جا وڏا اصل ايران بلوچستان جا رهاڪو هئا. مڪران ملڪ ۾ لڏي آيا. جڏهن چون ٿا ته ميان عبدالنبي ڪلهوڙي جوڌپور جي راجا کان مدد وٺي مير بجار خان کي ماريو ۽ پوءِ سنڌس دل وٺڻ لاءِ کيس عمرڪوٽ وارو قلعو وغيره ڏئي ڇڏيو. تڏهن راجا پنهنجي ڪٽنب لشڪر سميت اتي رهيل هو. انهن ڏينهن ۾ مير سهراب خان والي رياست خيرپور جو ڀاءُ مير غلام محمد خان ڪنهن شوق شڪار لاءِ عمرڪوٽ ڏانهن ويل هو. ڪن ڳالهين تان مير صاحب جي ماڻهن ۽ راجا جي ماڻهن جو پاڻ ۾ فساد ٿيو جنهن ۾ مير غلام محمد خان پنهنجي ساٿين سميت ماريو ويو. اها خبر جڏهن مير سهراب خان کي پهتي تڏهن ڀاءُ جي وير وٺڻ لاءِ ڪن پنهنجن ميرن سميت جوڌپور ڏانهن چڙهائي ڪري.

Gul Hayat Institute

ڪين اچي شڪست ڏئي آيا جنهن ڪري راجا جي مير سان عداوت ٿي پئي. ۽ پنهنجي لشڪر وغيره موڪلي مير جي ملڪ مان قرلت چورڻ جي نموني ۾ ڪرائيندو هو. ان ڪري مير سهراب خان ٽر جي مهاوري ۾ ڏاڙهيل جي بچاءَ ڪان بلوچ بهادر قومون گهرائي انهنکي زمينون نوڪريون وغيره ڏيئي وهاريو هو. جوڻ ۾ اچي ٿو ته اهو واقعو تيرهين صدي جي اول يعني ١٢٠٢ هجري ڌاري ٿيو هو. مير صاحب پنهنجي ملڪ ۾ جيڪي بلوچ قومن جا ٽولا گهرايا هئا ٿن منجهه فقير صاحب جو والد صاحب مرحوم قائم خان به پنهنجي چند يارن ۽ چاچي حسين بخش خان سميت آيل هو. ۽ انهن بلوچن جا نوبان به اڄ تائين انهن جڳهن تي موجود آهن.

جهڙوڪ:- مري - بگٽي - جمالي - بزدي - جلالاڻي - رند - شمباڻي - گوبانگ - شر - بوزدار - ٽالپور - لنڊ - جسڪاڻي - جلباڻي - لاشاري - لغاري - چانوري - دستي - چانگ - حاجاڻي - مجيداڻي - چانڊيا ۽ مشوري موجود آهن -

شر بلوچ جي قوم جو اڳواڻ هن رياست ۾ فقير صاحب جو والد قائم خان هو. جو شاهه وسايو عليه رحمت جن جو مريد هو. شاهه وسايو ميان گاهي گنج بخش جي اولاد مان هڪ بزرگ ٿي گذريو آهي جو شايد گنج اواهه ۽ گنج آبه سموي پاپر جي طرف آهي. سندن طريقي ۾ ذڪر نفي اثبات (لا اله الا الله) جو بلند آواز سان ڪرڻ وقت پنهنجو سر ڪبي سڄي لوڏيندا آهن جنهن ڪري انهيءَ طريقي کي ميانو آلي طريقو ڪري سڏيندا آهن. هن ملڪ ۾ اچڻ بعد چون ٿا ته قائم خان هنگورجن جي هڪ بزرگ ميان ناصرالدين شاهه عليه رحمت جن جي صحبت به تمام گهڻي ڪندو هو. قائم خان کي مير صاحب وٽان پنهنجي ۽ پسگردائيءَ جي عوامي خلق جي بچاءَ وغيره لاءِ ڪچي قلعي ۽ شهر ٻڌي جي اجازت جو پروانو برادرم صاحب جي عبارت سان لکيل حاصل ٿيو. جو اڄ تائين فقير صاحب ميان پيدل فقير وٽ موجود آهي ۽ ان قلعي جا نشان به اڄ تائين زبون حالت ۾ ڏسڻ ۾ اچي رهيا آهن. قائم خان کي مير صاحب جن جي طرفان وڏي عزت حاصل هئي ۽ خاص شڪارگاهن جي مٿان مختيارڪاريءَ جو عهدو مليل هوس. قائم خان پنج وقتي نماز ۽ رمضان شريف جا مڪمل روزا چڱي نموني ۾ ادا ڪندو هو. ۽ سندس تيار ڪرايل مسجد ۽ مدرسي جي بنياد جا نشان اجا تائين ڏسڻ ۾ اچن ٿا. ڊنهه ساليءَ واري زمين لاءِ مير سهراب خان کان ڪن راڄ وارن گهر ڪئي هئي جنهن ۾ مير صاحب جو ارشاد هو ته جيڪو به ماڻهو اڳ پاڻي آڻي آباد ڪندو ته اڪي ڏني ويندي - ٿوري عرصي بعد مير صاحب ۽ سندس پٽ مير مبارڪ خان شڪار ڪري اچي ساڳيءَ واري ويري ۾ منزل انداز ٿيا ته اتي پاڻي ڏنائون ۽ پڇا ڪيائون ته هي پاڻي ڪنهن آندو آهي تڏهن قائم خان حاضر هو جنهن جواب ۾ چيو ته سائين جن جي انعام موجب پاڻي مون آندو آهي. اها حقيقت مير مبارڪ خان کي به معلوم ٿي جنهن مير سهراب خان کي چيو ته هاڻي اها زمين قائم خان کي ملڻ گهرجي. جا مير کان مليس ۽ اڄ تائين سندن ملڪيت آهي —

Gul Hayat Institute

فقير صاحب جي ولادت

ڄاڻڻ ۾ اچي ٿو ته قائم خان کي چاليهه پنجاهه ورهين تائين ڪو نرينو اولاد ڪونه ڄائو هو. جنهن ڪري سندس دل اولاد واسطي سڪايل رهندي هئي. ڇو ته دنيا جي زندگي واسطي پٽ ۽ مال ٻه زينت آهن. جيئن الله تبارڪ و تعاليٰ پنهنجي ڪلام پاڪ ۾ ارشاد فرمايو آهي ته:- المال والبنون زينت حيات الدنيا.

حاصل ڪلام:- هڪ ڏينهن هڪ مست سيد نامي حيدر شاهه سيلاني طرح قائم خان جي اوطاق تي اچي مهمان ٿيو. جنهن کي گهڻيءَ سڪ منجهان عرض ڪيائين ته قبله سائين منهنجي دعا ڪريو ته پٽ ڄمي جو پٽ لاءِ تمام سڪايل آهيان. الوقت ان سيد بادشاهه جواب ۾ وراڻي ڏنس ته انشاءالله توکي اولاد ٿيندو مگر انهن مان هڪ ڪل اسانجي پاڳي جو اٿئي. مگر! پوءِ ته اهو سيد بادشاهه رمند و رهيو ۽ سندس دعا درگاهه الاهيءَ ۾ مستجاب ٿي. ڪجهه عرصي گذرڻ بعد سنه ١٢١٥ هجري بتاريخ ٢٣ ماهه رمضان المبارڪ قائم خان جي گهر ۾ پٽ ڄائو جنهن جو نالو انهيءَ سيد بادشاهه جي پاڳي واري لفظ ڄاڻڻ مطابق غلام حيدر رکيو ويو—

فقير صاحب جي تعليم

سنڌ جو جو رواج آهي ته ٻار کي تعليم اول گهر کان وٺي ملڻ شروع ٿئي ٿي سو انهيءَ موجب فقير صاحب کي به تعليم فقيريءَ جي ننڍپڻ کان وٺي ملڻ شروع ٿي ڇو ته قائم خان به پاڻ ڪجهه فقر ۽ باشريعت جي زندگي گذاريندو هو. ان سبب ڪري فقير صاحب جا خيال ننڍي هوندي کان وٺي چڱي پاسي مائل هوندا هئا. ڇو ته ٻار به گهر ۾ جهڙو ڪجهه پنهنجي وڏن جو ڏٺو ڏسندو آهي ته ان طرح به اهوئي اختيار ڪندو آهي. جڏهن فقير صاحب پڙهڻ لائق ٿيو تڏهن ڳوٺ جي خانگي مدرسي ۾ ويهاريو ويو جتي ڪلام پاڪ پورو ڪيائين. جڏهن ١٣ - ١٤ سالن جي عمر جو ٿيو تڏهن کيس هنگورجن جي مدرسي ۾ عربي ۽ فارسيءَ جي تعليم لاءِ موڪليو ويو جتي فارسي گلستان تائين پڙهيو. مگر پنهنجي والد جي پيرسن هجڻ ڪري وڌيڪ تعليم حاصل ڪري نه سگهيو ڇو ته ننڍي هوندي کان ئي والدين جي خدمت جو ڪوڏيو هو. جي ڪانئس تمام زياده راضي هئا. جن جي دعا جو اثر آخر ظاهر ٿيو جو فقير صاحب الله وارن جي لسٽ ۾ داخل ٿي ويو—

فقير صاحب جي جوانيءَ جو وقت

هنگورجن جي مدرسي کان موٽڻ بعد فقير صاحب اچي پنهنجي والدين جي خدمت چاڪري ۽ زمينداري وغيره جو ڪم سنڀالڻ لڳو. جيتوڻيڪ قائم خان کي ٻيا به پٽ هئا تاهم به فقير صاحب کي قدرت کان چڱو ڀاڱو مليو هو جنهن ڪري فقير صاحب والدين جي خدمت خواهه زميني سارسنڀال جي ڪم ۾ سڀني ڀائرن کان گوءِ کڻي ويو. پنهنجي والد جي پيرسن هجڻ ڪري کيس ڪنهن به ڪم لاءِ نه چوائين سڀ ڪم پنهنجي هٿي

ٿي ڪٽي پيئو. قائم خان جي وڏي عمر هجڻ سبب شڪارگاهن جو مختيارڪاري فقير صاحب کي مِلي. تڏهن به فقير صاحب اهڙو ظلم وغيره ڪونه ڪيو. ڇو ته جڏهن شڪارگاهه جي ڪنهن به ڏوهيءَ کي پڪڙي فقير صاحب وٽ وٺي ايندا هئا ته ڪيس آزاد ڪري ڇڏيندو هو. فقير صاحب به پنهنجي والد وانگر روزي نماز جو سخت پابند هوندو هو. جڏهن فقير صاحب جي عمر ٣٢ ورهين کي پهتي تڏهن سندن والد هن فاني دنيا مان سنه ١٢٤٦ هجري ١٧ شوال المڪرم جي گذاري ويو.

فقير صاحب کي پنهنجي والد جي وفات جو سخت صدمو پهتو جنهن ڪري اداس خيال ۽ پريشان حال ۾ گذارڻ لڳو. سرڪاري ملازمت وغيره کان ڪناره ڪشي ڪري ڇڏيائين ۽ انهيءَ صدمي کي ٽارڻ لاءِ فقيرن درويشن جي صحبت اختيار ڪرڻ لاءِ هيڏي هوڏي خيال کي ڊوڙائڻ لڳو.

فقيري طريقه جي ابتدائي

فقير صاحب پنهنجي والد جي جدائي ۽ فراق ۾ وياڪل ٿيو وتندو هو. سو هڪ ڏينهن اچي اهو خيال دل ۾ ويٺس ته وڃي آخوند عبدالرحمان مهيسر ويجهو ڪمال ديره تعلقه گمبٽ جي سان ملاقات ڪري اچان. جو هنگورجن جي مدرسي ۾ ڪُل پڙهندو هوس.

جڏهن فقير صاحب ڪمال ديري پهتو تڏهن آخوند صاحب محبت خاطر فقير صاحب کي ٻه ٽي روز ترسايو. هي احوال آخوند صاحب جي فرزند مولوي صاحب ميان غلام محمد مهيسر وٽان لکيل آهي. هڪ ڏينهن آخوند صاحب فقير صاحب کي چيو ته اڳئين ۾ هڪ ڪامل فقير نالي محمد يوسف عليه رحمت فقير قوم ڪوڪر ويجهو ٽاڙي پاڳ. جو اچي رهيو آهي. جو سهڻل فقير عليه رحمت جو فيض وارو طالب آهي. ۽ الله پاڪ مولا جي ياد ۽ ذڪر فڪر جي ذوق شوق ۾ محو ۽ مستغرق آهي جنهن جي زيارت ڪريو هڪ حضور آهي. سو هل ته هلي انهي زيارت کان مشرف ٿي اچون. جڏهن فقير صاحب ۽ آخوند صاحب ميان محمد يوسف فقير جي خدمت ۾ پهتا تڏهن ڏٺائون ته فقير لنگهائيءَ ۾ ذڪر فڪر محو مشغول آهي. هي ٻه سائس مليا هڪ ٻئي جي واقفيت ڪيائون ۽ ڪجهه وقت ڪچهري به ڪيائون. آخر ۾ فقير کان پنهنجي موڪلائي دعا گهرڻ لڳا تڏهن اڳ آخوند صاحب دعا گهري ته فقير سائين! موڪلي ڪا دين دنيا جي دعا ڪريو ته فقير صاحب ٻئي ٿيري ڇيس ته اها اٿين لهندو ۽ جنهن تي گهريو. وري فقير صاحب به دعا گهري ته فقير سائين! موڪلي الاهي عشق محبت جي ولڙ مان پاڻ ڏيار ته يوسف فقير وٺي پڙڪو ڏنو ته ڪٽوليءَ تان همت لهي اچي فقير غلام حيدر کي پاڪر وجهي ٻغل گير ڪري سڄي سان لائي هيئان لفظ چند بار چوڻ لڳو ته. غلام حيدرا تون اڄ امام حسين عليه السلام جي فقرائي دفتر تي داخل ٿي وئين. اوهه ته فقير صاحب اتي ٽڙسي پيو ۽ کيس حقي ذڪر جو سبق پنهنجي مرشد وٽان امداد ٿيو. ازان بعد فقير صاحب مذڪوره ذڪري

Gul Hayat Institute

جي سبق ۾ شب روز محو ۽ مشغول رهندو آهيو. فقير صاحب ذڪر جي تيغ سان نفس اماري ۽ زماني وارن گالهين سڀ وساري ڇڏيون. الله تبارڪ پنهنجي مهرباني سان فقير صاحب جي دل اندر فيض واري ۽ سچائي صفائي ڏانهن مائل ڪئي هئي. وري به ڪامل فقير جي سبق ۽ صحبت وڌيڪ جوش جاڳائي ڇڏيس جو پنهنجي مرشد جي عنايت سان وحدت جو جام نوش ڪري دنيوي زهري نفس جي غم کان آزادگي حاصل ڪيائين ۽ پنهنجي حقيقي محبوب جي محبت ۽ عشق ۾ وصل لاءِ مجنون ۽ مفتون رهيو. نيٺ آخر الله تبارڪ وتعاليٰ جي ڪل نفس ذائقة الموت واري فرموده موجب، فقير صاحب جي مرشد ميان محمد يوسف فقير عليه رحمت جن هن فاني دنيا مان رحلت ڪئي فرمائي ته انوقت فقير صاحب جو ڪجهه عرصو کان انهي خدمت ۾ موجود هو. ان سان ڪجهه وقت خلاصي خلوت ڪئي هئائين. ۽ مير صاحب مير علي مراد خان عليه رحمت والي رياست خيرپور به پنهنجي مرشد جي خدمت ۾ موجود هو. انوقت محمد يوسف فقير مير علي مراد خان جو هٿ وٺي فقير صاحب جي هٿ ۾ ڏيئي چيو ته ميان غلام حيدر هيءُ تاري اسانجي دعا جي توڪل الڪي تنهن ڪري توکي به چئائي ته اوهان به هنکي دعا جي اثر جو پاڻي ڏيندو رهج

چون ٿا ته فقير محمد يوسف فقير جي آخري خلاصي ڪچهري ۾ فقير صاحب جا خيال تمام وڌائي ڇڏيا جو فقير صاحب آڳي پاڻ ۾ رکي ويو. ان لاسواءِ مير علي مراد خان به فقير صاحب ڏانهن راغب ٿي ويو ۽ کيس پنهنجي مرشد وانگر سمجهڻ لڳو.

فقير صاحب جو مذهب

ولين سڳورن جو قول آهي ته:- الصوفي لافرقي پرستي. يعني صوفي فرقہ پرست نه آهن يعني صوفي فقير فقط پنهنجي مرشد واري ڏسيل سبق الله جي اسم ڪمائڻ ۾ محو ۽ مشغول هوندا آهن ۽ مذهبي گفتگوءَ جي چوڙ چاڙ يا بحث مباحثہ کان آزاد رهندا آهن. جيئن مولانا جلال الدين رومي رحمة الله عليه پنهنجي مثنوي شريف ۾ هڪ هنڌ فرمايو آهي تہ:- نور حق در توڪہ گردد منجلي — تو گرفتار ابوبڪر رض و علي رض
ترجمو:- ته نور حق پاڪ جو تنهنجي اندر ۾ ڪيئن روشن ٿيندو. جو جو تون جهڳڙي ڪيمت وڌائي ابوبڪر رض ۽ علي رض جي ۾ گرفتار آهين -

اهڙي طرح فقير صاحب به مذهبي جهڙ جاڙ کي پسند نه ڪندو هو. ۽ هميشہ ذڪر اذڪار ۾ مشغول رهندو هو. تنهن هوندي به فقير صاحب پنهنجي شعر ۾ ڪٿيئن هنڌن تي پنهنجي مذهبي عقيدن جو اظهار ڪيو آهي. جنهن مان مٿيان ثابتي ملي ٿي ته فقير صاحب مذهب محمدي ۽ طريقہ قادريہ جي پيروي ڪندو هو. ۽ شريعت محمديءَ جو به پورو پابند هو. فقير صاحب جي مذهبي عقيدن جي ثابتيءَ لاءِ هيٺيان چند شعر درج ڪجن ٿا.

١- اول ڪمان تون يا الله
مير محمد منور ماه
چاري يار حامي همراه
حسن حسين جي ڏانهن ڏاه

معاف ڪندا اچي مون تقصير
مدد ڪندين تون مرشد مير
عاشق مولا قطب الڪبير

۲- جعفر جاني ڪر واهار
موسيٰ ڪاظم لهندم سار
عسڪر عاصين جي آڌار
دوازده داور چارئي يار
اچي حامي ٿيندا اهن فقير
مدد ڪندئين تون مرشد مير
عاشق مولا قطب الڪبير

۳- يار چارئي سڀ سچا سيئون ڀلا
سرڪار جن ۾ راضين جي هڙ ڪلا
سي ڪلا ۾ غار ٿيا منجهه نار دوزخ مبتلا
تون وصي وارث انهن جو يار يار يڪ نظر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر

۴- مرڻ تو بعد ري ٿيا تابع تمام
عجمي عراقي ڪن سجدا سلام
مصر ماڳ ماڻهو ڪهن تو ڪلام
قندهار ڪاشان ۾ ميجمن ميران مدام
چوڏهن طبق تا چون پير عبدالقادر امام
آن درگاه خدا جي جو واحد وزير
مدد ڪر محي الدين دلٿون دستگير
ٿرسي تون رحم ڪر يا ميران پير

۵- خطاب ۾:- چار سالار الار ٿي
صديق رضـ سچ سچار ٿي
عثمان عمر مهدار ٿي
سر چشم علي اسرار ٿي
يا ماه رمضان مرحبا

۶- مثنوي:- نور روز روشن جو احمد علي
آه صديق فاروق و عثمان ولي

۷- منجهه طريقي آهي طرف ڪامل قادري
راز آن محرم حقيقي جو سدا پيغمبري
ڪل تابع شاهه ٿيهجو جن السلطان و ماوري
فاه توري پهو ٿيڪهو ڪو نام مولا ڪر نظر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا منهنجي شاد ڪر

۸- شاهن شاهه ڪر نگاهه لِڪ الله

مشڪل معاف مڙن جا
سيد سام ڏي انعام ڪر
جام حامي هردو عالم جا
ڪم ڏوهه ڪيا الله وه ميٺين
لوح لکيا جا
چارئي يار لهن سار سون مختار
آهن شمس شرع جا
مدد مير ڪر امير شاهه جيئمر رسي
ڪاف ڪرم جا

۹- علي سرح الاديان تون هردم حاري
چارئي يار بيعت ڏسان ٿئين تون راضي

۱۰- سعد ٿمر هجن رسمن سڏ سيد سٽي
ڏهلو تون روين ويو واڳان ڪٽي
مدعي مار منهنجو تون لوز و هٽي
ڪرين آنهن ڪوڏي ڪي ملڪ ۾ هٽي
محي الدين ميران تون منهنجو ڏٺي
تون بادشاه بغداد جو آهين روشن ضمير
مدد ڪر محي الدين دلٿون دستگير
رسي تون رحم ڪر يا ميران پير

هاڻي مٿين ڏنل ڏهن مصراعن منجهان ناظرين صاحبان فقير صاحب جي مذهب ۽ عقيدن جي معلومات ڪري سگهن ٿا ته چئن يارن منجهان ٿلاٿه اصحابن سڳورن ۽ پير عبدالقادر جيلاني بغدادي ڪي ٻڌائون ۽ سندن شان ۾ مداحون ڪهڙي مذهب وارو ڪري ۽ چئي سگهندو آهي؟

فقير صاحب جو شعر و شاعري

عام طرح چوڻ ۾ اچي ٿو ته شاعرن قسمن جا ٿيندا آهن-

۱- شاعر حال جا ۲- شاعر قال جا-

اهڙي طرح جڏهن فقير صاحب جي شعر کي باريڪ نموني سان نظر ڪجي ته صاف صاف ڏسڻ ۾ ايندو ته فقير صاحب نه شاعر حال جو هو ۽ نه قال جو ...

ناظرين صاحبان کي اڳتي هلي معلوم ٿيندو ته بعضي بعضي فقير صاحب جو ڪو شعر مثلاً مخمس يا مسدس آهي ته اهو ئي شعر ساڳئي وقت ڪافي ڪتني مربع يا مثلث آهي - اهڙي قسم جا شعر نه پڙهيا ڪيترا آهن - جن مان معلوم ٿو ٿئي ته قال جي شاعرن وانگر فقير صاحب کي ڪو خاص شعر جو عمق ڏ ڙ ق نه هو - باقي جيڪي ٻار کي خيال وغيره ٿي ڏسڻ ۾ آيس اهي شعر جي نموني ۾ اظهار ڪندو ويو آهي - چون ٿا ته فقير صاحب کي جڏهن جوش ۽ جذبو جاڳندو هو تڏهن جيڪي ڪي به حال احوال ٿيندو هوس سو انهي جو انهي ڪلام يا بيت جي نموني ۾ سچو سارو چئي رهي ٿو ڪندو هو ۽ ان سان گڏ ڪڏهن ڪڏهن اهڙو نه جوش ايندو هوس جو ڏينهن جا ڏينهن مٽي ۾ ڏاڍو هليو ويندو هو ۽ شعر چوڻ وقت يا بعضي ٻوه اهو پنهنجو شعر هڪ ڪتاب ٿي اڳوڻي سڌ ڪري ۾ لکندو ويندو هو - جهڙي ڪتاب جو بيان اڳتي پڙهي لکي آيا آهيون - فقير صاحب کهڙو ڪري شاه صاحب جا دوهڙا ۽ ڪلام سچل سرمست يا نانڪ شاه پنهنجي مرشد جا پڙهندو هو - ۽ پڙهڻ وقت گريو تمام گهڻو ٿيندو هوس -

فقير صاحب جي پنهنجي دستخط ڪتاب ٿي مثنوي فارسي تصنيف شاه شرف بو علي قلندر قدس الله سره جي لکيل آهي جنهن جي شروعات بسم الله کان پوء هن طرح آهي —

مرحبا اي بلبل باغ ڪهن - از گل رعنا بگو با ما سخن
مرحبا اي قاصد اربار ما - مدد بي بردم خبر از يار ما
مرحبا اي پدهد ي فرخنده فال - مرحبا اي طوطيء شکر مقال

از السواد پنهنجي مرشد نانڪ يوسف فقير عليه رحمته جن جا ڪلام ۽ ٻانهون به لکيل آهن ۽ مدح افضلي در شان حضور سرور ڪائنات صلعم چيل ميان صاحبڏنه فقير ڏروني درازي عليه رحمت ۽ سڳي چيل ميان سچل سرمست عليه رحمت جنهن جي به لکيل آهي جي خاص ڪري فقير صاحب پنهنجي هٿ سان لکيا آهن - سي به ٿورا گهڻا لکيا مسدس دستخط رسالي ۾ موجود آهن - جيترو ڪ فقير صاحب جي ٻولي سنڌي هئي تڏهن به انهيءَ شعر بعضي سرائڪي ٻولي ۾ اردو مع سرائڪي ۽ فارسيء ۾ به چيو اٿس -

فقير صاحب جي شعر جا پاڻ ڪهڙي آهن - اردو غزل ۽ ريخته سنڌي دوهڙا ۽ سرائڪي دوهڙا - سنڌي ڪلام ۽ ڪافيون - مثنوي سنڌي سرائڪي ڪلام ۽ فارسي غزل ۽ مداحون ۽ مناجاتون سي حرفيون - ڪافي سرائڪي ٻولي ۾ گهڙولي —

اجان به انتو افسوس ظاهر ڪرڻو پوي ٿو جو هي موجوده رسالو فقير صاحب جي شعر جي اڌ کان به گهٽ هٿ لڳو آهي ۽ باقي ناياب ٿي ويو آهي —

فقير صاحب جو حليه ۽ شخصيت

فقير صاحب قد جو ڊگهو ۽ شڪل جو تمام سهڻو ۽ وار به ڊگها هوندا هئا

۽ مٿي خواه ڏاڙهيءَ جي وارن کي ميندي لڳل هوندي هئس ۽ جسم سنهڙون سڊول ۽ ن
وارو هوندو هوس، ڏاڙهيءَ کي بلڪل ڪونه ولائيندو هو. مٿي ۾ عام طرح ٽوپي ا
جي پرس پرتل پائيندو هو. ۽ اندر ٻاهر مٿي تي ڪڻو رنگ جي ڏکڻي ٽوپيءَ تاج ج
مٿان سائي دستار ٻڌندو هو. ۽ ڏکڻو ٻهراڙ ٻعضي سائي ٻعضي ڪڻو رنگ جو ۽ س
وڄولي ٽوپي جي پڪيندو هو. ڪلهن تي ڪڻو چادر ۽ هٿ ۾ ڏکڻي لٺ ۽ ڪلا
هو. ۽ ڪوٽ سائي ڪمخاب جو پائيندو هو. مذڪور پوشاڪ مان ٻجان ٽاءِ ڪڻو
جي ڏکڻي ٽوپي موجود آهي جا سندس مزار شريف تي دستار جي اندران ڏنل آهي
باقي ڪڻوءَ جي ڏکڻي چادر سايا تي وال ۽ سندس لٺ ۽ چوغو سائي ڪمخا
وارو ٻه اڃا تائين موجود ۽ محفوظ آهن ۽ فقير صاحب اڪثر ڪري ٻهرن ۾ اڻي ٻع
اباوڙي وغيره جا ٿهل ڪهٽلا پائيندو هو. جوانيءَ ۾ ٻـ فقير صاحب امن پسند، ص
وارو، سخي ۽ رحم دل ٻه هڪڙو ئي هو. سواري هميشه گهوڙيءَ تي ڪندو هو. ازالس
دشمن نواز ۽ مهمان نواز ٻه ڏاڍو هو. گهڻو ڪري گهمڻ جو شوق ٿـ هوندو هوس
اڪيلائي پسند ڪندو هو راڳـ ٻه وقت سر ٻڌندو هو. ٻعني روزانه اڪثر ڪر
٣ بجه شام جو ٻڌڻ شروع ڪندو هو. جو اٿين تائين ٻجه رات جي وقت تائين ٿيندو ه
ٻعد هميشه ٿوري ڪندو هو ۽ جوانيءَ کان وٺي، ٻوڙين رات جي وقت ٻهڳي لڙڻ ٻ
وٺل آدمين کي ٻاڻ وجي الارئيندو هو ته خدا کي ياد ڪن. ۽ ٻاڻ ٻاسين مبار ر
وڏي آواز سان سهڻي الحان سان پڙهندو هو. فجر جي نماز وغيره کان ٻعد ۾ مراق
ڪري ويهندو هو، جنهن ۾ اٺين تائين ٻجه تائين مشغول ۽ محو رهندو هو. وري شام
٣ يا ٥ ٻجه کان نماز مغرب تائين مراقبه ۾ مستغرق هوندو هو.

زمانه وفات

ڳالهه ٿا ڪن ته جڏهن فقير صاحب جي لاڏائي جو وقت عنقريب آيو ته ان کان چ
روز اڳـ پنهنجي عزيزن قريبن ۽ پاڙيسرين هندو خواه مسلمانن کي گهرائي انهن ک
موڪلائڻ لڳو ۽ کانئن ڪوڙ و مٺو الفاظ ڏنل بخشائڻ لڳو. چون ٿا ته ٿالي فرجو فـ
قصاب وٺل ميمڪهو فقير شر جي اڳيان پنهنجو ٻهراڙ لاهي الڪي چوڻ لڳو ته موڪ
ٻه لکڻ هجڻ جو مون توکي اڳهاڙي ٻنيءَ تي هيما هيا. ٻره ته هو وڃاڙ ر و اهي ٿوڻ لڳ
۽ چياءِ ته سائين هي سوري ڇهري ۽ الله شاهد آهي ته مون توکي معاف ڪيا. ا
سڀني کي خداوند ڪريم جي ياد ڪرڻ لاءِ هدايت ڪيائين - سنه ١٢٩٤ هه ۾ تار
محرم شريف هير محمد فقير صوفيءَ جي وصال جو قاصد ڪاغذ ڪڻي آيو ۽ فقير صاح
کي شايد ٿي ڏيکارڻ گهرائون جنهن تي فقير صاحب چيو ته منهنجي دوست جو احوا
موڪلي اڳئي معلوم ٿي رهيو آهي. اوه ته ٻاڻ ٻه سنه ١٢٩٦هه جي ٦ تاريخ محرم شريف
جي هن دنيا مان لاڏائو ڪري ويو، سندس وفات جي يادگيري لاءِ محرم ۽ صفر چلڏ
ميمڪهي فقير ١٢ ربيع الاول جي فقراڻي ميلو شروع ڪرايو، آخر اهو ته سنه ١٣١٣هه ميلي
جي رات وصال ڪري ويو.

فقير صاحب جو اولاد

فقير صاحب ٻه شاديون ڪيون هيون. پهرين گهر مان پنهنجي ٽڪ ۽ ڏياڙي ٽيس
۽ ٻئي گهر مان فقط ٻه ٽڪ هئا. سندس ٻنهي جا نالا هي آهن. ١- ميمڪهو فقير ٢- علي مراد فقير

٣- دين محمد فقير ٤- در محمد فقير ٥- خداداد فقير هن عاجز جو ڏاڏو ۽ ٦- ڳوڙو فقير
٧- غلام الهي فقير. فقير صاحب وٽان سندس اولاد ۾ چڱو فيض پرايو هو. جو سڀني
ذڪر اذڪار سان گڏ اربعين ڪندا هئا ۽ فقير صاحب کي ادب وچان سڀ سائين ڪري ڪوٺيندا هئا.
سڀني کان وڏو پنهنجو فقير هئو جنهن کي فقير صاحب جي گذرڻ بعد گادي نشين ڪيو
ويو. هي فقير به پنهنجي والد صاحب والگر با ذڪر اذڪار جي حلقي ۾ آيو. جيتوڻيڪ علم
۾ پختو نه هو ته به ڪيترن دانائن کان ۽ علم وارن کان وڌيڪ چاڙهه هئس ۽ شعر
به چڱي نموني جو چيو اٿس جو اميد ته هن کان بعد ۾ اڳتي ڏسندا ۽ ڇپجي ۾ ايندو
۽ هي شعر ڪنهن پختل ماڻهوءَ جو آهي. ان سان گڏ وڏي معقول رکي سگهي ٿو. منگهي
فقير جي ڪاريگريءَ ۾ فقير صاحب جي مزار مٿان هڪ عاليشان مقبرو تيار ٿيو جنهن
جو نظارو ڏسڻ وٽان آهي. آخر پنهنجي والد صاحب جي وفات بعد اٺاويهن سالن کان
پوءِ ماه ربيع الاول تاريخ ١٢ ۽ سنه ١٣١٣ هجريءَ ۾ هن فنا جي مڪان مان دارالبقا
ڏانهن لاڏاڻو ڪيو. منگهي فقير جي جنم جي تاريخ ٢٧ رجب المرجب سنه ١٢٣٣ هجري
آهي ۽ سندس عمر ٨٠-٨١ ورهيه هئي. صبح جو سوال پڇي ٻاقي ٻوٽون پر رات جو
هوندو هو ته ياسين ۽ مزمل ۽ ٻيون سورتون برزبان ياد بلند آواز سان پڙهندو هو. پهريائين
سندس نالو حبيب الله رکيو هئائون پر قدرتا طبيعت ۾ جوش نه رهندو هو. هڪ ڏينهن
جي ڳالهه آهي ته هڪ فقير سائل ور ڪجهه دعا لاءِ نموني سان آيو. شايد ان کان ڏس
پنهنجو وڌو جنهن چيو ته ڇوڪرو ڪٿي آهي ته ڏسان. نيٺ ڇوڪري کي ڪٺي آيا جنهن
کي ڏسي چيائين ته هي ته مينگهو ڏنگراج وارو آهي ۽ ٿيندو به سو هن جو نالو مينگهو
رکو ۽ ڪيس منگهو منگهو سڏڻ لڳا ته خداوند جي قدرت سان ڇوڪرو چڱو ڀلو ٿيو.
جيڪڏهن اصل نالو ٻيو ڄاڻس ته به نالو ٿيو پر آخر نيٺ منگهو نالو مشهور ٿي ويس
منگهي فقير جي وصال بعد سندس ابن ميان غلام شاهه فقير ١٤ ربيع الاول ١٣١٣ هجري
۾ گادي نشين ٿيو. جو سنه ١٢٥٨ تاريخ ٢١ ربيع الآخر جي تولد ٿيو هو.

هي فقير به پنهنجي وڏن بزرگن جو پورو ڪار هئو تمام نرم سڀاءُ خوش خلق ۽ ماٺيڪو
۽ سالم طبع ٿي گذريو آهي. ۽ سخاوت ۾ اهڙو ته ڪوهه ڪٽي بيٺو هو جو سندس
سخاوت جي هاڪ ٻڌي ڪيترا ماڻهو پوورڪار حالت وارا اچي وٽس رهندا هئا جن کي
کاڌو خوراڪ لٽو ڪپڙو اٽ مهيو ملندو هو. پر بعضي جيڪڏهن ڪا شيءِ موجود نه
هوندي هئس ۽ ڪو سائل اچي سوال ڪندو هو ته ان کي پنهنجي جان تان ڪپڙو
لٽو به لاهي ڏيندو هو. روزي نماز جو سخت پابند هوندو هو. ازانسواءِ انصاف پسند به
هڪڙو ٿي هو. نيٺ آخر ٧٧ ورهين جي ڄمار ۾ سنه ١٣٧٥ هجري تاريخ ... سنه ١٣٣٥
جي هن فاني دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويو. پر هن فقير کي ڪوبه اولاد ڪونه هئو. سندس
جيڏي سندس ڀاءُ نمبر پاءِ ميان قائم فقير به وصال ڪري ويو جو فقير به لائق فقير
هو. ازانسواءِ دستار بند علماءَ به هو. ۽ حڪيم به هڪ ٿي گذريو آهي. سندس شعر
سندس قابليت جي ساک ڀري رهيو آهي. جو اميد ته آخر رسالي ۾ پڙهي ڏسندا.
انهيءَ ڪري فقير غلام شاهه جي وفات کان پوءِ سندس ننڍي ڀاءُ ميان مراد علي فقير
کي گاديءَ تي ويهاريو ويو. هي فقير به پنهنجي وڏن والگر ذڪر اذڪار ۾ رهندو آيو
۽ صبر ۽ بردباريءَ جا وٽس انبار پيل هئا. ۽ ڪجهه شعر به چيو اٿس جو چڱي نموني

فقير غلام حيدر مرحوم

ديوان

فقير سعد ڪي سوالن ڪڍي نه جڳهه جا ڪندو هو. الصاف ...
جو ڏسڻ ۾ ايندو هو. سندس جنم جي تاريخ ٢٦ ماهه شعبان ...
خوش مزاجي گويا سندس فطرت هئي. سنه ١٣٦١ هجري ۾ هن فاني دنيا مان لاڏا
۾ ٿيو ۽ آخر ٥٨ ورهين جي ڄمار ۾
ڪري ويو.

ان کان بعد سندس وڏو فرزند ميان پيل فقير گادي نشين آهي. هي صاحب پنهنجي وڏن جي پيروي ڪندڙ ۽ اصل جو گويا هڪ پتلو آهي. هن پنهنجي جد بزرگوار مرحوم ميان غلام حيدر فقير جي مزار شريف مٿان هڪ عاليشان قبو ڪرايو آهي جنهن جو نظارو ڏسڻ وٽان آهي. ۽ سانس سندس ڀاءُ ميان منور علي به وڏو مددگار آهي—

مريديءَ جو سلسلو يا شجرو

فقير صاحب جي ذڪر فڪر پيچ جو احوال ڪجهه اڳي به ڪري چڪا آهيون. باقي هت فقير صاحب جي مرشدي سلسلي جي جيڪا وڏي واقفيت ملي آهي اها درج ڪجي ٿي

١- فقير غلام حيدر فقير ڪوڏائي عليه رحمت —
٢- فقير محمد يوسف عرف لالڪ شاه عليه رحمت —
٣- سلطان العارفين سچل سرمست عليه رحمت —

وقت جي حاڪمن ۽ خاندان سان لاڳاپا ۽ دوستي

والي رياست خيرپور مير علي مراد خان ته خاص فقير صاحب کي پنهنجي مرشد جي فرموده موجب ايتري عزت ڏيندو هو جيتري پنهنجي مرشد کي ڏني آهي. ازانسوا ڪن اهڙن خاص موقعن تي هر هميشه خرچ وغيره به ملندو هو. جهڙوڪ محرم شريف عزاداري وغيره لاءِ ۽ شادين مرادين اوڙي ڳهن تي وغيره وقت فقير صاحب کي خاص تنبو ۽ ان سان گڏ پنجاه جڻي جو راشن ملندو هو. جو مير علي نواز خان جي زماني تائين اهو دستور هلندو آيو. ان کانسواءِ فقير صاحب جو پنهنجي زماني ۾ هيٺين ماڻهن ۽ بزرگن سان دوستيءَ جو لاڳاپو هو—

١- صوفي خير محمد فقير حسناڻي رح. ٢- صوفي بيدل فقير روهڙائي رح.
٣- دريا خان فقير رانگي جو ويٺل ڪنڊياري روحل فقير. ۴- ميان لونگ فقير مهسر.
٥- پير صاحب پير غلام محي الدين صاحب جيلاني جن وٽ هر هميشه ويندو هو جا ڪان ته قادري طريقي جا اصل پير بزرگ اهي بادشاه آهن.

متفرقه حوالات

خدا جو خوف :- هڪ دفعي هڪ شخص ٽالهي اعتبار شر جي قريب الموت جو ڪالم ڏسي فقير صاحب کي اهڙو خوف جاڳيو جو ان کانپوءِ توبه ڪري جو اهو ڪٺي جهنگ ڏانهن رخ رکيائون تاڪه ڪوٺي کان الڳ اولهه طرف هڪ ميل پنڌ تي هڪ لڳي جو وڻ ٻٽل هو سو اتي هڪ ڏار لمڻ ۾ ٻڌي ڪها وار پڌي پا ٽڪي لٽڪائي چڙهيائون ڪلاڪ ان بعد هڪ ڏار اها ماجرا ڏسي اچي ڳالهه ڪئي. جنهن تي ڪيترا ماڻهو ۽ فقير صاحب جا فرزند وغيره جو ڏسن ته فقير صاحب الي نه مڃيان سا ڳوا لفظ

...ا استعمال ڪري رهيو هو. ۽ سندس اکين مان ڳوڙها به وهي رهيا هئا آخر ...ان واز ڇوڙي لاڏو ويو. جنهن ڪري تا آخر عمر تائين فقير صاحب جو تڪيه ڪلام توبه توبه ...ي ويو هو. وجود ڪان وسارو:- هڪ دفعه فقير صاحب جي اڳيان سندس وڏو فرزند ميگهو فقير آيو ۽ کيس ابا ابا ڪري سڏ ڪيائين. ته فقير صاحب ڏانهس نهاري چيو ته ڪهڙو آهين؟ ميگهي فقير چيو ته سائين مان آهيان ميگهو. فقير صاحب چيو ته ميگهو ڪهڙو؟ وري ميگهي فقير چيو ته سائين! ميگهو پٽ غلام حيدر فقير جو. تنهن تي ...ير صاحب چيو ته غلام حيدر ڪهڙو؟ پوءِ ته ٻئي گهڙي کن خاموش ٿي رهيا ڪجهه ...ي بعد فقير صاحب چيس ته توکي اڃا خبر نه آهي ڇا؟ ته تنهنجو پيءُ غلام حيدر ڪتڙن ڏينهن ڪالوڻي گذاري ويو آهي.

لطيفو:- سياري جي موسم هئي ٿوري گهڻي مينهن جي ڦڙ وسي رهي هئي ان وقت فقير صاحب جي اڳيان آواز ڪلام ٿي رهيو هو ته تالپر بلوچ خان پرڳڙي جو مير علي مراد خان جو هڪ تولابل ماڻهو هيو سو اندر آيو. فقير صاحب خيال ۾ محو ۽ مستغرق هو. بلوچ خان به اچي فقير صاحب جي سامهون ۾ نزديڪ ويهي رهيو ڪجهه وقت فقير صاحب الله اڪبر چئي منهن مٿي ڪري ڏانهس نگاهه ڪئي ته نگاهه ڪرڻ سان يڪدم بلوچ خان وڃي ٻرڪي ڪريو جنهن کي ويٺلن ماڻهن جهلي ورتو گهڙيءَ ڪان پوءِ ساهه ۾ آيو ۽ مير صاحب جن جو لکيل ۽ موڪليل پروانو جنهن اندر ۲۵۰ ايڪڙ لنگر باريت جاگير جو فقير صاحب کي ڏنو فقير صاحب پڙهي ڪٺي اڳيان پرڪندڙ جي حوالي ڪيو ۽ کيس چيائين ته بابا! مير علي مراد کي سلام ڏج ۽ هي ٻڌائج ته توکي ...صاحب نه آهي جو هڏا اسان فقيرن ڏانهن تو موڪليا. انهن هڏن جي چوسڻ لاءِ ڪتا ڪافي آهن.

لطيفو:- هڪ دفعه جي ڳالهه آهي ته مير صاحب جي منزل شهر جي ٻاهران اتر اولهه طرف هڪ مڪان ڳوڙها ڀڙ وٽ ٿي. شام جي وقت مير صاحب خاص فقير صاحب جي ديدار لاءِ آيو. انوقت راڳي آواز ڪلام ٿي رهيو هو ۽ فقير صاحب پنهنجي مشغوليءَ ۾ محو هيو. ڪجهه عرصي بعد فقير صاحب الله هو جو آواز ڪري منهن مٿي ڪيو پوءِ مير صاحب به ملس جنهن کي بغل گير ڪري مرحبا ڪيائين. ۽ چيائين ته مير علي مراد خان توهان بادشاهه ماڻهو مان هڪ گدا اگر فقير وٽ هلي آيو آهين. سو ڪنهن توکي آيو ڏنو ۽ ڪي پيدا سو هاڻي ته سفارشي ماڻهو موڪلي. ڪڪ ڪندا. ..ڇگو جو آهين جو توتي خدائي رحمت وسندي ائي آهي. پوءِ مير صاحب عرض ڪيو ته قبله سائين. منهنجو هڪ عرض آهي جو قبول پوي. جو مان توهان کي فقراءِ جي لنگر خاطر واسطي وڏو مڪل ڳهرو سانده جو ڏيان ٿو جو قبول پوي. فقير صاحب جواب ڏنو ته مير صاحب اها ڳالهه مونسان نه ڪريو ٿيڻ فقير صاحب چيس ته توهان ڏني مگر مان وري توهان کي ڏني ۽ هي مقابل به ڏنو ته. مير علي مراد خان تو پهرين بادشاهه کي مان ٻارو لاءِ مڪل لڪر ڪاٺ لاءِ ڏيان ته ڇڪر ٿين ڪالي سگهين؟ اهڙي طرح اها ملڪيت به موٽي مڪل هڏي والڪر انظر اچي ٿي جنهن جي ڪاٺ مان اللعد و نقصان ٿي ٿو وندو.

لطيفو:- هڪ دفعي جي ڳالهه ڪندا آهن ته فقير صاحب جو فرزند ميان غلام المصطفى فقير

مير علي مراد خان جي منزل نزديڪ هڪڙو سهڻو مير سان مائٽ لاءِ ويو جنهن کي مير صاحب
١٠٠ ايڪڙ زمين جاگير جو پروانو ڪري ڏنو. جو ڪٿي آيو ۽ اچي فقير صاحب کي ڏيکاريائين،
فقير صاحب پڙهي يڪدم اُن جو اتي ڦاڙي ڇڏيو ۽ غلام الهي فقير کي چيائين ته ڀائو
طالب المولا ٿيو ۽ نه طالب الدنيا ٿيو

توجه جو اثر:- ضلع لاڙڪاڻه جي ڏکڻ شهر ۾ فقير صاحب جا طالب خاص گلزار فقير
خليفه يار محمد جهان خان فقير خليفه حسن علي فقير عشق علي فقير قوم جتوئي بلوچ دعوت
ڏيڻي ولي ويا فقير صاحب جو اڪثر ڪري راڳ ونراڳ، پنج سان گهڻو شوق هوندو
هو. ان شهر جي نزديڪائيءَ ۾ هڪ مولوي صاحب نالي بهرام اوڍائو قوم جا ساڪن
هئو. انهيءَ پنو ڏ هڪ فقير آيو آهي جو راڳي فقير ٿو سڏائي ۽ ڪترا ماڻهو مريد
ٿيا اتس سو بحث مباحثه لاءِ تيار ٿيون ڪرڻ لڳو جڏهن رات ٿي ته ڏٺائين خواب ۾ هڪ
نوراني شڪل ڏٺائون جنهن تي موهجي پيو. صبح جو تيار ٿي ڪتاب وغيره ڏسي مناظره
لاءِ اچي منزل مقصود تي پهتو ته ڏٺائين ۽ وڏي آواز سان هي الفاظ چيائين ته رات
واري صورت ته اها صورت هئي. ائين چئي اچي فقير صاحب جي پيرن تي ڪريو ۽
پهچي حقيقت کان فقير صاحب کي واقف ڪيائين ۽ فقير صاحب سان خلوت ڪيائين
پوءِ اتان تي وري محمد عثمان سانگي فقير وٽ ويو جنهن کي پري کان چيائين ته اچ ته
عثمان فقير ڪلام پڙهه جنهن تي عثمان فقير هڪ ڪلام پڙهيس- جنهن جي پڄاڻي بعد
اتي جو اتي وري انهي جواب ۾ مولوي بهرام هي ڪلام پڙهيس—

لل لڳا عشق آڳ اندر چولي ساڙي لوں لوں رانجهن ٻولي
۴ عشق بهرام هٿي اڙانگا هرگز رکي نه سر دا سانگا
عجب رندان والي لولي

پوءِ مسدس چوڻ موجب ڳالهه هن طرح آهي ته جلال ڪي مخدوم صاحب قلندر سلطان
عليه رحمت تي ويو جتي ڪيس ڪچهريءَ جو ديدار حاصل ٿيو ۽ فقير صاحب به اتي
ڏٺائون. اتي هڪ فقير مسدس پڙهيو کان وٺي مخدوم صاحب کي عرض ڪيو ته هي
توهان ڏانهن اميد رکي آيو آهي- جنهن تي مخدوم صاحب عليه رحمت جن فرمايو ته
هيءُ ولي جو پاڳو فقير غلام حيدر وٽ آهي وڃي ان کان وٺي- پوءِ ته جلال ڪي بهرام فقير
فقير صاحب جي ڳوٺ آيو جتي فقير صاحب مٿس توجهه اڇليو جنهن ڪري چند روز
بيهوشيءَ ۾ رهيو ۽ ان کان بعد فقير صاحب کان سبق ورتائين- ۽ مسدس ولدانه مائي زينب
فقيرياڻي آنهن به اچي فقير صاحب کان ذڪر ورتو ۽ اتي رهڻ لڳي-

عجيب نقل:- ميان محمد علي شاه ولد مهرشاه سيد ساڪن مڪرجي کي هادي بخش
فقير عرض ڪيو ته سائين ڪا دعا ڪريو جنهن تي شاه صاحب چيس ته مولڪي ددا ته
اوهان وٽان ئي ملي آهي- جنهن جو بيان هن طرح ڪيائين. ته فقير صاحب هن جو
مير علي مراد خان تمام معتقد هيو ۽ مولڪي دل ۾ اهو مان ٻيا الفدا هئا ته هي فقير ته نه
آهي بلڪ مڪرال آدمي آهي. هڪ ڏينهن فقير صاحب ميان غلام حيدر فقير مير صاحب
وٽ آيو دستور موجب مير مسدس اعتقادداري ڪئي مان به چيو ته ڏسان ته ڇا آهي.
ائين اهو خيال ڪري آيس ۽ اچي فقير صاحب جي روبرو سامهون ويٺس ته ڪنهن وقت
فقير صاحب نظر ڦيرائي مون ڏانهن گهور ڪري نهاريو - فقير جي نهارڻ تي مان يڪدم

وڃي ٻي هوش ٿي ويس ۽ اُمين سمجهيائين ته آيو ته ٻڌايءِ ٻاوچ جهڙپ لڳي نوراني ڏٺ
مهنجي اکين مان آرويار وڃي ٻاهر نڪتي ڪجهه وقت گذرڻ کان بعد ۾ فقير صاحب
سان مليس جنهن تي فقير صاحب مونکي ٻغل گير ڪيو ۽ سڄي حقيقت بيان ڪير جنهن
تي فقير صاحب منهنجي سينه، تي هٿ گهمائي چيو ته محمد علي شاه مڪر ۽ شيطاني
خيال کان نه ڊڄ. ته هتان نه ويو. پوءِ اچي رانگ لڳو ۽ پوءِ ذڪر فڪر نه ورتا سون
۽ زماني کي نه ڇڏيو سون. پوءِ مهرباني آهه فقير صاحب ڪئي

مرشد تان سر فدائي :- جڏهن سن ١٣٣٣ هجريءِ ۾ انگلنڊ ڏانهن مير صاحب ويو هو
تڏهن چون ٿا ته مراد جسڪاڻي جو مير صاحب جو خاص نوازيل ماڻهو هو. سو ٻاڪي
مير مراد جي نسالي سان ڪواٽڻ لڳو. هڪ ڏينهن ان هستيءَ وچان مير صاحب مير
غلام محي الدين صاحب رانيپور شريف واري جا اٺ ڍڪ ۾ بند ڪرايا ته ان ڏينهن
فقير صاحب به غلام قاسم فقير پٽ ۽ غلام محمد فقير پٽ جي دعوت تان ٿي موٽيو هو.
۽ مير صاحب جي احوال کان نه واقف ڀرڻ لاءِ ويل هو. جڏهن فقير صاحب ڏوهريءَ
ٿي اچي ٻڪره جي ڳوٺ ۾ رهيو تڏهن مير صاحب جو جت ٻه اچي مليس جنهن سمورو
احوال ٻڌايو چون ٿا ته احوال ٻڌڻ سان فقير صاحب تي اهڙو جوش غالب ٿيو جو
فقير صاحب کان جتي ٻاڻ نه وسري وئي جا پوءِ ڏني ويئي.

فقير صاحب انهن سان هي شعر چولدو ٿيو جو آخر نيت سچو ٿيو.
جسڪاڻيءَ سان جت اچي مير سلامت ٻاڻ ڪئي
کهوريتي سنڌي کهر تي اچي پٽي ڦاهوئين لٺ
ٻڪيٽن جي ٻار ڏانهون ٻو لڏس ڳورا ڳٺ
چڙهي چارئي ٻسار ٻيا جن مڪر هوس مٺ
گورا سپ گرانس ٻڇس ٻسان هڪ اٺ
ٻوڙان ئي تاراج ٿيو جو ڏنئي ٻيرن کي لٺ
حڪم حيدر شاه ڪيو ٻسه ٻساڙ اٿيل جي مٺ
غلام حيدر ڪنوش ڪر لون محبت مور نه مٺ
سر وڃي ٻوڻ سٺ اگهان مرشد مير جي

اتي ٻهڻ بعد فقير صاحب ٻيا ٻڌڻ ڳاڇڻ جي مير جا اٺ ڍڪ مان آزاد ڪيا.
هر حال ٿيو ٻه ائين. جو چون ٿا ته مير صاحب ولايت مان فقير صاحب ڏانهن دعا بدمسمت
ڪاغذ موڪليو. جنهن تي فقير صاحب دعا ۾ هي ڪلام چيو هو.

ڪل :- علط شير عليءَ جا ٻوٽي ٻڇڻ ٻيا هون
ٻوڙ و تفهڇو ٻاجهه سان آڪفڪ و احمد ٻڌائهون

جڏهن مير صاحب ولايت کان واپس آيو ۽ خبر ٻڌڻ سان مصنوعي مير مراد خان کي
ڪري ڪوٽ تي ڇاڙهڻ جو حڪم ڪيائين مگر ٻيرن ۾ ٻهڙن جو نه حڪم ڪيائين.
ڪار ڪمترين سفارشون ٿيون مگر مير صاحب آزاد نه ڪيس ۽ فقير صاحب ڏانهن
سفارش لاءِ آيا جنهن جواب ڇين ته مراد جي ٻهڙن ڪهڻ وارو اوهر ئي مري ويو آهي
جڏهن الي الپيءَ حالت ۾ گذاريائين تڏهن ڪيس ٽٽين ڏينهن اٿي جو اٿي ڪوٽ

Gul Hayat Institute

ڪان نٿي سڃاڻي. ڪو ٻيو ڪنهن جي بحث مباحثه گهڻو ٿيو مگر
ڪنهن نه سڃاڻي ته اٿي فقير صاحب به مذڪور احوال ٻڌو ۽ جنهن چيو ته ادا
جو تا اها فقير الله جي آهي. تڏهن اٿي ملان پيارو ٿالي حاضر هو جو فقير صاحب کي
چوڻ لڳو ته فقير صاحب اهڙا لفظ هڪ اولياءَ جي باري ۾ ٿا چئو هو سڀ اهي فقير ۽ دائم الله
آهي. تڏهن فقير صاحب چيس ته ملان صاحب پلاهن ڪائنات جو مالڪ ڪير آهي
ملان چيو ته الله تعاليٰ. تڏهن فقير صاحب چيس ته پوءِ تڏهن فقط هي فقير ڪائنات کان
ٻاهر آهي جو الله تعاليٰ جي مالڪيءَ کان ٻاهر آهي. پوءِ ملان کي ڳالهه دل سان لڳي
۽ ڪٺي ماٺ ڪيائين.

هڪ نقل آهي ته اونهاري جي موسم ۾ فقير صاحب ڪرهيءَ جي ڪري ٻهار فقير
جو ان وقت ۱۴-۱۵ سالن جو هو کي چيو ته مڇڻهڻ جي وقت اچي جهلي لوڏج ته مان
آرام ڪيان. چوڻ موجب ٻهار فقير آيو اچي ڏسي ته فقير صاحب جي کٽ تي فقير صاحب
آهيئي ڪون ۽ هڪ ليمڪرات ۱۰-۱۱ سالن جو تمام حسين آهي سو آرام ۾ آهي ۽ سندس
جلوي جي سبب ڪري اهڙي روشنائي، مان هڪ نور جي لاٽ ٻڪل جي چمت ٿا اچن ڏسڻ
۾ آئيس. جڏهن ٻاهر نڪري لڳو تڏهن پويان اندران فقير صاحب جي آواز سان سڏ ٿيس
ڏسي ته فقير صاحب ستو پيو آهي. وري پئي ڏسڻ ويو ته کٽ تي فقط چادر ڏٺي
نه نظر آيس جنهن کي ڪٺي فقير صاحب جي سيرانديءَ کان رکي واپس موٽيو ته وري
به اندران کنگهڪار ۽ سڏ جو آواز ٿيس. ڏسي ته فقير صاحب چادر مٿان ڪيون کٽ
تي آرامي آهي. اهو حال ڏسي ٻهار فقير ... اي ڏسڻ ۾ هوش ... جنهن کي وري
به فقير صاحب دعا ڪئي ۽ ذڪر اذڪار جو رستو ٻڌايو جنهن جي مشغولي ۾ رهندو آيو.
ڳالهه ٿا ڪن ته فقير صاحب کي ڏيري جو هڪ مخدوم صاحب دعوت ڪري وٺي ويو
جڏهن فقير صاحب جي اڳيان طعام آندو ويو تڏهن هميشه جي دستور موجب فقير صاحب
کٻي هٿ سان مالي وار ڪرائڻ لڳو. تڏهن مخدوم صاحب چوڻ لڳو ته کٻي هٿ سان مالي
کائڻ ڪري مالي مڪروه ٿي وڃي ٿي. جنهن تي فقير صاحب مرڪي چيس ته مخدوم
صاحب! مالي تيار هڪ هٿ سان ٿي آهي يا ٻنهي سان؟ مخدوم صاحب به ٿورو مرڪي
جواب ڏنو ته ٻنهي هٿن سان. جنهن ڪري مخدوم صاحب کي جواب سهڻو نظر آيو ۽
خاموش رهيو. هڪ ڏينهن فقير صاحب جي سوٽ آخوند محراب فقير فقير صاحب کي
ڳالهين ڪندي اڪيلائي ۾ چيو ته توهان آواز ڪلام ٿو ٻڌو. ساز سرود ٿو
وڄرايو، اهو ڪم شريعت جي خلاف آهي ۽ اهڙا شريعت جي سزا تعزير آهي. فقير
صاحب ورائيو ته جي چيو اٿيئي ته مونکي ڏي، نه ته اٿي هو ورتي توهان جواب ڏا
آهين. هو ويچارو نه چئي رهيو هو ۽ آخر هليو ويو. اها خبر جڏهن فقير صاحب جي پٽ
کي پئي تڏهن محراب فقير تي ڪاوڙيا ۽ سائس وڙهڻ لاءِ تيار ٿيا. تڏهن فقير صاحب
چيو ته مٿان انهو نالو وڙنو اٿو. چيو جو هن مونکي سچ چيو آهي، نه ته آنحضرت ۾ مان
رسول الله جي آڏو ڪهڙن ٿيان ها. چون ٿا ته فقير صاحب مذڪوره ڪم ڇهين ٻارڻ
ڪري ڇڏيو هو. هڪ ڏينهن فقير صاحب ميان مراد علي فقير کهڙي ڪم ڪار سبب
ڪوٽ ڏيهيءَ ڏانهن ويو. الوقت رهڙي ڪنال تي تيار ڪيائون. تڏهن مير علي محمد

خان والد مير امام بخش خان - ميان مراد علي فقير کي چيو تہ ڏاڏي علي مراد خان جي زماني ۾ روھڙي ڪنڌال جي ڪوٽ ڪٺايون ٿي جنھن تي ڏاڏي صاحب ميان غلام حيدر فقير کان دعا جي مدد گھري ھئي تہ فقير صاحب دعا ڪئي جو منھنجي ملڪ مان روھڙي ڪنڌال تائين ڪيٽ [illegible] چاھين جنھن ڪري ڪيتري زمين نقصان ھيٺ اچي وڃي ۽ ملڪ ۾ خرابي ٿيندي - ان ڳوڙھ موجب فقير صاحب دعا ڪئي جا قبول ٿي ۽ ائين ھن طرح چيائين تہ مير علي مراد خان تنھنجي اياڪاريءَ ۾ ھڪ اولاد ھوندو ۽ تہ اھو واھ وارو ڏل رستو رد ٿي ويندو - ۽ اھيءَ واھ جي ڪالي وغيرہ لاھ ڪري ۽ تاھ وارو لوھر اڄ ان ھن ملڪ ۾ عمدا ٿي ڪولہ ٿيو آھي - جو اسوہ ٿيو بہ ائين - مير صاحب جي زماني کان پوءِ ۾ واھ نڪتو ۽ مغرب جا لوھر آيا جن منھنجي جي رستي روھڙي ڪنڌال کي تيار ڪيو -

ڳالھ ڪندا آھن تہ ھڪ دفعي ھندو فقيرن جو ٽولو ھڪ الھت فقير سميت اچي فقير صاحب جي مھمان خاني تي رھيا - تہ اتي ان الھت فقير چا ڪيو روٽي تيار ڪري پنھنجي اصلوڪي دستور موجب زمين تي اوچر وغيرہ ڏيئي ان تي گول ليڪو ڪڍي ماني وغيرہ رکي ڪائڻ لڳو مگر پنھنجو ڪپڙو ھٿ ان ليڪي کان ٻاھر ڪڍي ڇڏيائين - اھو تماشو فقير صاحب ويٺي ڏٺو جنھن اچي ڪائنس پڇيو تہ ھي چا ڪيو ائٿي ۽ ھن ھٿ کي ڇو ٻاھر ڪڍيو اٿئي. تڏھن ان ھندو فقير چيو تہ فقير صاحب ! ھي ڪتي کا ھاتھ ھے - اھو ٻڌي فقير صاحب گھڻو کلي ۽ انکي وڌيڪ سمجھايائين تہ جنھن ھٿ پليد ڪتيءَ کي صاف ڪيو سو وچارو ٻري ڪيو ائٿي. باقي جيڪا پليد سمجھي الٽي اھا ليڪي جي اندر رکيون ويٺو آھين - اھڙا ڳالھ ھندو فقير کي دل سان لڳي ۽ چون ٿا تہ ٻيو ھٿ اندر ڪري ويھي ماني کائڻ لڳو ۽ سندس ساٿي ھاڻا ويا ۽ ٻاھر اتي رھي پيو جو پوءِ ۽ ھميشہ ايندو ھو - چون ٿا تہ فقير صاحب کان ذڪر پڇيو ھوائين ۽ سال بسال ايندو ھو -

ھڪ دفعي ھڪ ماڻھوءَ فقير صاحب کي پنھنجو قومي سردار سمجھي اچي فرياد ڏني ۽ الکي اھا خبر نہ ھئي تہ فقير صاحب زماني کان لاڳاپا ٽوڙي ڇڏيا آھن - فقير صاحب کي چيائين تہ منھنجي ڏي فلاڻو ماڻھو ڪاٺي ويو آھي سا موٽڪي وٺي ڏيو. فقير صاحب ان وقت پنھنجي ذڪر ۾ ھئو ۽ مشغول ھو - ڪجھ عرصي بعد فقير صاحب مراقبي مان سجاڳ ٿي منھن مٿي ڪري ڪيس ورندي ھن طرح ورائي

عاشق ويا اوڏاھين جتي رڍ ڏڪا ڳئون — لڪو مسوٽ ملڪ ۾ لکو ڍورن ڍُون

غلام حيدر غيب ۾ ڪـــاري ٽيڙا کئون — چنڊن کي چڱون ھئون موڪن کي آھ مال جي

جنھن ڪري فريادي بہ سڄاڻي ويو تہ فقير صاحب ھن وقت ڪنھن ٻي رنگ ۾ آھي ڳالھ ٿا ڪن تہ ان زماني ۾ آباد ڪارن کي ھڪ سنگ ڪٽڻ جي بہ اجازت نہ ھئي سو ھڪ ڏينھن ھڪ ڪھڙو پوش ماڻھوءَ ھڪ ڪاري سنگن جي ڪيمون ٻنڊڪ ۾ ٻڌي گھر ڏانھن ٿي آيو تہ واٽ تي اتفاق سان اھا ٻنڊڪ ڪائنس ڪري پئي ۽ سنگ زمين تي ٽڪرجي ويا جي حاڪمن جي طرف کان ھنڌي ھوڏي نھاري وارن جي نموني ۾ واھي نھارڻ لڳو تہ فقير صاحب بہ اوچتو سندس سامھون اچي ويو ۽ سمورو احوال معلوم ڪيائين جنھن ڪري ھي پڇيائين جو اتي ان کي ھڪ ايتري لاھ چيائين - تہ

فقيرن لئي ڪئي لسو سندي مبارڪ دسي وهنئي ڏڪيسا ٿي هٿي هٿي بڪ
غلام حيدر فقير کي سڄي کو سالڪ بر ناه الهيءَ کي اڪ جو حال پڌي حملا ڪري
جون ٿا ته دريا خان فقير قوم زنگيجو ويٺل ڪنڊڙي روحل فقير، جو پهڃي آخر عمر
فقير صاحب جي ملڻ لاءِ فقير صاحب جي ڳوٺ آيو ۽ ڪاهه ٿا ڪن ته جڏهن فقير صاحب
جي ميخانه جي ٻاهرين دروازه وٽ پهتو تڏهن فقير صاحب کي اهو خبر پئي جو سندس
استعمال لاءِ اڳتي وڌيو. جڏهن ملبا تڏهن اهو پرسن فقير دريا خان، فقير صاحب کا
زورا زور جان چڏيائو پو چوي ته " وو غلام حيدر فقير ميڪون چوڻ ته مڪون لمڊا طوا
ڪران جو تڪين اڄ لمرهين سمهڌي وچ الله اليا س کيتا هي "

سنڌي دوهيڙا

١- هادي آهه حڪيم مولا ساري ملڪ جو
سبا جهو سميع برين رازق رب رحيم
اجهو آسرو جو قادر قرب ڪريم
لا انقطو ترجو اجهو آهه عظيم
غلام حيدر ناه کو آهه رب عليم
ڪا ڪيون آهه ڪليم لک چوراسي جوڻ ۾
٢- جڏهون هن جمل ۾ ڪاڪيون کهڙي ڪير
جنهن سر عشق الهل ڪئي سا پرهندي پير
هلي پهچي حق ڏي برت کٿندي پير
باندر پولا ٻر ۾ شورون شوکن شير
لنگهي لاهوتي هليا گهالو ڏسي گهير
غلام حيدر کر اجي ڪئي سر جهڙ جهڪور
وجان چڏي سب ويو غازي گڏيا گرلاٽ سان
٣- غازي گڏيا گرلاٽ سان داڙهي پري هام
وحده لا شريڪ له ٿيو آڌ وڻن انعام
غلام حيدر کر کن جن جرشتون ٿئه جام
عالم هردو انعام آهه انهن جي اکين
٤- نمتيان ڪيمن نماز جو سڪ سنڌولي نڏئي
ولهن اقرب واجهڙا اجي عشق ڪيا آراز
ناذڪرواي اذڪرڪم رمز لڳي دم تاز
ڪيو وحدت واڙه وجود کي برت ڪري پرواز
مرتوا قبال مهو ليا سي ڏسي لبطن ناز
فاذما تولو نثم وجه الله برت بيچا يار
غلام حيدر فلبو ڪيو شوق شاهي شهباز
ڪر سر ڏبرڻ جا ساز تولهين لعد وچاه ٿو
٥- روڳي رکيتن ۾ اورڪ ٿا ازجن
عاشق لنگهيا اڳئي سوريءَ سر سٽن
راما وچي رلد رام سان هو وينا وقت اچ
عاري وچي کم ٿيا هو ييئا مچهه لکرا
ولهن اقرب واجهڙو پوڙا ڪمن پڌن
لا تقنطو ترهو عاشق عمن ڏسن
محبت جي ميدان ۾ عمل ڪئي پدرڪ
غلام حيدر فقير جون ڪيمرن لامان لاهوا
هو روزن مچهه رلن هڪي هردم ڏس حضور
٦- ڪڃي ور وري سڪ مچها رون سس
جبل سب جلي ويو ڏسي دوق د
اڳي مايت مرن کي وجي الکهي عشق ا
غلام حيدر فقير ويو هارن مچهه پري
مچهان تازگي وجي ٿي هڪالدي هوت
٧- ٿي هڪالدي هوت سا جلائي
سڪ کميا ٿين سياه سان چڏيئي هوت
اصل آريءَ جام جي چاٽي عشق اجهل
غلام حيدر فقير ويو زوجي ٿيو ز
هٽي ترت طمل وسار هن وجود کي
٨- الذن کي الله جي ڪل بري ٿي
روڳي سب رهي ويا ڏاڍب و مچهه کيه
لنگهي لاهوتي هليا سڪ ڪئي سامه
غلام حيدر گود ڙيا زمر چيلر ا ٩ ن

Gul Hayat Institute

موج ڪيا مستان سي جدا جان ڪنديڪي
جدا جانِ ڪين ڪي رليا اندر روح
ولهن اقرب وڇوڙو وينا ڪن ورهه
تشڪم اشارا عشق جا سمجهن سڻجهه صبوح
غلام حيدر عمر ڪي ڏٺن لاهوتي لوه
۰ جي باهوه جڏو جيئا جهارو
۱۰- جڏو جيئا جهارو ستڪر لڏي سار
لقارا جي لمهن جا اچي ٿيا اظهار
دلبر ديدان لائيون هادي ڏم هوڪار
ڏاڍا ويءِ وسعون ٿيا وحدت ڪيا وڪار
انا احمد بلا ميمي فرموده سردار
غلام حيدر عمر ويو ڏسي پرت وارن جا يار
سيني ۾ ستڪار دونهان درد دکا ٿيا
۱۱- دونهان درد دکا ٿيا دوست لاٿي لمهن
برون مارڳ مان وينا جڏهن ڪاچ پڏاڻون شيهون
وحده لاشريڪ لهٔ صحبت ولا ميهن
غلام حيدر جون لڳيون زمران رانجهو ڏهيس
ڪمان ڪنهن جو رڳو ر ۾ رلي وتو
۱۲- عاشق ويا اوڏانهن جت منهنجي مرون مرن
لڪي پٽ پلي ۾ اڪي سوڙ سهن
الهند هوتڪان عشق جون اولي اي ڏي برن
وحده لاشريڪ لهٔ تارن تولهين ڪن
دکا قمر تسبيح دکا نماز پڙهن
اٿي پهر اولکهه ۾ تا سجده سوز ڏين
جاڏو لاڀو جيءَ سان تا جوشن منهنجو جان
غلام حيدر غير جا ويئون وڃ ڪيون
سوري صاف ٿين وڃي دوري ڪڏهن لوز سهن
۱۳- عاشق چڙهيا لس تي ٿوڪي سيٺا هيون
ولهن اقرب وڇوڙو ورلن واڏايون
لاهوتي لقاءَ تي ڪڏ وڃن ڪاهيون
اجاري اندر ڪي ڏسا پاريان ون
جلائن جسم کي پاري بره سنداون باهيون
غلام حيدر ڪُل ٿيا خودي کي ڪايون
چت پاري چاهيون مهي وينا موج ۾

۱۴- مهي وينا موج ۾ عاشق دم اداس
لڏي هليا هن لوه مان چڏي لوڪ لباس
روئو راه نهاريان منهنجو سڪ ڪيو سڏ ڪي ساس
غلام حيدر ڪر اچي منهنجو رلڪ ڪيو سڀ راس
عاشق چڙهيا آڪاس ڪالهو وڪڏه لي چڙهيا
۱۵- ڪالهو ڪڏهن لي چڙهيا لڪي ڏولي ڏاڍو ڏک
نا حق پرائي مال تي وينا ويڙا اٿي ڏک
الله ڪي ايمان جو ڏڪي چڏي لاءِ ڏک
غلام حيدر ڪوش ڪر ڏي لڙيل ڪي ترڪ
مرڻ آه مرڪ سر ڏيڻ هنن سوز ۾
۱۶- سر ڏين جي سوز ۾ سي مولي ڪين مرن
وحده لاشريڪ لهٔ لهو لهو اولي ڏسن
انا احمد بلا ميمي چڙا چوڪار ين
عاشق آب حيات جا تا پيا لا ڳر ڏين
ڪوڙا ڪنهن ڪنڊڪي تا منيان منهنجو مرن
معصوم لله علم ڪي سنڌي عادت عاشقن
غلام حيدر تمب ۾ تا ديرهه لو عشق
سوليا سالڪان رهي لڪيا ڪيا لوهيڻ ۾
۱۷- لڪيا ڪيالون لوهيڻ ۾ وساري وجود جي
انا احمد بلا ميمي ساجهر ڪن سجود
الاهي اسرار ۾ تا دم دکائن دود
غلام حيدر عمر ويو اچي محب ٿيو وجود
سوچ سارو سرن جهلي جهولي آئيو
۱۸- ڪري عاشق الهل ايديون مون سر آئيو
باري بره بلوچ جو امهن ڏاڍو ڪان نيل
رڳ رڳ منهنجي رلي ويو ڪري ٿن طفيل
جهڏيون جالب يار جي پرت رکي آه بخيل
غلام حيدر عمر کي بره هڻائي نيل
ستڪر يار سويل مولڪي جهلي جهولي آئيو
۱۹- جهلي جهولي آئيو مولڪي يوسف ساڻ ڏسن
سعو پرا صدقي ڏيان آهه چٽي آڏين
جنهن جي جوش جڳايون بره وڃائي پن
غلام حيدر ڪر اچي مولڪي لوڙيون ڪئي للڪن
محبت موج سنڌين سدا سالوڪ جان وهي
۲۰- سدا سالوڪ جهان وهي پهر ايڪي اور

غيرت واري گوڙ جو سوز وڃايو سور
غلام حيدر کر ھي موٽي چال ڪيو چڪچور
محبت جو مذڪور الڪ، لکيو ھو اڳھين
٢١- ڪڻهن لڪي ھن ڪوٽ ۾ جنھن کي آدمين اکيو
ڪھ ڪٿون ٻن ٻانڌي وٽي جھالڪن جا جھمر
غلام حيدر غير ويو اچي رکي ٻره ٻھر
ستڪر رکيو سر ميلو ٿيو محبوب سان
٢٢- پسڻ سان پيدا ٿي صورت سڀالي
ولحن اقرب وڃھڙو آيو آريالي
دائم دلبر در ٿي ھرت پيري پالي
موج ڪيھن مستان ڪئي ريءِ ملھ وڪالي
غلام حيدر غير ويو اچي ستڪر ٿيو سالي
ٻارو چل پالي صحي سيڪاري سوز جي
٢٣- صحي سيڪاري سوز جي جالب جيءَ الدر
ولحن اقرب وڃھڙو آءُ نور نظر
انا احمد بلا ميمي سمجھ سرٻرون سر
غلام حيدر ڪوش ڪر وٺي نام نڪر
ٻاري ٻره ٻھر الٽي اھو الله جو
٢٤- واديون ولڪار جو ڪو جو اھو اھو
وحدت جي وڏاڻ سان ٻين لاھ ليو
عشق اجاري چليا ڏس ڪولي ٻيو
غلام حيدر غير جو وڇڻون ويو ويو
جا لب ساڻ جيو ھردم آب حيات پي
٢٥- وقت وياسي وسري جڏھ ڪيو اڳهين لنگر
نوبت نيمھن لڳن ڪئي لايا ٻره ٻھر
نڪا ڪيڏي ڪن کي ڏکا ڪا ڪيون ڪر
ٿل نماز نيمھن نيون زھد ڪوا تان زر
موج وٺي ميھاٽ ڪيو پيگا جام خطر
حامي ھر دو جھان ۾ روحي ٿيو رھبر
غلام حيدر غير ويو ٿيو مرشد من اندر
ٿيھن تان صدقي سارو سر جنھن واقف
ڪيو وحدت جو
٢٦- ٻالهب ٻولي ناھ ڪا جڏھ عهد مڃهان
ٿيو احد
سمجھي ڏس سرٻر ۾ قل ھو الله احد

ٿئو ڪر ناھ کي ساجھر ڏس الصمد
انا احمد بلا ميمي پڌي ڪدورت ڪڍ
غلام حيدر غير ويو حاصل ٿيو لاحد
وحدت دم وجد ھردم آه ھر حال ۾
٢٧- سرٿيون جنھن کي سڪ ٻار تنھن جا ٻدرا
راتيو ڏينهان روح ۾ ٻولي ٻولن ھڪ
بس ٻيراڳين ناه ڪا اٿن ٻقا ۾ ٻيھڪ
غلام حيدر گود ڙيه آھي وار ڻه ٻاسي وک
لعل مڃهان لڪ سوجھي اٿن صحي ڪيو
٢٨- جات اٿي چڪو ٿيو لڳي لس لھسر
ٻوند اڻ ٻھن کي سوز ڪڙو ٿيو سر
قطره مڃهان قلزم ٿيو آن ڪمائين ار
غلام حيدر ڪڙ جو جاڳيو عشق اسر
آيو سارو سر نظر ناه وڃي سڀ لکري
٢٩- مردن مارٻو موت کي لنگھيا ڏي لاھوت
ليٽيا ڳوڻ نماز کي جاڳئي ۾ جبروت
ھليا ھوڏي حق ڏي ماٺھي ۾ ملڪوت
غلام حيدر ڪوش ڪر ٿيھن ليا ناسوت
ھلي ۾ ھاھوت ڏکيا ڪمائون توحيد ۾
٣٠- سمري سامونڊي ھليا ادا الي اصيل
چوراسيءَ جا چيت مان لاھي دل دليل
محبت جي ميدان ۾ ڏس سمير سبيل
غلام حيدر ڪوش ڪر سيا جوت جليل
ڪاڪيون کي ڪليل رند سمجھن رازکي
٣١- اکرڻ ايکواڻ کو ڪئي ڪيٺون جب چڻ
اندر او ھيرا ڪري ھب وٺو اچي من
صورت سھڻي يار جي ڏٺي لڳي آه تن
وسارڻ وجود کي آه عادت آدمين
غلام حيدر غير ويو ٿيو روحي مڃهان رڳن
ڪم نس آه ڪٿن سودي ٻنا سر جي
٣٢- ابتڙي دريا ۾ جنھن اڇلو اسان
ستي دعوا دور ٿيا وساري ولان
ملي ٻنا محبوب کي جا ٽي چڏي جان
محبت جي ميدان ۾ سڪ ڪيائون ساڻ
غلام حيدر غير ويو موج ڪئي مھر ياڻ

محبت وارو ماڻ حيدر ۾ وجي همت کيو

٣٣- ٻاهر ڏولين ڏوڙ اجازن نه اندر کي
لوڪ سڀ سمجھ جو ٻاٽ ٽيهن ٽو ڏور
قلعي جا ڪفران جي قلب منجهان ٿي ڪوڙ
غلام حيدر کوش ڪر هردم ڏس حضور
ارٿ وارن کي نور اٿئي ٻهر الله جو

٣٤- اٿي سڄ سماءِ کوله ٻولده ڪاڪ جو
اڀرندي آس ڪري تنهنجو وقت وڃايو واءِ
ترندين ترميزان ۾ جتي پهچ نه پائي پاءِ
ملڪو مالڪ ماڳ انهن لکو وارث ات وياءِ
غلام حيدر کوش ڪر ٿون اُٿي ڳالهه اها
ساجهر ڪن سماءِ ٻوه نه پيچد اُن پهڙ کي

٣٥- اڄهو احمد عربي هاشمي حبيب
هامي هيڻن جو آهي طالبن طبيب
پکي ذبحي پاڄهه سان آهي ڪول قريب
غلام حيدر فقير ويو ٿيو ناميون نور نصيب
رسي راهه رقيب ٿيو حمايت هاشمي

٣٦- عاشق الله صحيح سڄا ٿيو سڀ ۾
ٻاٽ وساري ساٽ ۾ جا ڳائي جل الله
لهجا ٿيون نماز کي صورت صل الله
غلام حيدر ڪل ٿيا ڏسي نور الله
ڪر سڀ ڪي الله آڏ وڃن اڳسي ڪيا

٣٧- عشق ۾ عذاب پڻي اڪر هڪڙي
هو وڃا لي وجود کي ڪيئي عمر حساب
هو جاءِ نه ڏسي جلدي آهي بي حد بي حساب
چمڪي چاڙهي چوءِ مان ڪوڙيون ڪري ڪباب
غلام حيدر ڪم ٿيا ڪري جان ڪباب
طبل الهي جو تاب ڪي جهليندا ڪاڙهي

٣٨- صبر سڪ وڃائيو لنب قناءِ ٿي لنهن
ڏاڍي عشق الل ڪڙي مضبوط وتا منهن
غلام حيدر ڪاڄ ڪڍي جڏهن پهلي اندر شيهن
رمزان راهو ڏيهن جا لب لاٻون جيان ۾

٣٩- جهڙيون جاڳيو جيءَ ۾ نالڪ نور علي
ڦرلن قرٻون ٻالهي اچي ڪڍي سڀ پلي
اڪرمون مسڪين جي آهي هرمت هلي

ڪاڪيون آهيان ڪالڪا ويو رڳ رڳ منجهه رلي
غلام حيدر فقير جي ڪاڏ لهن ڪاله چلي
ولي ڳوٺ ڳلي اڄسي وڻم ولهڙو

٤٠- اڄي وڻم ولهڙو ساجن سدا منجهه ساهه
جهڙيون جاڳيو جيءَ ۾ ڪي ليهن لڳاهه
وحدت جي وصال جا واسر وهايا واهه
لڳا سڏ ثواب جي لڳا فرض گناهه
غلام حيدر فقر جا اڙهي ويا سڀ لاهه
سعکر سڄهه صباح مولڪي جهلي جهولي آئيو

٤١- الڪل ساڻ الله ڪڏهن مسعد و ڪولڪو
وهي لهر لقاءِ جي دهشت جو درياءِ
بي سر الهيءِ نهر جو ڪي رند وتندا راهه
غلام حيدر کوش ڪر چڏ لڳيءِ جو ناهه
جڏهن صدقي ڪندين ساهه
تڏهن سمجهين ارنيءِ کي

٤٢- حرص جي هڏي ٿي لکين ويا لڙهي
ڪمهسان ليهڪ ڪاله ٿي جت جي ڪاڻ جڙي
غلام حيدر عمر جي چڏ اون لاهه لڙي
ڏئي پٽيءِ کي پڙي وڃي عاشق آسودا ٿيا
هه مان جي مجلس ۾ ڪولهي عشق الصر
چڏيون رمز رسول جي تا ڪائن پوڪ بصر
ڪل ڪعن کي ڪاله ڪا جن ولهي وڃايو ور
جوتسا جماٽن ٿي پڏن هل حصر
غلام حيدر عمر جو ڪيڙي چوڻ ڪنڙ
اٻيده سارو سر نظر ناه وڃي سڀ لڪري

٤٤- جب چنهندي راتڙي ڪاٻدن گذاري
چڏي عشق الله جو پڇي ويا پاڙي
حرام جي هڏي ٿي تڪائن ڪماڙي
عاشق لکيا اڳي رب چڏي راڙي
سوريندي سمجھ کي ٿن اوند ٥ اجاري
غلام حيدر گرسان ٿون سمکت رک ساري
جن وحدت وساري صم بڪم سي ٿيا

٤٥- عاشق ويا اوڏا لهن جت سڀ ڪجهه سماءِ
ڏوه لوا ٻون ڏور ٿي جا لب کي جاڳاءِ
ملت مذهب ٻن ڪفر جا لڳا سڀ اوڙاه

Gul Hayat Institute

وحده لا شريڪ لهٗ رمز ان روز رلاءِ
ڪفوا احد ڪلمون مونجهان ٿو رت رهاءِ
ولهن الرب وڻجهڙو دل ۾ دود دکاءِ
هنيو گڏ اون جوت سان ماڻي سڀ پرواهه
غلام حيدر فقير وڃو سيد جي ساماءِ
اچو مونجو آهه سدا احمد عاربي

٤٦- اچو احمد عاربي وڃلو ولهن
حامي هٿن جو ٿيو اچو عاصين
غلام حيدر گرڪي مونجهي ڪوڪ ٿي وڃي ڪن
سرٿيون ساهوڙن جاڳايو اچي ڏي ۾

٤٧- جاڳايو جيءَ کي اڌ ٻيون آڌ ٻسن
ڳڻون لاهي سوز جون سوزب ٿيا ٿين
آهه الهجي آهيان جي ٻيون ٻاهڪ ٿڙن
ڪنهن چڱ ٻيڊا ڪارڻي ڏ لڪي ۾ ڏوهن
ڏسي ڏوهه ڏڏيءَ جا راحم زحم ڪرن
قرب سڄاڻي ٻانهو هادي همت ڏين
محمد جي ميدان ۾ اوندهه اجارين
وحده لا شريڪ لهٗ ڪلمون ٻاڪ ٻڙهن
ياد ڪرڻي اذڪر ڪم آيت عين ڏسن
غلام حيدر ڪم ٿيا فازي مونجهه ڪرن
سوڀرا ساموڙن ٽرها توڪل جا ٻڌا

٤٨- سدا سالوڪ جمان وهي لايون لس لهر
بوندان نيهن ڪمڪي وهي نيهن لهر
ٻره بهاران لائون جاڳو مونجهه جگر
انا احمد بلا ميمي صورت صاف نظر
عاشقن التماس ڪير سوز لهي السور
غلام حيدر فقير ويو لائون هل حشر
صدقي سارو سر ٻرين جي ٻهزار لون

٤٩- ڪاڪيون ڏس ڪڪر ۾ چمڪو ٿيو چوڌار
بادل برسي آئيا ڪري مونکي ملهار
چرڏس جنهن چالد اڄ ٿي ڪاڪل ٿيا ڪلڪار
صورت سهڻي يار جي ڪري ڪير شمار
غلام حيدر گوش ڪر طلب تاريعده تار
درس ڏسي ڪه يدار عاشق ٿيا وڃي اوڪا ۾

٥٠- عاشق ٿيا وڃي اونهه ۾
جهڙيڪي ڪنڌي نه ڪاڪر
موج تهن موريا ڄ جي سد الهن س
وڃون وسڄ آئيون ڪري ڪاروليڙ ڪ
واليءَ ملڪ وسائيو تيا ساوا ٻيٽ ٻ ٧
غلام حيدر فقير ويو چولهون لايون چ
لهيءَ جام نظر ساول ٿي سائيهه ل

٥١- ساوڪ ٿي سائيهه ٿي ڪاهن ڪيا ڪلڪا
سرٿيون سوز ڪڙو ٿيو عين ڪليا اظها
لڪيا سي لطف سان سيد جي ساڌ
ڪيون نصيحان بدڪارني هاديءَ لڪ ٨
غلام حيدر فقير ۾ جنهن ڏ لهن چوري
ٻرائن جا ٻار مرسل سڀ معاف ڪ

٥٢- مرسل سڀ معاف ڪيا خطائون ۽ ڪرو
انا احمد بلا ميمي اڌ ٻيون ورثيم او
جهڙي اوت الله جي تهڙي ڪن نه ڪرتو
غلام حيدر فقير کي چست چلائن چو
ڏني الهيءَ کي پوت لکهي ٿو لقاءِ

٥٣- لکهي ٿو لقاءِ ۾ لسه وڙي نه واجها
الرح وڻهڙ اوڏهين روحي رمز رلا
هڙ لهي ڏس حق کي جوڙي جسم جلا
غلام حيدر فقير کي لاهوتي لوڙ ها
سامي سيف سدا ڪڏهن ڪتبا ڪمڪي

٥٤- ڪڏهن ڪتبا ڪمڪي صيقل هڙ ساري
واوڙج وجود کي ٻساه ٻره ٻاري
مچ مرشد جي ڳالهڙي جمڪ! تحقيق تاري
غلام حيدر فقير جو ڳنڍو چڙهڳ ڳاري
نشتڪر سبهاري وڃي ٿيو وڪار ۾

٥٥- عاشق ويا اوڏهين جت جاه نه جبرئيل
موج سعدي ميدان ۾ ماڳهه نه ميڪائيل
آڏو ٿي اڳي لکيا چڏي اڌ ۾ عزرائيل
غلام حيدر گود ڙيا ٿيا سڪ سهيل
العي ٿهر علمل عاشق ڪسر الله ۾

٥٦- عاشق ڪم الله ۾ ڪارڙي ٿيا غار
لهي ڏنا ٻون اوڏهين جتي اوڙ نه ٻار
وساري وجود کي تا درسن ڏسن ديدار

غلام حيدر گودڙيا وڃن ڪاھڻون ڪارو ٿيار
لاھي ٽمرد ميار گر کي ڪڏيا گودڙيا
٥٧- ڪاھيج تون ڪوھيار ڏي جت ڪاروڙين ڪڏر
ڪيھو ڪاھوڙين ڪين ڪي سواه سڪ سمر
ولن ويڪا ٿيا وره ۾ ڪنھون ڏور ڏمر
لاٿسي لبراڻ لاڄي کي مار خبر
نه ٿئي ۽ اسباب جو وھلو لھڻدين ور
غلام حيدر غير جو غاري لاھڻ گسر
توڪل ٿرھي ٿر نه ھاڙھي ماھڻ ھوت کي
٥٨- ھاڙھي ماھڻ ھوت کي ڏوري ڏوا ڇھاء
اٿڻ ويھڻ انسان حرڪت ٿي ۾ ھلاه
راتيو ڏيھان روح ۾ روحي رمز رلاه
غلام حيدر عجب ۾ جلوه جوش جاڳاه
وٽ جا اب لھڻدين جاء ٿيو ڪر فناه کي
٥٩- جھڙيون جاڳيو جيءَ ۾ مان صدقي ڪمان ساه
سرٿيون سڀيا ٿو ساه کي سڀو شاھنشاه
ڏسيو دراڙيءَ دم جو رمزن وارو راه
سونھون ٿيو ساڙھي تي ھميشه ھمراه
نالڪ پاڙيو تيڏھن جو البدر ۾ آزاه
غلام حيدر گر ساڻ منھنجو اصل ھو ارواح
صدقه سارو ساه مرشد جي ھڪ ماڻ تان
٦٠- مت نه محي الدين جو توڙي ھر باڻين ٻاھر
جنھن جا ملڪ مريد ٿيا لاھوتي لشڪر
جلا ني جيلانيءَ جي ڪيا ڀا نه ڪفر
قرب ڪرارو قادري آه دست جنھن دلبر
قدم ڪل وليءَ تي ھوڪو روز حشر
غلام حيدر گو اڙو ٿو ٻيو مڪي ٻاڪر
حامي ڏيھن حشر آھي جيلاني نه جھان جو
٦١- وڃي ٻاسي وچ ۾ جت قلزم ڪارو اپار
الت وڏائي باه ڪو لڪو شوق شڪار
لڪو سڄ نه ڇيد ھو لڪو آلڊوڪار
سچا توسي سوڙين ڏينھن الھيءَ اڪرار
غلام حيدر غير وٿو اچي عشق ڏي تو اعتبار
تن من توڙھين تار وھي ٿھر لقاءَ جي

٦٢- پرسا تھون پادل ڪيون ڪئي آب اچل
راڪا مسان رمزن جا روت ٿيا رلمل
وحدت ويرٿون آئيون تھون تار ترايون تل
غلام حيدر غير وسو پور چاٿيا پلپل
حامي ھر مھل ھادي ھر دو جھان ۾
٦٣- ٿي ھڪالدي ھوت سان سعيادي سيدان
سيني سور سمائيو پره ڪئي ٻيان
ھلي ھولي حق ڏي لھڻ چالي لمشان
مستقي کي سوان ۾ ٿيو آزماٿي اڳواٽ
صاب امس سڏڙا ڪڏي ريءَ ڪمان
غلام حيدر گر ڪيا اچن جا احسان
صدقي ڪمان جند جان سچن تان سيني ارڻين
٦٤- جالب جا ڇيو جيءَ ۾ لقا خوف خلل
بولدان پره وساڻيون آئي عشق الل
اقرب عشق الاٿيو رمز روھي رلمل
لڳو لعره لھن جو ورت ھادي پلپل
غلام حيدر غير وٿو چوت چڙھي چلچل
پره ڪري پل پل وڪوڙيم وجود کي
٦٥- ڪاروڙين جي ڪام تان ٿيو معافي سڀ مرض
اھدنا الصراط المستقيم ٿيو تن ارض
ڪولھي تن قرض جي غلام حيدر ڪڍيا
٦٦- سوجھي تن صحي ڪيو جام سچو جاٽي
موتوا قبلل مھو ٿيا جنتي والا وره واٽي
ساڪن ٿيا سمند جا جت ني ٻا پان پاٽي
غلام حيدر گر جي تن صورت سياٽي
وڃي تي وھاٽي لڌ ۽ تالو جا لڳي
٦٧- اٿي نور الله جو جن سر آيو جوش
ظلما تي ضايع ڪري روشن ڪمالون روش
آدم جو اظھار ۾ ٿيري آيو بيھوش
غلام حيدر گر سان غازين جو آه گوش
ھاديءَ موڪلي ھوش اڪر پڙھايو الف جو
٦٨- ڪيون ٿيا رو ترواز درس وچايو دم جو
ھاديءَ حڪم حق جو درس ڪيا ديدار
محبت موڪان لاٿيون ٿيو ٿيو منجھ ٿيار

انا احمد بلا ميمي غازين جي گفتا
جلايو جسم کي هرت کري ستار
غلام حيدر هک آيا آڏو تن اسرار
ساهين جا سرڪار محبوب احد آيا

٦٩- اک وڃي مٺي اوڏاهين
جت سر سارو ٿي ناه
هي اکڙي کولي هو آه مرڙئي آه
غلام حيدر گوش کر هي چريا ٿا سانيا ڇاه
عاشق الله رمزهي وڏو آه رکين م

٧٠- رمزهي وڏو آه رکين م عاشق
انا احمد بلا ميمي سڄاڻي صل
مڇي وينا موج م جاڳائي جل
غلام حيدر غيب م ڇمو عاشق الا
صدقه سارو ساه گهورئي گهوران کوٽ

٧١- لوري نانڪ شاه جو آهيان گولو ڪل
حامي لهو هاشمي اڇي ٻاري ٻچا
غلام حيدر ناه کو ڪئي احمد عط
محمد ماالله ائي مشڪل سڀ معاني

(سرائڪي ڏوهڙا)

ڏ ولهين جهان وسر ڳيوسے
جڏان دلبر لايان ديدان
مجنون لهين ماهي ڦريا هر دم عويان عيدان
غلام حيدر ڪر ٿيو سے ڏيکيان عشق رسيدان

ڏولهين جهان وسر ڳيوسے
ني ڪر جام حالي
ولهين اقرب تهڙے وسدا ان هر دم دلبر جاني
الهيڪم اشارا آيا سمجهين رچ (صفاتي
هر جاه حق ظهورا ڪيتا ظاهر اندر وچ ڳالهي
غلام حيدر غم نه رهيا آپ هويا الماني

عشق ڪرن اٿهات الله ڪون
آپ ٿيون گم ڪاري
حرص ڪنو آزاد ٿيون اے ويکهه بره دي بازي
هردم هرلدے نال الهه دے ديد انهان دم تاري
ڪيکائي سوز اساڏون دلبر شاه دراز
غلام حيدر غم نه رهيا ملنيا نانڪ نور فياضي

واهن اقرب لهڙي لهڪدن
ويکهم سمجهه صباحن
هردم ليڏا لهين لوان لون اهه درس ويکائين
دليا ڪے ميدانے اوار ڪوڙيل عشق ڪڏا وڻن
غلام حيدر غم ڪون چوڙيے لويت لهين وچائين
ٻيلي ڇهڪي بادل برسا
الحمان لهين برانا

حمدم هولي عشق الولان بے رنگ بهر
هر جاه هولک هڪالم هادي سهڻي رنگ
اقرب عشق نرالا لم سين حيرت هوش گدو
دمدم نال هے حق سارا نوبت لهين وڄا
غلام حيدر غم نه ڪوئي جاني جوش جا

هے جگه سارا ني ولي رهيو سے
يا ڪ پليان جا
نال هر ڪيهين دے وسدئين سهڻا
سرخ تون ميڏا سا
غلام حيدر غير ڪون گم ڪر محبس مچ مچال
سڪ آساڏی سهڻا سائين

من وچ سڄ مچمد
گهت دام زلف دا دليان لون ولو قبل م
ذرڙ خيال خودي دے خارج دلبر درد ڏ سيمد
غلام حيدر غم نه چوڙين وحدت وره وسيمد

سڪ آساڏي سهڻا سائين
وچن لهين اقرار
رکه رڳ دے وچ لعو لعو لولي
لوبهت لهين نظار
دم دم دلبر درد آساڏي
ڪهون برت ڪار
سرخ فرياد سنڄڙي تون ميڏي نا رڪ ڌارا تار
غلام حيدر غم نه ڪوئي هادي حق يار

Gul Hayat Institute

سنڌي ڪلام باب الف

ڪلام نمبر (۱)

آهي سڀ الله جا ڏي ڏسان جنڊ ٻون
۱- محمد موج الله جي سا صورت صل الله
۲- هند و مومن ناه ڪو قمري دم فتاح
۳- دوئي درد دپا ٿيا پا جهون لنجهن اراه
۴- هل هنئين سان هوت ڏي ولي زمر راه
۵- نظر نه اچي ڪو پيو اديون ري الله
۶- جوڳي آه سو نمو عاشق ڏسين ڏاه
۷- جوش جانب جو جيءَ ۾ جاڳايو جل الله
۸- غلام حيدر گوش ڪر هردم هادي هو الله

ڪلام نمبر (۲)

سان محبت ٿهجي مشڪ ٿون بادشاه آهين ٻي رنگي
۱- عشق اليلان ڏاڍيون لائيون
جوش جاڳو دل جنگي
جهڙي ٿهڙي دامن اڳڙيس
لوڙي شرابي پنگي
۲- هر صورت ۾ سهمر مچائي عربي رومي رنگي
ڪٿي ايران طوران پمائي لوڀي دوش فرنگي
۳- غلام حيدر ڪهر ولو سي ورهه ٿنهجي دل واڪي
هر مڪان ۾ جام پيارو تربت لا ثاني تنگي

ڪلام نمبر (۳)

لڳي ٻهر اداس منهنجو من مارو ڏي
۱- سارٻون سنگهارن ڪي سڏڪڻن سڏڪي ساس
۲- ڪهڪائون پن رانتا منهنجو روح نه تن سان راس
۳- ملڪ مارن ٿي منهن مهر جا رخ ٿيا ورهه واس
۴- غلام حيدر غم لهي ويا وسري ويا وسواس

ڪلام نمبر (۴)

لاڳي عشق جا لاڳي ٿي دل جوش جاڳائي
۱- پرن آزاد اڏراوڙيون گگن گاه جيئن ڪري گوڙيون
ملائن جسم ڪي سوڙيون پره دم پين وڄائي
۲- هليا عاشق هٽي نعرو چڙهي هن اوڪ جولارو
لي سر پهر اوپارو جدا ٿيا جسم ڪان جائي
۳- ڏاڍو جن عشق جو شعلو هليا عاشق پڇي پولو
چڙهي هن روڳ جو رولو تماشا طور سمائي
۴- اڳيا دم عشق جون هولڪان
پڪي ڪمرت ڏيئي چولڪان
وڄايون سوز سڀ سولڪان ندا ٿيا ذڪر فنائي
۵- غلام حيدر جنبي جاڳيا ورهه جي وات ٿي واڳيا
ٿيو سي سرسري حا ڳيا صفا دم نور صفائي

ڪلام نمبر (۵)

آهي آڌ ولي اڄ موت دمزان روز رلائن تا
چنڊل چاڙهي چوٽ سرلندا سوز وڄائن تا
۱- سوز سماعين سر ٿي چالو
محبت وارو مينهن وسايو
پڇي عدم جي اوت جلدي جسم جلائن تا
۲- بره ٻمراڳي عاشق ڪمزا لمهن نماير ناميان لمڙا
اسر داڻي دم چوٽ سامي سمڪ وڄائن تا
۳- عشق اليلان چولهون چمڪن
بره جا باشا دم دم الڪن
گهور ڪمون ڏس گهوٽ سورهيه سر شمبائن تا
۴- غلام حيدر ڪر گفتاران
لئو لئو لولي نا لڳهه ٿدوارا ن
پڇي ڪفر جا ڪوٽ مرشد مدد ملهائن تا

ڪلام نمبر (۶)

آءِ تان آهيان سر سمجهائي آدم ڏيل ڏسڻ آيو
۱- منهنجو وجود ديدار دلبر جو آهي نوران نور نمائي
۲- انا احمد بلا ميمي آهي جلوه ذات رباني
۳- الانسان سري وانا سره پڏ مرموز و مرقاني
۴- لوپت ليهن وڄائي مرد ے
اه سور سدا سمجهائي
۵- غلام حيدر ڪر صورت ۾
ڏسو هادي جو حرف حقاني

ڪلام نمبر (۷)

اسين ناڻ ڪان ويا سي ڪنهن جاه اي ۽ ٻاسي
۱- ونحن اقرب واڙو اسان مولو مرپ جماسي
هردم هادي ۽ حال ۾ اسان نوبت لهڪيا سي

٢- جالب آهيو جوهر اسان صدقي سر ڪيا سي
لاحد لولي يار جي اسان روحي رمز رليا سي
٣- ڪثرت ڳالهيون غير جون پيا وهم سڀ ويا سي
وحدت ويريون آئيون اسان سوري صاف ٿيا سي
٤- غلام حيدر ڪر سان اسان هر دم هڪ ٿيا سي
چشمن چورئان لائيون گوشي درد ڪڍيا سي

ڪلام نمبر (٨)

الله وڃو اور پاهر پاڻ نہ لڪري
١- ولحن اقرب وڃڙو گهوريون پيو سر گهور
٢- محبت جي ميدان ۾ ٽڪ لڳي پيا ٽور
٣- سا ميٺ ٿيندو سوڇڙو پائڻ پهچو پور
٤- ہو پياري ہر جي ڏونگر وڃو ڏور
٥- غلام حيدر گوش ڪر سڳو سچ جو سور

ڪلام نمبر (٩)

آهي اڄ ڪا سانوڻي
مونسان ڪيچ ڏٺين ڏي ڪاهوڙي
هنڊيون وس نہ پالهيي
ڏور وڏي ڪيهن ڏاهوڙي
١- جنهن جي برت پنهل سان
ڇپر ٿيهن ڪسي چاهوڙي
پالهي خان بلوچ جي تس لاڳا پا لاهوڙي
٢- پنهل نہ آهي پاڻ ڏس ڏيو ڪيهن ڏاهوڙي
جهنگي سڪ سماهو ڏنپهلي سڀ ڏاهوڙي
٣- غلام حيدر ڪر سان روز روحي دم راهوڙي
پلند پس چاپر پنهل کي
جنهن جي اٺڻ کي لند لاهوڙي

ڪلام نمبر (١٠)

الڳان عشق جون آيون واٽون ويسري اترن واٽون
١- جڏهن دلبر لاهيون ديدان عشاق سر ڏيون عيدان
ڏئيون دل رمز رسيدان پارئون بره پيڙ پاٽون
٢- لڳو نعرو نوبت شاهي جاڳيو دم جوش دل جائي
هميشه حق همراهي آهيو هت لا اصل لاهيون
آئي هو حق جي مستي وسائي ورق دل وستي
ڪل دائي عمر جي هستي لوان لک شوق جاڳائرن

٤- غلام حيدر ڪڪ پا غاري دائم دل در دوا...
ٻيريان دم دم آلي آري
لوان پيريں لڪون ڪام...

ڪلام نمبر (١١)

اسين آيا سي اصل اوڏاهون
دلين حڪم ڪان پڌ ...
١- عيد ۾ احمد ڪر جو ٿيڙو
هوش ٻريں جي جهڪو ...
هرهرا دم پائي ليڙو درد ڪرائيو ٿهڊل ...
٢- انا احمد بلا ميمي سمهن سچا و قول ڪر...
عشق الهه دم رهم رحمي هوش ٻرين جي ...
٣- همدو موزن آه هڪو ڪي طير پهالم سمگر ...
دوئي دل مان ڪڍ ترن ڏوئي
ولحن اقرب محب مدام...
٤- غلام حيدر شاه جيلاني لدو لدو الله جالب جا...
رمز سهڻي جي ياس لهاني
پر مان جون محبت پيار...

ڪلام نمبر (١٢)

الٽي چرخو چور ڪٽڻ پا جهون ڪهن سنڀال...
١- ٽاڙيون رک طالب جون محبت ...
٢- وڃهہ نہ تي اون وصلي لطيف نقب اک...
٣- رالهون ڏيهان روح ۾ سڳو ساجن س...
٤- ڪل ڏاڍي تي ڪالڊ جي پا ٿرٽ پهچو ...
٥- ڪنڌالهن ڪندين چڙا جڏهن ڪٽي ...
٦- غلام حيدر ڪرلڙو آه ستمگر ٽان سر گهو...

ڪلام نمبر (١٣)

الڏاري نهن جي لمڙا چڙهي عاشق عرش ...
١- سدا مهجو مسحر سهڪائي ٻين ۾ جام ...
ليا سي مرد لا ثاني مولو قبلل مري جو...
٢- چئيون دل چوه ۾ چولهون
والحن اقرب پڌي پولهون
ڏلهون ستمگر سچي لولهون ڏنا سي ڏيهن جا ڏ...
٣- ڏدو جلوه جهڙن ڏالي اندر مهجو عشق الهالي
اي ڪر ۾ جام پيالي چڙي هن لوڪ جا ...
٤- غلام حيدر هلا غاري ڪيڏن پاڪ بره پارڪ
هميشه رمز حق راهي پرانه جي هوش لهجي ...

كلام نمبر (۱۴)

آهيان اصلئون ذات اداسي ماڳ مسافر دم ٿي آيس
۱- اچي آدم ۾ ڪيل ڪلام
سڳو سڳو روپي رنگ بنايم
اچي ٿيڙس ڪر غواصي
۲- آيو آهيان لامڪاني آدم صورت ڪيم نشاني
هت ڪيڙس سوز سماسي
۳- لک ڦمائون ووش ڪيا سي
هڪڙا لاهي سي بنا ڪيا سي
اچي ٿيڙس ناٽڪ نيا سي
۴- غلام حيدر نيهن نظارو بره بقا جو وڳو نقارو
اهو لنگر ٿيو طلائي

كافي نمبر (۱۵)

آءٌ مل ماهي سانگ اڪايان
روز ازل کان ڏٺجي آهيان
۱- نيهن ڏٺجي جون جگر ۾ جايون
نوجان حسن جون بره بهايون
ڳالهه اوهان جي پڌايان
۲- بلبل کي ٿا بور بسارا دمدم دلبر نيهن نظارا
اڱڻ اچڻ مون سمجھ وڃايان
۳- بار اسا لکي مل اچي تون واڙهي وسعدين بارسدا تون
سر صدقي ٿي مان گهور گهمايان

۴- غلام حيدر در تو گدائي
احمد ذات ڏئون مون عطائي
بس نيش ڏٺجي هي ڳالهڙي ڳايان

كلام نمبر (۱۶)

آهي جاڏي ڪاڏي ارهن ناٽ ميان
اهي نظر نه ناجهون نا ڏٺجي
۱- ولنحن اقرب وڌهو آهي پڌ پاروچل ناٽ ميان
۲- انفسڪم اشارو آيو اهو الله اهڃاڻ ميان
۳- جوه الهي ۾ جسمر و جوسي موج چڙهي مهر ناٽ ميان
۴- غلام حيدر گم ڪر هستي رکي سرت سهاڳ ميان

كلام نمبر (۱۷)

آهي نه هو هو لند و نه هو
كل من عليها فاني دگر
۱- ني شيءِ جهڪا ڏسجي ۾ آئي زمن واري روه
۲- ولنحن اقرب جون تو سڄائي جالب آيو جوه
۳- ڪربلا ۾ ڪوس ڪرائي امن زمن ذوده
۴- فالذڪروني ذڪر آءٌ ذاتي خوديءِ چلچ خوه
۵- ناسي ڪر نه ٿون ڏٺجي ۾ ڪي
وقت قالو بلي واري ڪوه
۶- غلام حيدر حضرت حق جي دم قدم آرزوه

باب (ب) جو

كلام نمبر (۱۸)

بره ڏس بارش ڪري سر عاشق جي آئيو
- بي نه چاڻن ڳالهه ڪائي رنگ لاهوتين لاتيو
- عيمن سعدي آڙاه ۾ اچي بم غازي نا آيو
- محمت سعدي ميدان ۾ اچي صادقن سڏائيو
- غلام حيدر گل ٿيو اچي غم گهللنءِ لاهيو

كلام نمبر (۱۹)

بي رنگي سڀ رنگ ۾ آيو وس ڪري واه واه
- انا احمد بلا ميمي قلوا احد قل هو الله

۲- صورت مرسل سر سهايو موج ڪري ڪهڪاه
۳- هر جاه هوڪا بار هلايا جبروتي جل الله
۴- غلام حيدر گم الله ۾ هر دم حيدر هو الله

كلام نمبر (۲۰)

نيهان ڪيڻ پيهر ۾ مهنجو ٻهل سان ٻاهمت
۱- ٻڙئون باروچل سان مهنجو اڳي هو آهت
۲- سيفي سوز سگيءِ جي ٿئون ڪهو ٻرت
۳- جائي بسار جهل ۾ جهڏيون ملهم جنت
۵- غلام حيدر ڪمر ونو مولکي هاديءِ ڏئو همقه

Gul Hayat Institute

ڪلام نمبر (۲۱)

بخش ڪندين بدڪار يون يار
مون ۾ عيب اپاري آهن
۱- بالد ڳچيءِ ڳل ۾ درياهن سهڻا نام ستار
سهوان سهڻ هزاري آهن
۲- راتيون ڏينهان آهي انتظار تن من تنهنجي تار
آس اميدون تو ۾ آهن
۳- هر دو عالم ۾ همت ڏي هادي
وحدت دم وسڪ
ڪري ڪس قلب تان لاهن
۴- غلام حيدر جا غم لاهين ڏيهن جاڏا
هن بندي جي بند يون آهن

باب (ب) جو

ڪلام نمبر (۲۲)

بن ڏيان يون ڳالهيون هر دم هاديءَ سان جاليون
۱- جهڙي ڪيهي آهيان اوهان جي
پرت ڳالهيون سڀ پاليون
۲- محبت موڪان يار يوسف جون
رمزان روز نرالي
۳- درس دراڙيءَ روشن ڪنگرو ڏيکي پرت پالي
۴- مشڪل منهنجو معاف ڪيائون
تسال وڃن دم ڏاليو
۵- غلام حيدر فرض نه ڪائي
هاديءَ دست دواليو

باب (ت) جو

ڪلام نمبر (۲۳)

تنهنجون وڏايون حسن جون هوايون
دلبر دام دميدان اچن سي اتايون
۱- محبت موج موجان چڙهيون سره نوجان
وجهن دام دلڪي سرت ۾ ڦاسون
۲- جنهن جام پيتو ياري عشق پئي تو
حيرت منجهه حيران وجهن وڪ وڏايون
۳- نوبت نهين لائي سچ دل سمائي
اقرب جو اشارو ڏسن نهن ناسون
۴- آهه غلام حيدر لهي نور انور
جنهن ملڪ مولا گهوڙي سر گهمايون

ڪلام نمبر [۲۴]

تولهيون تند تنوار مهل اها وڪ دم دلبر سان
۱- ولهن اقرب ولهچڙو ادران لاهي پٽي يار
۲- پيچ مرشد جي ڳالهڙي الدر ڪي تون اجار
۳- هل همتن سان هوت ڏي پرين پند وسار
۴- لاهي لاکايا لوڪ جا ڪر ڪنڌ جي ڪار
۵- غلام حيدر گوش ڪر دمدم ڏس ديدار

ڪلام نمبر [۲۵]

تون تان آهه سچ هڪواري
ياران يالد ڳچيءَ ڳل ڳاري
۱- اچي تنهنجي آهيان آريا لي
بند ٻڌي آءُ سي سهڻا سائل
آهين گوهر تون گلزاري
۲- حسن تنهنجي جي هرجاءِ هولي
لعو لمو لڳڙي تنهنجي اول
سره پرا تان ياري
۳- صورت تنهنجي ني رنگ آهي
حيرت هوش نهو سڀ ڪاهه
نيڻن نند وساري
۴- نور تنهنجي جو هرجاءِ لعرو ظاهر باطن عشق
تنهنجي ديدن جي نه بهاري
۵- غلام حيدر ڪير نه ميدا هرجاءِ هرڪو هو هو
مالڪ تون مختياري

ڪلام نمبر [۲۶]

توسان اسان جي زاري تنهنجو پرتو بهار

Gul Hayat Institute

١- تنهنجي حسن حمد ڪيڙو هل درد جو دور ٿيڙو
عمرت جو ڪل علم وڃڙو جو ڪا عشق دل اجاري
٢- تنهنجي اصل آرياڻي آهيان ٻهل ٻاجاڻي
ونڊر وڃي وڪاڻي تنهنجي طلب اڌار تاري
٣- سهڻا حال مون شهوڪي معلوم يار توکي
ڪهڻن ٻڌي چوان مون روکي سٺي يار ڪرستاري
٤- تنهنجي عشق جون اُبلان ڪيون ٻرت يار ٻيلان
مجنون گهري ٿو ليلان تنهنجو حسن ٿيو هزاري
٥- غلام حيدر صفدر علي نجف جو ادور
شاهي مڪان ڪوثر ڏني دوست دلداري

ڪلام نمبر (٢٧)

لون تان موت ملا داجاي
تنهنجي قدمن تان قرباني

١- آه الله اڪيه اڳي مون ٻهي
دامن لڳڙس جمهي ڪيهي
تنهنجي درسن لام دوالي
٢- والمن تنهنجي ٿل وڃايان
گهوريون گهوريون سر گهمايان
تنهنجي حسن هڪڙي حيراني
٣- دوست اچي ڏيو مون دلداري
هرت هرين تو سهڻا ياري
تنهنجي موج ڪٺي مستاني
٤- عشق آليلان ڏاڍيون لايون
لعو لعو لوليون يار لڳايون
ڪسر ڪيا سڀ فاني
٥- غلام حيدر ڪر همراهي هردم هادي پاڪ پناهي
آيو عشق ڪري احساني

باب (ٿ) جو

ڪلام نمبر (٢٨)

ٿيو اظهار ڪري سينگار جڏهن جسم جلايو
ديدن دڙ ڪري ڪڪر آئي عشق آڻايو
١- سهڻو ستڪار لي اختيار ڪري اُبلان آيو
لوٻت نينهن رانو ڏيهن دونهين دوست ڏکايو
٢- محمد لولاڪ ٿيو پاڪ مٿي عرش آڻايو
نبي نور حق حضور آئي عشق الايو
٣- ليکو طبل وڃو خلل سري سيهر سمايو
چشم چوٽ لائي گهوٽ ٻره يار ٻچايو
٤- غلام حيدر محمد نظر ڏرين پاڪ ٿي آيو
ويا گمان سڪ سامان جي ٨ جوش جاڳايو

ڪلام نمبر (٢٩)

ٿيا دين ڪفر سڀ دور ديدان دوست اڙايون
جان جسم ۾ پڙڪن ناهون
١- موج مرشد جي آه معصوري ڪيڙو ذات ظهور
ٻالمون ٻره جون سچي سٽايون
٢- هادي عشق پڙهايو سڪ جو نورن اعلى دور
وسرڪ وٺون سي ٻهون سڀ وايون
٣- غلام حيدر ڪر حسن ۾ هرت پڙهايا ٻور
لهڪا سڀ هليا سي لاهون

Gul Hayat Institute

باب (ٽ) جو

ڪلام نمبر (٣٠)

اه عجائب ناهين تو اي رنگي رنگ ٻمائين تو
- حسن تنهنجي سهڻا هوليون لايون
وسري وايون سي ٻهون سڀ وايون
لهون لهون اوبت لهن وڃايون
وحدت وره وسائين تو

٢- عربي رومي ظاهر زنگي عجب ايراني فوج فرنگي
آهي صلحي آهي جنگي اهي گهوران يار گهمائين تو
٣- هندو مومن هل هنگامان جنت دوزخ درد ڏ امان
عين علي اسرار امامان اهي جل يا يار جڳائين تو
٤- غلام حيدر هو حق سارو الدر يار نور نظارو
انا احمد سمجهه اشارو هر جاهه ياط ٻسائين تو

باب (پ) جو

ڪلام نمبر (۳۱)

دم دم دلبر واري
پايان پانڌ ڳوهي ۽ ڳل ڳاري آهي

۱. درد ن تنهنجي ڪس ديوانا
رانجهو ڏنهان مطلب مستاني
مون تار ٽڳان تنهنجي تاري

۲. سڪ اوهالهي لالا سڳهر اولتي دلبر تنهنجو ادارا
تنهنجي ديدن ديد بهاري

۳. پلڪ نه سهنا پاسي سهندس
ڏنڙي پا جهون مور نه رهندس
دلبر ڏي دلداري

۴. غلام حيدر صدقه ساري پانو پاسي تنهن ٻزاري
الڪي عشق تنهنجي اسراري

ڪلام نمبر (۳۲)

معني ڪا سڌها ڳالهڙي ٻڌهي ڏس تنهنجي شهري

۱. ڪرن سود اڪيري ڪانون
ڳڻن وهلو ڪٽي ڏا انگان
لهي ۽ ارڏي ڪها پانگان
پڌائون ڪوڙ لي سندري

۲. اصل تون ڪو نه حقيقي ڪالي
خبر تا هجي واحد ان جالي
ڪهو ڪم تنهن جي تالي رکج دم دوست دل اجري

۳. اصل ڪا ڪل نه تو ڪوڙا اجايا تو پڌان پوڙا
فنا فالي جوهر جهوڙا وجهي تي وال واهه سندري

۴. ٻڌهي ڏس وحدة وائي جاني ڪالي جالب جاني
سهڻي جي پاسي سهالي آئي سڪ پار جي سترپ

۵. غلام حيدر دم هادي رکج دم دوست دل شاد ئي
وڃائي تنهن تو تادي اما اڪ تنهن دل لظري

ڪلام نمبر (۳۳)

پاڻ نه پهنجو پايو سي ڳڌهن انا الحق الا يو سي

۱. موج منصور کي مست ڪرايو
شيخ صفان کي جهلو پڌاير
پره پلاول گهاٽي ماڙيو رمز الهي ۽ رنگ لايو سي

۲. عشق عطار جي ڪيون الهاڻ

شمس الحق تي شوق طلبا
بسطامي ۽ سرپرہ جون کهلان دردن درد دکايو

۳. پره بهاران جنهن سر لايون
دان ڪفر جون وسرايس وايو
الحد هو ڳکاو عشق مچايون جلدين جوش جاڳايو

۴. غلام حيدر گر فرمايو واحدن اقرب تان وڃا
رمز رلدي دم سهر سمايو شاهي طبل وڄايو

ڪلام نمبر (۳۴)

موڙي سڪ سهي مارن ملڪا
ماڙا ات اڄي موڙي

۱. سڪ اباڻي سور مچايو
موڙي ملڪ جو سرتيون سا
ماڙو رانگ رچي

۲. لوئي اباڻي ڪهن لڄايان
روز ازل ڪان تنهن آ
ڪهڙا ماڙ اچي

۳. ماڙ ڪري مون ڏي مارون ايندا
هي ۽ نماڻي لسال ڪڏهن
ڪهڙا ڪانه ڪهي

۴. غلام حيدر غم لتا سي
ساڻ سهارن سڪ ڪڏهن
ماڙي مسوج مچي

ڪلام نمبر (۳۵)

عشق لوهاڻي يار پيا سي پهنجو سڪ مهيا

۱. سڌ سڌي ڪر وڙتون واهر سهڻا سنجهه صبا
غور ڪري دم لاه اچي تون مريم پاڻ پسا

۲. آه اما لڪ اڳرئ تون منهنجي جالب جاه وسا
ڏوري ۽ لکيو تاه اسالکي سا جهڙي من سدا

۳. واهر ڪر وسيلا مولتي مولا مهڻون وسا
مردو عالم پر هادي همدم لوپت ذهن وڄ

۴. صيب نه قول اسه لپا عاشق مدهون سب مڃ
ڪيچ خادم ڪوڙ پسارو جهن ڪان تون جڏا

۵. دم دم عشق الا دمي آون جالب جوت جاڳا
غلام حيدر گولو آهي تنهن کي درس ڏ ڪا

كلام نمبر (٣٦)

ڀل ڀل ٻوٽي ٿيو ٻور مرڪي ٻور عشق جو
اهڙو ڪولهي سور جهڙو ٻسور عشق جو

١. ٻيمارن جون لک دوائون
مرض مراضن وڃن ٿا ڇڏايون
ليسا لهي تنهن کمن کي نا سور عشق جو

٢. مڇي لهو ۽ شراب ماڻهو دل ڀڃي ڪلاڪ ڪلهي
ساماڻهي ٿيو ڪمن کي مخمور عشق جو

٣. غلام حيدر فقير نه آهي قطرو فقير رهيو نا آهي
پڌائهي ٿيو ڪمن کي مذڪور عشق جو

نوٽ:- ڪن راوين جو چوڻ آهي ته هي مضمون ڪلام فقير صاحب ان وقت چيو آهي جڏهن وقت پنهنجي مرشد کان طلب پيئي اچي پنهنجي گرڻ پيتو ۽ سڪ ۽ سرس ٿي هيس. هي ڪلام سندس ٻهرين ٻهرين ليکجي ٿو.

باب (ق) جو

كلام نمبر (٣٧)

ڦوڪ ٿي لڳي عمرين عاشق ڪمن اجهاڻ

١. دين ڪفر جي دل کون ڪيئي ڇڏ تون ڪاڻ

٢. واهين اقرب وڃڙو ڪنهنجو ٿوئي ساڻ

٣. درازي درگاهه جو وهي نيهن نياڻ

٤. ڇڏ هڏي جي هوڏ کي تنهنجي کي نا ٿاڻ

٥. ٻري نه پاڳيچ ٻارين کي الي ٻر کان اوڏو ٻاڻ

٦. غلام حيدر گڙش ڪر هردم هادي ساڻ

كلام نمبر (٣٨)

فقير عشق صلوات سڀدائي سر ساهه ڪريان قرباني

١. ملت مذهب دين ڪفر ڪون
ست سڦير ڪريان سلطاني

٣. آدم سر اسرار الاهي ڇوڙ ڇلين جسماني

٣. الدر باهر هو حق سارا اقرب عشق نماني

٤. غلام حيدر ڪر صورت وچ درد لڳا دل جاني

باب (ج) جو

كلام نمبر (٣٩)

هن وڏي آهه اک اوڏاهين دوست جي ديدار ۾
مرد سي ميدان آهيا سور هي سنگسار ۾

١. رت روئن رالو ڏ ٻيهان عشق جي انظار ۾
ماڳ هن منصور کي ڪڍهين درد آندو دار ۾

٢. شمس کل هوش ٿي ڏني
کمون درد جي ڏلتڪار ۾
قتل ٿيو ڏس ڪربلا ۾ سوز ٿيو سينسار ۾

٣. غلام حيدر کل علي سرور سڄو گلدار ۾
موج مرسل جي مڃي لي سرخرو سرڪار ۾

كلام نمبر (٤٠)

جتي ٻره لا ٻيا ٻڙ ڪارا
الي دين ڪفر جا چلن ته جارا

١. لوبت لهين هڪادم هادي
مدد مرشد شاهه درازي
جنهن جا دم دم عشق اشارا

٢. ٻي رنگ ٻره ٻدائي ٻولي
واهين اقرب عشق ٻرولي
جا ئي ۾ چمڪارا

٣. لعو لعو لولي محبت موجان
چڙهيو چڙهيو فقير حسن جون ڏوجان
وحدت جا وسڪارا

٤. غلام حيدر حق سمجهايو
عشق الله ٻن ٻند اچايو
هادي حڪم سچارا

كلام نمبر (٤١)

جل الله جل الله هو الله محبت جي نه مڪيندا

١. لاهوتي نه لقا ۾ چوٽا وره ولونيندا

٢. ديدن جي ديدار سان قلبڻون ڪس ڪڍيندا

٣. جهڙا آهڙا پا لهجا ڇهر ڪمن چڏ پيندا

٤. ٻهرن جي ٻزار تان سوره سر سڏيندا

٥. غلام حيدر فقير جي هستي سڀ هڻيندا

Gul Hayat Institute

ڪلام نمبر (۴۲)

جتي عشق الله ڏم لائي
رمز ڏيکاري وحدت واري

۱- ٻره ٻراڪان نور لوائيون دم دم عاشق ڪن آزاريون
جوش جڳائن جائي جائي

۲- لوبت ڏيهن سراسر سولي
عاشق اصلڪون ڪن ڪهولي
لوبت ڏيهن وڃائي

۳- مشرق مغرب عشق اُڇلان
دين ڪفر ۾ چل مل چولهان
جانب جوش جڳائي

۴- غلام حيدر ڪيس صورت ۾
مرسل مولا محب مورت
آهي عشق عين الاهي

ڪلام نمبر (۴۳)

جن جاڳايو جيءَ ۾ رمز روحي دم اظهر
ولهن اقرب ويجهڙو ٻره بالا دم بشر

۱- ويڙهيون وحدت جون چڙهيون
درد ڏڙ دنيا دربدر
قل هو الله احد الله هردو عالم هو حشر

۲- شاه نجف شڪ ٻرلضل آن سيد شهر المحشر
حسين هادي دائما سوز دارم در جگر

۴- عشق آدم چيائيو لعل لاهوتي لهر
ٻرلهون لٺڪي ايل ڪئي هست دنيا دم ڏڪر

۵- غلام حيدر پاڻ لاهي عشق جو آهي اثر
هو هوائيون حق جون ناه نعهن ۾ ڪو ڪثر

ڪلام نمبر (۴۴)

جتي عشق لايون هل هلان
اتي ڇا ڪندو قاضي ملان

۱- ٻره ٻراڪان جڏهن سڻايون
وري ولهون سڀي پهون سب وايون
پول لڳا پل پلان

۲- مسلن والان ورق وڃايون
نفل نمازان ڪسب ڪمايون
عشق واري چل چلان

۳- پولدان ٻره وسائن باري
درد ولدن ڪي دم بدم زار
قرب ڪيا ڪل ڪلان

۴- غلام حيدر ڪر ڪنڌ يو سي
وهم طلسم سب وڃو
چول لايون چل چلان

ڪلام نمبر (۴۵)

جهٽن لوه لهٽن اوڙ تون تان عشق ۾ دم ا

۱- رانهو ڏيکهان روح ۾ سهڻو ساجن س

۲- واڳون وار وطن لئي خمه هنان ڪس

۳- هڪ لغارو ڏيهن جو ٻيائي سب تون ٻ

۴- ڪبهڪ وند ڪرام جي تون الاهي ل

۵- مر اڳهي موت کان پنائڻ پهڻجو ٻ

۶- غلام حيدر گوش ڪر آند تولهون دم چ

ڪلام نمبر (۴۶)

جهڏيرن وس لئه آهيا
مهنجي همت هادي جي ڏ

۱- اديون عشق عجب جو ظاهر باطن

۲- ڪاڪون قول قراب جي پائڻ پهنجو پ

۳- دلبر جي ديدار ۾ ڪوڙيون هو سر گهو

۴- رانهو ڏيکهان روح ۾ لعل تولهون دم چو

۵- غلام حيدر گوش ڪر لڪ نه پيا ڪي ت

ڪلام نمبر [۴۷]

جانب آيو جهڏيون جهڪو اڳڻ اجا

۱- دم دم دل ۾ آهن عيدان لڳو ڏيهن لغا

۲- مرڻ جي مزار تان آڱ صدقي سر سا

۳- اجهو احمد عارِي مهنجو مرسل مطها

۴- اجهو عاشقن جو آهي جانب جها

۵- غلام حيدر گوش ڪر چڏ لاسمدو لا

ڪلام نمبر [۴۸]

جهٽن لوه لهٽن زور
تون تان عاشق دم مهو اور

۱- چڏ مسئلا ملن جا ڪوڙا آهن ڪ

۲- وحدت وڙيون آيون ٻره بڇا با ب

۳- پڻوت لاڳاڄ ليهن جي آڪ نه پيا ڪي ت

٤- اندر ٻاهر سهڻين پائي پنهنجو پور
٥- ڇڏ دنيا جي دوستي عشق الاهي اور
٦- غلام حيدر گوش ڪر ٻڌائي سڀ ٻوڙ

ڪلام نمبر (٤٩)

جنهن جام پيتو حقاني شاهه شاهي
لڳا تن کي جاڳي ويا مرض مائي
١- ڪنهن کي ڪون ڪوڙا ٻڌن کي ڪون ٻوڙا
چون کي آهيان مان ائي اج اوطاقي
٢- هي جوتو جڳاکو فاني ڏس فراقي
صدي ڪر سوارون صفا سڪ ساقي
ولي مست مرشد اندر تي اوطاقي
٣- ڪعبه دل تنهنجي آهي سو الاهي
مڪو ۽ مدينو ساري بادشاهي
پسي پس اندر ۾ کولي تن تاڪي
٤- غلام حيدر بسري ناهه مرور
تو ۾ تار تنهنجي ٻوري نور انور
وحدت نور واحد وئي سڀ هلاڪي

باب (چ) جو

ڪلام نمبر [٥٠]

چشم چال ڪري ڏمال دنوانهان درد دک ڏيا
تڪڻ تار دل نواز عقل سانت لٽايا
١- زلفن زور ڪري ڪڪور محبت مچ مچايا
مدهن مهتاب جڪري تاب سواج سهس ڇپايا
٢- مکر ڪل نمر لائي بهمر قلم ڪوت ڪمپايا
پنهنجو سوال لائي جهول خطره خسام ڪپايا
٣- غلام حيدر در دلبر ڳهوڙن سر ڪهايا
هاديءَ نور خود حضور سبق پرت پڙهايا

ڪلام نمبر (٥١)

ڇورچ تعد ظهور وڃو، نه طالب مات ڪري
١- واهي اقرب وڃهڙو ڏس ٽون ڏيان ڏري
٢- انفسڪم اشارو آيو سر ناهه ٻري
٣- غازي گذارن سوڻ سهوڻي قتل ڪيو سري
٤- غلام حيدر عشق الله دم امالو ائي ٻري

ڪلام نمبر (٥٢)

هر خو چور چري پيزي پيچ ٻري
اها مهل آئي ايمده ڪالي وري
- سڪ سچهارون ور يار سچائي
وڃو نه پنهنجو اکت الائي
هر هڪ گهڙي اتي هاڪ ڏري
- هي جڳ سارو ڪوڙ پسارو
هت تي آئين ٽون وڃارو
قالوا قول پڙهي واهج ڪمن وري
٣- سوان سڪندر دارائن جهڙا
هتين سڪا هتان جي ويڙا
هلين ڪالهه ڏري ويڙن گور گهري
٤- درد الله بن دو رنگ آهين
تسهوڻ کو تڙ ڪسب ڪمائين
مسونو ڏس جڳين سوه وري
٥- غلام حيدر مچ ٽون غلامي
هردم هاديءَ جي در تي سلامي
ڇڏ ٽون ناهه نڙهي اتي ٻڪ ڏري

ڪلام نمبر (٥٣)

چڙهي ڪا ويڙ وحدت جي امن جي ملڪ آيا سي
پٽي دل دوست دم ڏوري امڻي ۾ نهين لايا سي
١- ڏسي دمرس حسن هادي املڪ عشق لنولائي
نڪو مسلر ملان قاضي انا الحق ڪهت ڪايا سي
٢- لڳو نعرو نسمگ نوبت انا الحق ذوق دم ڏائي
قلزم قلب ٿيو سارو چوڏس ۾ رنگ رلايا سي
٣- لائي ستڪر سچي سڪ ساهه حمايت هر ٻنهي عالم ۾
وٺيون سڀ ڏمر جون وايون منجهان سوزن سمايا سي
٤- غلام حيدر گذر مولا سچ ار يار مون ساڪي
ملهو مرشد ادهون مرلکي عطر محبت وسايا سي

باب (ڇ) جو

ڪلام نمبر (٥٤)

ڇڏ مرق لاهي شڪ هٿي نهين لڳارو

Gul Hayat Institute

وڳ وار دم دلدار اڳرب عشق اشارو
١- نوبت نهن ڪجي شڪن سدا يار سوپيارو
تي وڄاوڙ لوان لوڙ چڙي لاءِ جو لارو
٢- مفهوم صفات ۾ ڏاڍس آه عشق اوپارو
ٻاجهه وار جيءَ جهار وڃي ڇو ڏون آوارو
٣- ڏٺيءَ بهر دم گلرو ليا ڪوڙ تي ڪارو
غلام حيدر ڪ نظر لونهن تند آوارو

ڪلام نمبر (٥٥)

چڙ ادا چوڪر نہ ڏيءَ تون وڌ وسهلو يار ڪي
١- سرخ الصحت سوز جي گوش ڏي گفتار ڪي
دم ٻماڪ دوست جي ٻس نہ ٻئي ڪنهن يار ڪي
٢- روز شب ڏس يار تون ڇو ڇڏين تنهن تار ڪي

مهل موچاري اٿي هيءَ سمجهه سر اسر
٣- ڪرنہ ايمدي ڳالهه ڪوڙي سوز بن سر
دوستي داما سمدي چڙ لعبيءَ جي
٤- غلام حيدر گوش ڪر ڪي ڪوٺي آ
قالو بلي جي قول قارو عاشق ڏسن اس

ڪلام نمبر (٥٦)

چڙ ٻچر ٻرائي جي ڏون سمجهن س
١- موڪا ٻنيءَ مال جي وڃي عمر
٢- همہ اوست سان هڪ ٿياسي اوڙ
٣- جتي ٻاجهه الله آه اٿسي رهن مس
٤- غلام حيدر گر سچي نهن نوبت

باب (ح) جو

ڪلام نمبر (٥٧)

حسن لا ٻا هل ڙي سرنهون لمکيءَ لا ٿڪ شاه جي
١- آئي آريءَ جام جي
معاف ٿيا مشڪل ڙي سرنهون
٢- مڪڻ جي مطلب ۾
گفتي ۾ گل گل ڙي سرنهون
٣- اچرج ساڄ عجيب جي
ٻول لتا ٻل ٻل ڙي سرنهون
٤- ادهون مون سر آئيو
عشق ڪري هل هل ڙي سرنهون
٥- غلام حيدر غمر وٺو
نور چڙهيا ٻل ٻل ڙي

ڪلام نمبر (٥٨)

حسن جون نوجان ڇڙهون ٻل ٻل ٻرڻ
١- ٻن ڪر لک ڪروڙين ڪوڙيون
ديدن جا د
٢- سمہ سار ڪڙا ڪيا سارنگ
محبت جا مد
٣- آڳهه عشق جا ڳا يا جل ٻڻون
جهڙن موجن جا مد
٤- غلام حيدر هرو هادي
لنو لنو طالب ط

باب (خ) جو

ڪلام نمبر (٥٩)

خطره هرف لکيا سے وڃي يار ڀرڻ جي ٻاسے
١- جتي ملڪ امن جو آهي
عاشق لکڙيا اڳتي ڪاهي
وڃي نازن نيهن ليا سے
٢- مسلن والان سيڪي ڇڏيون سے
نا ڏو دلبر دال ڳڻيو سے
مطلب سب مليا سے
٣- چوڏس موج چڙهي دل جاڪے

نوبت نهن لئا پر
ٻاڻون ٻرے ٿيا سے
٤- ڪيڏن ٻاڪا ٻره هي ٻاري
رهن رضا ڏي هردم
سچ جا سڪڻ چيا سے
٥- غلام حيدر هردم آهي
دلبر پاڄهون ٻو وڙي
اسان سدا ڳنڍي سر ٿيا سے

Gul Hayat Institute

باب (ڏ) جو

كلام نمبر (۶۰)

ڏسڻ ڏيهڙي لاءِ دوست پيارا
نڪ وڃايم نمون ۽ نيارا
۱- جهڙي جوش جا ڳايا جاني
موج ڪئي دل دوست ديواني
پالڻ جي ڪيو مولڪي پالهي وڌي وڃايا ليڪن اغيارا
۲- آءُ الهه لڳي يار اڳا هوڻ
عيب نه ڍوليج ڪهڙم آهيون
در او هاڻي دم دم داڻهون
پاڄ ڪرج ڪا عيب ستارا
۳- پره جا پاشا عين ان لعو لعو الله جوش جڳائن
دين ڪفر جي دعوا ڇڏائن موتو قبل عشق اشارا
۴- غلام حيدر اکيون الاهان
در مرشد جي ڪهڙم دالهان
دم دم ڏيندا يار پناهان ڪرم سهڻي جا لک هزارا

كلام نمبر (۶۱)

ديد دارڻ شاهه
منهنجي سرليون سنجهه صباح
۱- مرڻ ڪيو پا ڏيهو ڪئي نالڪ شاهه اڪاهه
۲- اکڙ مون عيدان نمون جڏهن آئي يار الله
۳- مدد مرشدن سان ٿيو هميشه همراهه
۴- آهي روز اول کان مولڪي مرڻ جي پناهه
۵- غلام حيدر غم ويو سڀ ٿيو سهڻو شاهه پساهه

كلام نمبر (۶۲)

دلبر ديدان دوست اڙايون
وسري ويون سي امون سڀ وايون
۱- تن من تاران دوست جون دائم جوش جاڳايون
۲- عشق الهان وحدت ويون بيشڪ پره پڇايون
۳- لاحد لولي پڏي سي او هاڻي
محبت مچ مچايون
۴- غلام حيدر غم لٿا سي
ڳڙ سوڻ ڏيهڙا ڳايون

كلام نمبر (۶۳)

دم دم تو در زاريون پايان پالڻ ڇڏي ڳل ڳاريون
۱- آءُ اکڙ مون يار سدائي
کهوريون کهوريان جهڙو جالي
۲- عيبن هاڻي اصلون آهيان
در ڏيهڙي تي پيون پاڏايان
سهڻي ڪر ستاريون
۳- توري ناهه ڏکيو ٻيو ڪوئي
در ڏيهڙي تي آس روئي
بخشش ڪر بهاريون
۴- غلام حيدر سوال سڃايو
آقا منهنجو عرض اکهايو
صدقي ڏيان سڀ واريون

باب (ڏ) جو

كلام نمبر (۶۴)

ڏيان پاهه پيهوڙ ڪي منهنجو جالب جيارو
- ولهن اقرب ويجهڙو اڇي ار هئون نيرو
ڪا ڪئون وساريان ڪين ڪي
اهو ڪامل ڪوهيارو
- حسن ڏيهڙي هوت ڪيو اڇي ار نئون پسارو
م دم تهن دوست جو آهي انفس اشارو
- نالڪ شاهي نور جو ٿيو چوڏس چمڪارو
غلام حيدر غيب ۾ جنهن جي جوش جيارو

كلام نمبر (۶۵)

ڏس هادي جي حڪمت
جنهن جهولي ۾ سڀ جهليو
۱- سرليون صدقي يار تان ساهه سارو ۽ رس
جنهن ڏيج پرت جو پايو
۲- نرلن ڪيو پا ڏيهو مچائي محبت
جنهن مهرون منهن وسايو

Gul Hayat Institute

٣- نمرو ڏاڏڪ شاه جو ساري عالم ۾ عزت
جنهن چوڏس چمڪو لاتو
٤- هاديءَ ڏني حق جي مولکي روحي سارحمت
جنهن جوشڻون جيءَ جاڳايو
٥- قدم رکيائون ڪارڻي جوڪنهن کي نا قدرت
هو ڪو ٻـار هلايو
٦- غلام حيدر فقير ويو ليهن ڪڍي نصرت
حيرت هوش اڏايو
كلام نمبر (٦٦)
ڏيان ٻاه ٻهور کي ڏسان ٻنهون ٻاڳارو
١- آڳ الهيءَ جي آهيان
هو جي ڪهڙي ڪوهيارو
سڄڻ سرڻيون وڃڙو ٻڌ الفس اشـارو
٢- ولڻن اقرب وڃڙو اڄي نـر هميون نمرو
نمو نمو لولي يار جي سر صدقي آه سارو
٣- غلام حيدر گوش ڪر چـڏ لا سعد و لارو
رمزن روح رڻيون ڪيون ڏسي نوري نظارو
كلام نمبر [٦٧]

ڏسين تـو ڏهاڙي هي چلپل چوڏاري
وساري وطـن کي وٺي لڳيون قراري
١- جنهن جو نپائوڻي ڪهي وياسي ڪالڪي
سارے ڪڻ سمر ڏون تهدل هل لالي
ڪرے هـل هٿڙون ڳي وجهي ڳـل ڳاري
٢- جوڙيو ڪنهن له جڳه ۾ لڪڻ جو لڪائو
وليو سهڪو روگند و لوڙي شاه راڻي
وهاڙون وهـم اسـا جو ٻرکـسن ٻساري
٣- ڪنهون ڪاغـذ لکا ٿورڻ و ٻس وڃي
ڏيکاريان ڏو ڏٻه کي ڏڪائون نون ڏاڙي
٤- ڪمرون لسبي دکهي قمرائين ڏو سکي
وس وس ڪندے وسڪن سڙيا وڃي سهاڙي
٥- مائين تـو ڇهان ڳالهائين ڏو ٻي
اوڳا وٺي اجاڙو هٿي جـڙه جـاڙي
٧- لکين لنڊيءَ لاري مٺيءَ و ڏم ماري
سڙيءَ ڪـو لي سوکهو ٻڌيءَ ڏلي ٻولاڙي
٧- غـلام حيدر آيـو ڪري مـوز سڀ
رکي رمـز راڻو ٻـره ڪڍي ٻهاري

بـاب (ڊ) جـو

كلام نمبر [٦٨]
ڊ جهون وڃو ٻڄ ڏاڍي جي ڏيهن رات ڪان
١- ٻڌ ٻيو الغي اڳيے روڳي همت ٻـا رڄ
٢- ڦلو ڪر نماه کي ٿيءَ نـور اعلي اڄ
٣- معمت جي ميدان ۾ کڏيو هاڻيءَ ٻڄ

٤- جهي ڪر سرڪر مان ڳجهه، منجهارون ٻ
٥- دلبر جي ديدار ۾ هميشه لـون
٦- ملان مسئلا چو ڪرڻ ڳور ٺهاري ڳ
٧- غلام حيدر گوش ڪـر ستگر سهڻو

بـاب (ر) جـو

كلام نمبر (٦٩)
رک جاڳڻ سان جار سهڻ ڪرسا ڙو
ڪر ڪٿڻ جي ڪار سهڻ ڪرسا ڙو
١- سهڻ سستيءَ کي سور ڏٺا ها
ڏوالڪسر ۾ ڏهڪار
ڏو ٻـڇ سان ڏاڙو
٢- ٻوڙا ٻڌان لو ڪنهن کي قبر جي ڪوڪار
راتيو ڏينهن راڙو

٣- ايءَ ڏاڏو ڏسڄ ٻا لهڄو وٺي ويا وڃ
وچـائي وارو
٤- جاڳ جتن ڪر هوت ٻنهونءَ لاءِ
غـازان جـي ڪٽ
اقـرب اشـارو
٥- جاڳڻ واري يار جاڳيو هاديءَ دم ٺولڪ
وحـدت و ڪارو
٦- غلام حيدر ڪر سچي سان وڃي ڏ ياڻج ڙ
ٻرڻ سـان ٻاڙو

Gul Hayat Institute

باب (س) جو

ڪلام نمبر (٧٠)

سچل موٽ سڄڻ لئي وٺمون تان وڃهون

١- جهڙا ٿهڙا ٻانهڙا جني ڀـا چـڱ جن
٢- ٻوڙيءَ چڙهي سو ٻن چوليءَ ڀـا چـڱ جن
٣- اوڀـا ڀـوڪا ٻانهڙا نمر ڀـري ڀڄن
٤- ٻکهه جي لـ ار ٻاس جا جڪي ٿرڙ ڪجن
٥- غلام حيدر ڪمر جـا اوڏي لاهه ڪيجن

ڪلام نمبر (٧١)

سي نه ٿيندا ننهڙا ـائي جي تو ٻڌهڙا پايان

١- هاڙهيا هلند ۽ ڪو ۽ ڪو ٻڌ ڪو ٻيو ٻاڏي
٢- ڪڇ ٻچ ڪنهن سان ڪمن ڪي

ضرب هلائيج ڏاڙي

٣- ٻري نه چاڙهج ٻاڏڪي ٻاهه جهروڪي جهالي
٤- ٻيءَ ٻالو ٻـر ڪري دلبر دم حيالي
٥- غلام حيدر گوش ڪر مور نه ڏس ٻمالي

ڪلام نمبر (٧٢)

سرامون صدقي يار تان جنڏيون ڏس جائي

١- سواءِ صحبت يار جي وڃي لٿي ٻي ڪاوائي
٢- ڏيان ٻاهه پنور کي لنو جنهن آهه لائي
٣- هاديءَ فرمايو حق جو برت جنهن هيءَ پالي
٤- غلام حيدر غم ويو ٿي وڃي سڀ سهائي

ڪلام نمبر (٧٣)

سمجهه سهي ڪسر ويچار

ليلان ڏس ڪنهن لاڏ لوڏايو

١- لک ڪروڙين سجدا ڪيائين تڪبر سو تڪرار
شور جهڙ شيطان ٿيايو
٢- عشق مان آدم ڀيدا ٿيڙو لايو برد بهار
قهر الهيءَ فرعون ٻوڙايو
٣- هستي هورو چڏ تون لاڌهس نهن چوي لروار
جنهن سوليءَ سر منصور چڙهايو
٤- غلام حيدر گرلو گولن مرشد سڀ مدار
جنهن انهد مرلي ناد وڄايو

ڪلام نمبر (٧٤)

سالڪڙا مـون سڱهار

لاهن ڪس قلب تان ڪوڙيون

١- چاهيڻ چارن سدا سنهارن دم دم ڪن ديدار
ڪائن موٽ مکڙا سان موهيون
٢- ٻمهون ٻمارن ٿـڙ لنوارن ڪاهه چرن ڪلدار
روڪـ ڪين سڀ دل ڪان روڙيون
٣- آهر ايندا نال ڪڏ ٻندا آهيان جن آڌار
ـڪ نيندي مولکي ٿن ڏي سوريون
٤- عمر ايـا ٽا ساهه سهما ٽا وڃن منجهه ولهار
ڪن تنهن سان ظالم زوريون
٥. غلام حيدر موج مارن جي

ساهه الله ۾ سڪ سالڪڙن جي

نهن لائون ـروار نهٽن لوهان اٿي لاڻـون

ڪلام نمبر (٧٥)

سڀ رنگ ۾ سهڻو يار ننڪ لڪو ٻـ ڪار

١- هر جاءِ هونکان عشق مچايون
ڪهي مست ڪهي هوشيار
٢- لاحد ممن اشارا عاشق ڪل قل دم ڪلدار
٣- هند و مؤمن هر صورت ۾ دلبر جو ديدار
٤- شرڪ لڪو شيطان ڏٺو سي عشق الهه اسرار
٥- لکمو لوڙي هرڪا هلندي ٻهوس بي اختيار
٦- غلام حيدر ڪر سڀي جي خاڪ چمان بزار

ڪلام نمبر (٧٦)

سوريون دم سدا ر ويل نه هڪ تون يار وسارج

١- دلبر ياچهون دپس رهج ۾ ٻما نهون ڏڪار
وارڪ وره وسائج
٢- ولهن اقرب هڪر وروهان دلبر دم ديدار
ياڙ وساري ٻرهن مچائج
٣- آدم سوئي سر سهمالي قالو قول سنهار
رات ڏينهان ڪا رمز رلائج
٤- مصحف موجون ٻره بي رنگي
عاشق سر اختيار
٥- غلام حيدر غور لنو سي دلبر جي دربار

Gul Hayat Institute

سڀ اکيون تون لعل لکائج

ڪلام نمبر (۷۷)

سرتيون سهڻي يار جون
مولڪي سکون مجهاه سرٻر
وتهن اقرب وانجهڙو لائي بره بحر
۱- آهن مجهان سپرين دائم دستگير
ڪاڪيون ڪوهيارل جي آهيان
دم دم دامن گير
۲- ڪين چڙ ٻندو ڇپرين عاجز هي اسير
ڪامل ڏني ڪيچ جو آهي مالڪ ماه منير
۳- ڇڪڻ مان چاڙهيو اچي ناڪ لرڙ نظير
غلام حيدر ڪڏ ٻو مهڙيو ستڪر رکيو سير

ڪلام نمبر (۷۸)

سڀ ۾ صاف الله ذات نه خالي ڏٺهن ڪو
۱- جاڏي ڪاڏي جيڏ ٻون جوه سڀا جل الله
۲- ٻاڻ برمت خان ٻيدا ڪيو نور نبي صل الله
۳- ٻولڊان بره وساريون احمد اعلي الا الله
۴- هعدو مومن لساه ڪو قمري دم فتاح
۵- غلام حيدر گوش ڪر
ٻڙه هر دم حمد الله

ڪلام نمبر (۷۹)

سامي هن سدسار سڪ ۾ ٻاڻ سڪائن ٿا
سڄ غ زان جي گفتار لوڪون ٻاڻ لڪائن ٿا
۱- موج مستيءَ جي جنهن سر آئي
تسيون چڙي ٿيا ترت امواتي
الهن ڪيو اظهار ڪمت انا الحق ڳائن ٿا
۲ لنکڻي لهر ۾ ٻيا لاهوتي
نهن ڪيا سي نمڪي ناسوتي

چمر لاٻو چمڪار روح ۾ رام رانجها تن ل
۳- انا احمد بلا ميمي رمز رباني رحم رحيم
جهون جهون بره بار سامي سوز سهائن
۴- غلام حيدر غير وڃائي
لنکهيا لاهوتي ناد وڄا
ٿيا ملڪ ساري مختيار نوبت امهن وڄائن

ڪلام نمبر [۸۰]

سر ڏاڍ سوغاسن بازي اره ٻماڻ
۱- تنهنجي ملڪ جون والون سهسين
ٻره لائي برسا
۲- الف ۾ جي آلود وجي ٿيا
ڏس تنهن جي ڏا
۳- دم دوئيءَ ڪي دور ڪيو آه
ظاهر ٿيڙي دا
۴- ساجن سهڻي يار سندي تون
ڏاه رکون ڏنهن را
۵- غلام حيدر هاديءَ حق جي
ٻره ٻڙ هائي با

ڪلام نمبر (۸۱)

سهڻي يار جي ديدار لا تيون تا لکهه لدوارون
سهڻا يار ڪر واهار ڪيو ٻره بهارون
۱- عشق الل ڪٽي ٻٽمل
مهنجا محب اوهان ر
ڪجان يار مهنجي ماڙ موڙي محب بهارون
۲- ويا غم سڀ وهم ديدان دوست اڏ ارا
رالون ڏنهن تنهنجي نهن ٻاهيون ٻره جون ٻار
۳- الڪـ الله ڪجان ڪاه موڙي آه مهار
غلام حيدر تنهنجي درڪري لک لو ڪار

بـــاب (ش) جـــو

ڪلام نمبر (۸۲)

شمس جهان شهزور ٿي عاشق ملهن ميدان ۾
ڪم عاشقن جو ڪود آهي دين ۽ ڪفران ۾
۱- جنهن جا ڳاٺو جيءَ ۾ رمز روحي دم نظر
موج ۾ مستان ٿي وجي گهورت ٻيا ٿيوسان ۾

۲- ٻيا ٻنهنڪ وجي اڙ ۾ جت عشق جا آزاه
حيدري حملا ڪيون جوشئون ٻيا جولان ۾
۳- انا احمد بلا ميمي درد جا ڳيو دل الله
عشق ڏس آدم ڪيو اسرار جو انسان ۾

Gul Hayat Institute

٤- غلام حيدر لئي غواصي سرت رک سيلان ۾ اهڙا آهي ڏس ڀاڻي ۾ تون نور آهين نوران ۾

باب (ط) جو

ڪلام نمبر (٨٣)

طرحين طرحين تان لڳا سهڻي رنگ ڀڃاءِ ڀريڪي

١- تاه بيان ڪرڻ جي ٻاري
جوش الله جولان لڳا

٢- ملڪ ملڪ ۾ لڳي منادي
تنهن تعمو طوفان لڳا

٣- موج الهي ۽ دل موهي ليئي
بلبل ڪي بستان لڳا

٤- سيمه سار ڪيڙا ڪيها سارنگ
ڀره سعد ٻاران لڳا

٥- غلام حيدر مرشد مليو
صورت جا سامان لڳا

باب (ع) جو

ڪلام نمبر (٨٤)

عشق الٰهي آهي شمس لئي ٿي شهسوار
منصور ڪئي هئي موج ڏاڍي ٻره ٻالا دار دار

١- شيخ عطار لئي شوق غلبو تنهن چاڙهيا تار تار
شرف لئي شب وروز شعلو تنهن لڳي دم تار تار

٢- شه عنايت شوق ٻالو جنهن ٻتو ٻار ٻار
شه سچل شهباز نوري ذرد ڇائي دم هولڪاني

٣- غلام حيدر ڪيچ ڳالهيون ڇڏ وڃائي چور چار
ڀاڪ ڏس آرن ڀاڻ ۾ هيڪڙون لهڻ مان هار هار

ڪلام نمبر (٨٥)

عشق ۾ ٿيون سڀ پيون پيون
ڳالهيون لکڻ اسان جهڙيون

١- دين ڪفر جي دعوا ڇڏي سے
تنهن وهايون ٿيون ٿيون

٢- عاشق ڪن ٿا زور زوري
سالڪان سهڻي لئي سهون سهون

٣- بيشڪ ٻاهي اڄون ادا سي
ڪانڌر وڃن ڪهون ڪهون

٤- غلام حيدر هو حق هادي
چاه مٺهان دم ڇهون ڇهون

ڪلام نمبر (٨٦)

عجب ٻار جلوه ڀرين جو ٻسائي
صورت مٺهه هيران تماشو جو لائي
رنگه و رنگه رنگي لو بي رنگ ٻنائي
صفحه سهر سامان صورت سڀ سمائي

١- ڪرين ڪم ڪل تون هير ٻين ٻڻائين
ساري ملڪ سڀ ۾ تو حڪمت هلائين
ڪهان ڪهڙن ڪو پيو رنگي رانگ رسائي

٢- عجب لاڙ ٻالي آه درگاه لڌهئي
تولهين نور اور ڪيان ڪهڙن مٺهئي
ڪري سعر سڀ ۾ هير جو هلائي

٣- ڀرين ٻاس لڌهئي اکين لسا ليلائن
راتو ڏينهان روح ۾ ورد تسا وسائن
آهيان آه وچ ۾ فڪر جو ڦلائي

٤- ڪرلو آه غلامن جو حيدر غلام
اڳيون تار لڌهئي آه سجده سلام
لڳس دوست دامن مهر مان لهارئي

ڪلام نمبر (٨٧)

عاشقن ڪي عهد آهي دم سراسر هو الله
اي نه چاڻن ڳالهه ڪا ڪي رمز ۾ رهندي رهيا

١- ٻي رنگي ۽ جي لهر ۾ ٻالو ٻتو جن ٻرڪري
سور جا ساڃهر الون لئي عشق آندا سر ڪلاه

٢- وحدة ولي ڀرون چڙهيون
ڪي شوق جا شعلا اٿيا
وحد لئي وحدور ٿيا مٺهه نور دامن ڪن نگاه

٣- جن جا ڳايو هي ۽ ۾ شوق شاهي دم جگر
ڀاڪ لئي پرواز ڪيائون احد احمد الا الله

٤- غلام حيدر گم ٿيا ڪاري
سڀ سموري شهر ڪسان

هادي ڏسن حق لا اسن جوش جاءِ جل الله

كلام نمبر (٨٨)

عشق اٿانگو نانءُ لکڻ جو
داءُ ڪفر جي کمن لکڻ جو
١- درد گهوڙن ڪري جنهن سر آيو
عقل عدم ٿيڙے مست سدا ئيو
نهن نشانو نعرو لايو تانه ڪنهن جي ورڻ واڙجو
٢- عاشق ڪيڏيون سر جي بازي
مفتي من الي ملان قاضي
سر گهورن الي سوره غازي
سود و عشاقن سر سٽڻ جو
٣- وحدت وارن سر سڀ پايا نعره انا الحق حل حلايا
مردن سي ميدان ملهايا
جنگ پيا سي ڪرال پچڻ جو
٤- غلام حيدر غلبو رباني
مرشد هادي حق حقاني
دوست علمو سے سو دل جاني
محب سيڪار پيو مري جيئڻ جو

كلام نمبر (٨٩)

عاشق ڏسڻ لاءِ مالله و مشتاق ڏس موالي
١- اجي يار ڏي دلاسو نهنجي ورڻ ولکي واسو
نهنجو پره دل مون باسو من سوال مون سوالي
٢- نهنجي حسن جون هوليون
ڪري عشق آيو ٽوليون
نيو ليو پر نهنجون اوليون آيو درد سر ڏمالي
٣- نهنجي پره دل پهاري
دم دم ڪمان ڏي زاري
ڪل ٻالاٻالان ڪاري آهي عشق تو اٿالي
٤- تو در غلام حيدر آهي سوالي سرور
ڏي جنگ جام ڪوثر ولعدو ڪڏهن نه خالي

كلام نمبر (٩٠)

عاشق الباس ڪيو آه سر خدا جو خود خدا
وادي وحدت وحده چاڙهي موج مرسل مصطفا
١- نهن نعرو نا لکڻ جو جا ملان قاضي ڪمدا
تيا نه دا اهل درد جي مسلن ڪيا موگا معبدا
٢- مار منکر جي متي پر ڏيئهن پر ڏه سو ل
عاشق الاهي عشق پر اهي مرد مالهوي مرڪس
٣- جيڪري جدائي جان كان
سا چهار ڪما جن سر ل
لالچ ڇڏي هوا ب جي گرنار پر غازي کل
٤- غلام حيدر گل علي زک دوست دل ڏي مرلظ
پس ناک بهشتن ٻرست مان آهي زحم الي زم

كلام نمبر (٩١)

عمر جا اجائي تو وڃهي وڃائي
ٻيٺي ٻنڊ ڪاڏي لتيءَ ڪيٺي لوائي
١- امهه ناه ڪيهسان داما دغل باري
جنهن روڳيءَ رلايا ملان سو قاضي
بيا عشق عامل وجهن ڇيچ چائي
٢- هي فرمان اعليٰ چيو خود خدا هي
هي طالب دنيا جا مخدمت مثار
نٿي پره بڏر ٿيمدان جوان جالي
٣- غلام حيدر گذر دم آهين
سڄهن چولہ سما ٽا پون کي پڌال
ٻنج ٻيش ٻرلن لهي سب لعزائي

كلام نمبر (٩٢)

عجب اهو اسرار چڙيءَ جنهن پر يار کي چا
١- مال متاع چرن ڏٺڻ ڪيٺي
ٻيڪ کهن ليٺن روح سيهائي
ٿاٽ آيو ٿهوار ٻڪر شيشن وائڙيءَ پر وال
٢- اڪم اسان پہ متي هڪا سون
هاٺ لهسي هت هيت آيا سر
ٿاٽ ڪيٺن اظهار ڪارون راز چڙيءَ پر چوال
٣- اڪه جهار ڪي جاه نه هولي
عاشق وٺڙا طرف اهولس
ديد ڪيو وهدوار مٿن ميچ ڪڙهيءَ سان مال
٤- غلام حيدر هڪ هکولي
غازيءَ ڪسوه ڪڏد و سولس
ٿاٽ ڪري نروار ملن مرد مسيبت پر مار

باب (ڪ) جو

ڪلام نمبر (۹۳)

ڪاڪيون ڪيئن وساريان آهي ٻر بحر ۾ ٻانگ
۱- سميع بصير عليم تون آهين نوري ليهن نيانگ
۲- واحد اقرب وڄهڙو ڳيان ۽ ٻساڻ، ٻانگ
۳- ڪين چڱ ٻعد و ڇيرڻ آريا ٺهي اکوانگ
۴- سباري سوڪهن جو ۾ موج وهي مهرٻانگ
۵- غلام حيدر گوش ڪر هردم هادي سانگ

ڪلام نمبر (۹۴)

ڪپ ٺنايان ڪوڙ جون عاشق ادا اسرار ۾
ڪر ڪل ٻومن ياد هادي ٻوءِ سچي ديدار ۾
۱- غيرڪان گوشو ڪرج اٿي ڪوڙ ٺاڪيهن ڪار ۾
سر ڏئي ساجن لهج هن ٻرهه جي بازار ۾
۲- ٻي ٻهائي ٻوڙ سيڙي اهي سدا سڪ تار ۾
اصل ٻاڪن ٻاڪ ڏس جو سر آيو سهسار ۾
۳- ٻيءِ ٻهابو ٻر ڪري تون هان ٻوءِ خمار ۾
مات مسلن ڪان ڪري تون زهر چڱ زوار ۾
۴- غلام حيدر گوش ڪر عاشق ناهي انظار ۾
ڪين ترسن ٺاءِ ۾ وڃي سر ڏين سنسار ۾

ڪلام نمبر (۹۵)

ڪوڙا جت لاٻون ٻڪ ٻڙهين نفل نمازان
۱- نڪا نوڙ ڏيئي گوڙ چڱي زهد رکوائان
۲- ليکو لاهه سگهه ساهه وٺين ٻرهه بازاران
۳- ڪين ملام ٻري ڪام چڱي ڪوڙ ڪتابان
۴- مڃهه وجود ڪر سجود الله زمز رڪعتان
۵- سب سنسار وڃي تار سري سعر صفاتان
۶- مڃهه ديدار ڪڏ گڏار الله جيءَ جاڳائان
۷- وٽ هول هردم حال هاديءَ حق حڪايتان
۸- غلام حيدر ڪر نظر لايون ٻرهه ٻساتان

ڪلام نمبر (۹۶)

ڪري عشق الملان آيو سڪ اوهانجي سوزچايو
۱- حسن ٺهڪهڙي جي هر جا هولي
واحد اقرب عشق ٻرولي
الهيءَ رمز روح رچايو
۲- عين هاٺي آهيان آرياٺي
سڏ سٺي ٻيءَ سهٺا ساٺي
ٺهڪهڙي ديدن دون دکايو
۳- انا احمد بلاميمي سخن سچارو قول ڪريمي
اهو سارو سر سمايو
۴- غلام حيدر غم لٿا سي
نقش ٻرٻڻ جي وڃي ٻها سي
مون گهوري سر گهمايو

ڪلام نمبر (۹۷)

ڪاڪيون آهه قربان سڄڻ جي صورت ٺئون
۱- حيرت يار حسن جي لائي ٻسڻيدا ياران
دلبر ديدان لائون نيهن ڪوڙ يا نيمان
۲- هر جاءِ حڪم هلائي ٻهڪو
عرش زمين آسمان
جليءَ جهڙ ڪرلائيو ڏٺي ٻيا ٻروان
۳- زوران زوري اڄن ٺا عاشق ٻڙ مڃي ٻهلوان
غلام حيدر غم واو سي عشق ڪيا احسان

ڪلام نمبر (۹۸)

ڪري ڪم الله همت ڪ ڪهن جي ڪين ڪي
۱- مشرق مغرب عشق جو قمري دم فتاح
۲- ٻرهه بهاران لائون صورت صل الله
۳- تن من تاران لائون چڏيون جل الله
۴- سرٺون سوز جاڳائيو احد اعلى الله
۵- غلام حيدر ڪر جي دائم دل نگاه

ڪلام نمبر (۹۹)

ڪرين تون ڪم اون ڪهڙا ٻڙهين رانيو ڏيهان نسمي
۱- واحد اقرب نئو جا ڪي
شوقون شرڪ شرع ڏي ٺاٺي
هودي ٻهڪهڙي نئو ڪاٺي
ٻڙهين الله الصمد حسمي
۲- ڏاهه ڏهاڪي ڏائين تو
دوئي ڏٺا دل ٻائين نو
ڪوڙ جا قصا ڳائين تو آهين ڪوڙو وڏو ڪسمي

Gul Hayat Institute

٣- ٻڌي ڏس تون ٻاٻهر ٻاڪهي
سر ڪرڄ تون گهور سهاڻي
الهه عشق جو اندر آهين سلطان لسب تون اسڻي
٤- غلام حيدر ڪر جي ٽاري
ڪري قدمن ڪر تون زاري
دوست رکيج دم دل جي ٻاري
آهي سهڻو سدا اهين سهڻي

كلام نمبر (١٠٠)

ڪاڏي ويڙي ڪالهه ميان اڄ وڃڻي اوڏهين
١- هارهيا هلنده ڪولهه ڪو ٻنت اڪائي زال ميان
٢- سمجهڙي هل سارڻهه ٽي چڙي ٽال ٻڪال ميان
٣- دم ٻنا هڪ دوست جي سارو لمڌه مال ميان
٤- نوار ٻندي ٽڙيا چوٽري ٻوري چال ميان
٥- سواء سڪ الله جي ڪوڙي ڊيل مقال ميان
٦- واهي رهن ڪمن وچ ٽي ولهه ري وصال ميان
٧- غلام حيدر گوش ڪر مهڏوئي جانوال ميان

كلام نمبر (١٠١)

ڪري سينگار سر سهري ٻڌي سهرا سڄڻ آيو
١- حسن جي فوج جا آئي لڳو نعرو ارست ٻائي
تماشه طور سيمائي ڪري روشن اهو رايو
٢- نحن اقرب نيو ناڙي اڇي ويٺو اندر وڙهي
سڳو دم سور جو سهري وحدت ورهه ورايو
٣- ڪريان تعريف آءٌ ڪهڙي ويو نعرو اندر دهڙي

ملمو دل يار دم نهڙي ارست ٻاڙ سڄڻ
٤- غلام حيدر لڳو غمزو ٻساو رخ ...
اولو سولو ٿيو سهڄو ٽولهن دم ٽارڪي

كلام نمبر [١٠٢]

ڪڇو نڪي ٻچو اندر وليا ...
١- ٻاجهون عشق الله جي اموڪر سيڄي آدم
٢- ڪڏ ڪائي جو ڪلا ڪڙي سو وڏو ...
٣- فقير ٿي جو ملان سڏائي ٿهن دب سرن جو
٤- ڏاڙهي ذات خدا جي اڄ ٻچڙ سمد ...
٥- غلام حيدر فقير ولوسي رنگ هادي ...

كلام نمبر (١٠٣)

ڪر ياد هادي هوالله چڏ ادا ٻيو ...
١- هڪ آپي ٽو ٻاڻ ۾ رک شاهي سر ...
٢- انا احمد بلا ميمي سمجهه صورت صل ...
٣- موج ۾ محبوب جي آسره رک ٻسا ...
٤- غلام حيدر ڪر سڄي جا نڪهن نعره الا ...

كلام نمبر (١٠٤)

ڪوڙي دنيا ڪمد گهڻ جنهن ڪي اڄ لڪال ...
١- ٻت وڙها ئي ٽي سان
۽ ماءُ وڙها ئي ڏيءُ ...
٢- هوءُ نه ٻاسي هڪڙو نه ڪڄ ٻڌي ...
٣- وڃي چڪ چتونءُ جيان ڪتي ڪري ...
٤- غلام حيدر گوش ڪر ڄڏ ٻٽيل جي ...

باب (ل) جو

كلام نمبر (١٠٥)

لتا قرض ويا مرض هادي حق جا ڳاٿو
حسن هول ٻڏان ٻول سورت سڀ سمايو
١- يار دراز جا آواز لسوريءَ اسز ٻدايو
هوڪا حق لتا شڪ مرڻ نعر ٽڙهايو
٢- ٻڌي ب مرڻ گهوٽن گهور سون سر صدقيا ار
جسم جان ٿيو قربان نعو نعو يار لڪايو
٣- غلام حيدر حق نظر وڃان فقير وڃايو
دعويٰ دور ٿيو حضور مرڻ ٻاڻ ٻسايو

كلام نمبر (١٠٦)

لڳي نعو يار جنهن لائي مولا معلمن منو ما...
١- اڏ ارهم ڪالڳ لڪهن ڪالڳا
مدهان سڪ سور ٻره با...
جنهن جي تن من اندر تالڪها تيمدا ٻيڙ اڇي...
٢- اداون جنهن جي عشق ڪيو ڪامل
سهاڻن قرب سي ڪا...
هيڻيءَ سان هوت نيا شامل
ڪمدا واهر سدڪ وائي
٣- صدق ليان آءُ سر واري
ٽمرن ڳان يار جي سار...

Gul Hayat Institute

٣- سهڻي مرشد ماڙي سمجهن نالو ولدر واڱي

٤- غلام حيدر گڏيا مون يار

چمي چا سر اسرار اسرار

آهيان جنهن جي اصل آڌار حمايت هوئي ڏاڍهن آڳي

كلام نمبر (١٠٧)

لا اله الا الله اسم سمجهه ڏاڍي

سچهون عشق آدم نبي تنهن صفاتي

١- سميع بصير عليم كليمي

مسجهان ملت ملتي آه حكمت حكمي

نبي نور اعلى تنهن سرور صلاتي

٢- جدائي جسم كان كري هل تون هاڻي

همه نور حق جو ارجهي ڏس تون ناٺهي

سدا سور تنهن جو لڳي جهڙ جهالي

٣- مسجهان ديد دلبر سارو سر خدائي

شعلو شوق ڏاڍو آهي دم الاهي

مسجهان موج مستي سهي لنو جا لائي

٤- غلام حيدر ڪاري گذاري

هليا هن جسم كسي وچهون وساري

لڳي عشق آتش تنهن سوز ساڙي

كلام نمبر (١٠٨)

لاهو جاڏو سچڻ جوڙي كمالي ڏيد دم كوڙي

١- لڙن زلفان لٽهڪون جالي ڏين دم دڀج دورالي

بپائي سڀ وجهن ٻوڙي

٢- جهڙن چوڏس لكمن لئو لهون عشاقن سر بهر بهر لهون

صفا كن سور دل سوري

٣- لهن اقرب لڳو نعرو وحدت وار وسكارو

ڪيان سڀ روڳ كي زوڙي

٤- غلام حيدر مسجهو دلبر اندر آهي روحي رهبر

ندو سي سو ولدر ووڙي

باب (م) جو

كلام نمبر (١٠٩)

موج چڙهي مرسل جسي

آهي مالك ملكن وجه الله

١- انا احمد بلا ميمي جلوه نور جل الله

٢- ڪاري گذر سمجهه صفاتي ذات ٻيو سبحان الله

٣- احد احمد هك تي هادي سمجهه ري سو اسرار الله

٤- زير زبر ۾ ذات ظهورو كل كل مسجهه كلام الله

٥- اقرب ڏسي الي ٻيو چاهي هر جائي حق حكم الله

٦- غلام حيدر كم دم ٻيدا آهي سڀ علم الله

كلام نمبر (١١٠)

مسهجا عجب الله بخشيند و بدكارن

١- شاه شفيع المذنبين سيد سو صل الله

در تنهن جي لك لك زاريون

٢- ونجن اقرب وينهو آه جوء سيا جل الله

گل گهڙي ۾ مون كسي گهارن

٣- سره بهاران لائيون عشق علي الا الله

سهڻي سمجهون سو ستارون

٤- غلام حيدر گوش كر رحمت رحم نگاه

هادي هردم ره هوشيارون

كلام نمبر (١١١)

مست ساقي جي اياڪي هوش گم حيرت كيو

عشق اعلى اسم ذاتي سمجهه باري ڏس ڏيو

١- الف پر آلود تي چڙ لام جو لاهي لهو

بي رنگيء دي اڄ ۾ ٻر كرب ميالا ٿيو

٢- لا چوڙي لالن ڏسهن تون باطن ۾ پائي لهو

سمجهه سر نور حق جو ياد دڪهه ٻر تون كيمن جيو

٣- جو ستالهن ان كي لو مسجهي ڏولهن ٿيو

مسجهه ارلن ڏس بابر لئي خماري تون كيو

٤- غلام حيدر كر سچي جي تنهن دولت جي لهو

مشرب مهو مون الله ۾ راه تنهن روشن كيو

كلام نمبر (١١٢)

مسهجو حال حبيب معلوم تو مسهجا ارلن

١- داور درد مندن جو كر كو غور غريب

٢- مد د ڏي مسهجا ارلن گرڪيء ناه طبيب

٣- مالڪ آهيان منهنجا پرين اوري آهه عجب
٤- غلام حيدر ڪوڙ و دم درازيءَ ديد

ڪلام نمبر (١١٣)

محمد موج ۾ مردن جوش ۾ جيءَ جلايا ها
آيا جي عشق جيءَ آتش ڀڙڪن ۾ ٻاهايا ها
١- جلائي جسم کي جوڙي ڏين سرکو ۾ گهوري
سڳو دل سوز مان سوري سوريءَ تي سر سپايا ها
٢- نوبت جي لهڻ جيءَ نمڙا چڙهي عاشق عرش وڃا
وڏائون نمونو الدر نمڙا نزاڪت امهن ماڻيا ها
٣- ڪما جي پره پرڳي لڏائون سو سچو ساڳي
محبت دربدن جاڳي الله رستي ۾ ماڻيا ها
٤- غلام حيدر ڪڏ يا ڪرسان پڏائون دل اصل پرسان
سدائين سوز دم سر سان اهڃي پڙلي پلايا ها

ڪلام نمبر (١١٤)

منهنجا سڏ سڻي تي ساڻي
تو جي مهچ پرين مون سان ياتا
١- سوهن بدڪاريون عيب اسان ۾
تون تان بخشين يار آرياڻي
لهن پيا اڃ تاتا
٢- دامن لڳڙيس يار پڙولي جي
توڙي آهيان عيبن هاڻي
منهنجا ور ورتا اڄ واڪا
٣- عشق الولن تنهنجي ڪيڙيون
جهڙن ملت ڀٽن تي ماڻي
تنهنجي لهڻ نمڙا لاتا
٤- غلام حيدر ڪوڙو نوڙو پرين تون ماڻ سڃاڻي
تون دان ڏيار ج داتا

ڪلام نمبر (١١٥)

موهن مون مدا يون پلن جون پيا يون
سڄڻ سڏ منهنجا پهچن تا پاڻ ايون
١- ڪيم ڪم ڪوڙين عمر وڃي اجائي
عيبدار آهيان سهڻا ڪر سچا
الاهي اسالڪي تون بخشين خطائون
٢- پرين امش تنهنجي اڃي جو پياسي
ڏسي ڏوهه منهنجا تنهنجي ماڙيءَ لڳا
توڙي ڪوله بخشي پرن جون پرايون
٣- سميع عليم تون صاحب ستاري
گنهگار آهيان سڄڻ سوز زار
ڪرين دير نادم ڏيئين ورواڻيون
٤- غلام حيدر جا غم تو وڃايا
تنهنجي رمز روشن پرين پاڪ پال
اولاد آهي ۾ اوجر سهڻا ڪر سهايون

ڪلام نمبر (١١٦)

منهنجو هادي هڪ الله
موج چڙهي ڪاڪون ڪاڏي ڪاهيان
١- موج چڙهي مهراڻ جي دراوي در
٢- رنگ لائي جهن لعل ڪيو لنگهيءَ تالڪ
٣- ڪيس چڙ پيدو ڪارڻي
مونکي وڏو آهه ويس
٤- رهبر مرواڻ پا تنهنجي پيو آهه محض ڪ
٥- غلام حيدر صدقه صدقه پرين تان ته

ڪلام نمبر (١١٧)

متي اولي پول ڪانگا وچ تون امش پرين
١- سکهو اڃي تون سرڻ رهبچ هميشه
٢- زاري ڪر ربان سان صدقي تي سر گهو
٣- اڃي وهه اکين ۾ تاڪي تن جي ڪر
٤- غلام حيدر غير جدا پهچ سهڃي

Gul Hayat Institute

باب (ن) جو

ڪلام نمبر (١١٨)

نجم الدين تي لنگ مان آهي مون مسڪين جو
١- الست ڪنهن ۾ نه آهو درازيءَ جو دلگهه مان
٢- لهن ته نانڪ شاهه جي ڏوق وڃاءُ ولکه
٣- غزل جي گفتار جو وحدت ڏوڏو ولکه
٤- ساڳي سر سهل جو رمز پيا پو ولکه

٥- غلام حيدر ڪر سان اڳ لکيو هو الڪ ميان

ڪلام نمبر (١١٩)

نالڪ شاه نظر ڪر جاني تنهنجي قدمن تان قرباني
١- عشق الهان تنهنجي لايون
امڙ لنو نوبت اهڙن وڄايون
پاه بره جون پڙڪن پاهيون ناد وڳو نوراني
٢- هادي حق سهوڻي دلبر واهڙن اقرب بر بحر

ڪلام غلام حيدر مرحوم

سڪ سهڻي جي آئي مون سر مهب ڪئي مهرباني
٣- آءُ اڳ مون يار سمجهيئي
صهن وسائيج وارث وٽهي
دامن لڳڙيس جهڙي تنهنجي آهين ابر نيساني
٤- غلام حيدر غم اڙايسي وهم طلسم غير ويا سي
دم درازيءَ شاه ڪڏهن سي جهڙن لاه دل ديواني

باب (و) جو

ڪلام نمبر (١٢٠)

وره تنهنجي واڙهي آهيان
آءُ اڇي ڏي دوست دلاسو
١- تنهنجي درسن لاه ديواني
مهب ماڻ جي ڪر مهرباني
ناه نه پوو ڪو ناهيان
٢- راهو ڏيهان جيءَ اداسي
ڪارڻ تنهنجي ڙبن پياسي
دم دم ڪالڳ اڏايان
٣- توري دلبر دوست پيارا
ان وڃهان پيا ڏيهن ڏهارا
کهوريون ... کهاايان
٤- در تنهنجي جي آهيان داڻي
سهڻا تنهنجي ... سدائي
پالڻ ڳچيءَ ڳل پايان
٥- غلام حيدر غور ڪيو سي
يار سهاڻي مهب ملو سي
دم دم قبر ون پايسان

ڪلام نمبر (١٢١)

واه واه سڄڻ تنهنجون ڳالهيون
لسو ... لکين الڪ چالهيون
١- آدم شيث يعقوب ...
... ڪرت وهاڻي
سر امامن حسن ڪرايڻ ... ڪهون ...
٢- عيسيٰ کي آسمان ... مم آزاه اڙايئي

نوح نبي طوفان ڇڙهايئي
کهڙيون چوان قهل قالهون
٣- ڪالهي ڪداڪر شاه سڏايئي
ڪالهي ابراهيم جهڙون پايئي
ڪالهي سوريءَ سجڻ سمايئي
... ڪيڏيون لک ناواڻون
٤- حيرت هوش ڪر ڪيو سارو
... ڦهل جي ... پسارو
صدم سرلهون لهڻ نظارو سڪ سڄڻ دم چالهون
٥- دلبر زلف جي دلڙيون اڙايون
مهب ماڻ جون وريم واڏايون
اڙالله دلبر ڪالڳ اڏايون اکيون عاشقن آليون
٦- غلام حيدر گولو آهي سڳ نه سرلهون پوڪوساهي
دلبر پاڇهون هٿ پوڙ چاهي
حسن هاديءَ دم جهالهون

ڪلام نمبر (١٢٢)

وحدت اڪ الهيءَ ... جهڙن جوڙيو سڀ جهان
١- جلوه جنهنجي جوش ڪيو عرش زمين آسمان
٢- ... نه پاڻ ... هندو مسلمان
٣- ريءَ ... پاڻهي اڻي زهر زبان
٤- بوريون برهيزان ڪري ناحق لڳهن نادان
٥- ملڪ ملڪان جاڳڙو اٿي سارو هي سامان
٦- بير ... باد شاه ڪو ڙبن ٿيا قربان
٧- غلام حيدر غور ويو آهو هادي اکهيان

Gul Hayat Institute

باب (ھ) جو

ڪلام نمبر (١٢٣)

هردم هادي آهه ميان مٿان دل دلگير ٿئين
١- ملڻ لاءِ محبوب جي جهڪي لڳي سولاءِ ميان
٢- سڀ گري ٻو مشڪ آئون ٻالد ڳچيءَ ڳل ٻاهه ميان
٣- ڪين ڇڏيندو ڪارٿي عهد جهين جو آءٌ ميان
٤- قابو ره نئون قول تي وحدت سرو سام ميان
٥- غلام حيدر ڪڏهين جانب جاءِ ٻجاءِ ميان

ڪلام نمبر (١٢٤)

پاڙ عشق جي دوزخ ڏهليا
زمين زمن کان زور ٿيو
١- ڏاڪ ستارا اوري رهيا پرت پري پرواز ڪيو
٢- عرش اعليٰ کان لنگهي اڳاڻون ورهه وڃي وڪار ميو
٣- پره برابر واڳان جابون ڏان ڪفر سڀ نهڙن ٿيو
٤- غلام حيدر ڪمر ان رهيا عشق الله ان تاهه پيو

ڪلام نمبر (١٢٥)

هادي ءَ پرت پلوت ليهن نظارا لاتيا
١- ظاهر باطن ذوق ۾ گهور ڪري پيا گهوٽ
٢- عاشق اڳتي لنگهي ويا ڏلي ٻيءَ ڪي پوٽ
٣- سور وڃائن سرلڌا چنڊول چاڙهي چوٽ
٤- پي اڄائن ڳ ءِ ڪاڻي عشق الله دم وٽ
٥- غلام حيدر نيب ۾ چست چلائن چوٽ

ڪلام نمبر (١٢٦)

هرجاءِ هوهو حق ميان صد ع سجام سرڪار
١- جهجهي عشق اليل ڪڻي دل ۾ ورد ورق ميان
٢- هندو مومن آهه هڪوئي للحد آهه لاشڪ ميان
٣- مقصد جي ميدان ۾ پاٿون پره ٻڪ ميان
٤- برهه ۾ ٻيڪ باقي هادي آهي هڪ ميان
٥- واهن اقرب واجهڙو لعلن ڪوڙو لڪ ميان
٦- غلام حيدر ڪوش ڪر ڪيڏ ڪي ءَ جو ڪ ميان

ڪافي نمبر (١٢٧)

هي وڃي ٿان هو لڳي
ڪڏهن ڳالهه سارڙي پڇي نڌر

ڪوڙ پون ڪتاب جون پڙهين
اٿي رهڻ لقولي سڀ ضرر
١- هيءَ نه موڳا ٿون مڪاني آهين ڪي لر
سرسري سوجهي لهين سڪ سور جي سار
٢- تسبيون او ٿڙ ڇڏ تماشا قيد کان لاٿ
وره واري واٽ تي اٿي تاهه ليکو ٻي
٣- لهين ري ڪوڙا قصه مسلا مسائل سڀ
ري پروڙ ٻالهجي الي اڀو سيڪي موڳا
٤- موج هن جي مست ڪيا غلام حيدر
لهن جو نهرو لڳو دم عشق هولي هر

ڪلام نمبر (١٢٨)

هيڪون هلندڙ ڇڏ ٻڌين پالهين
اذا آيو جڏهن آهين
١- ولڄ ٿون مست مرشد جي سچائي ڪاهه دم
لهن اقرب وسي نمڙي ٻلا ٻول ٻئي
٢- سچائي ٻاڻ ڪر ٻاسي باحق هيءَ ٻالڳ
ليڪا ناهي ڪواڪ ڪمهن سان اچايا تاهه ٿو
٣- آهين ٿون نور سرسري لاڳاپا لوڪ جي
ڇڏي هستي هو وڃ سارو نيما نه لهين جا
٤- غلام حيدر ڪڏر ميدان
متان ڪو سگهه پيو سا
ڪٿا دارا ڪٿا سڪندر اها ٿون رمز دل را

ڪلام نمبر (١٢٩)

هزارين پور ٿيا پيدا لنگهي مجهه عشق آيا
لڳي امو لنو الدر لولي چمن چمڪار لا
١- ڪيو ميلو مرشد من ۾ لڳي آهه تار جي
ڪيو جا ڳالهه ڪا ڪن ۾ جوش ۾ جيءَ
٢- ڏهيءَ الہات کان نهرو هٺن عاشق ا
ڇڏي هن لوڪ جو لارو گهوري سر هي گهما
٣- لڪين لاحد چڙهن لهرون
اچي نوجوان حسن
لکان زور سے زهرون لعلن جي گهور کها

٤- غلام حيدر سدا غازي ڪملن ٻانڪا ٻره ٻاري | رکن دل رمز دم ڪاري حڪم هادي؛ ملايا سي

فقير غلام حيدر مرحوم

باب (ي) جو

ڪلام نمبر [١٣٠]

يار جنڪي ياد لڱڙو سي ٻور ۾ ٻوڙيا وڃن

١- سڌ انهن کي سور جي جي ڦرت جوالا وڃن
٢- الٽي ٻهر ڪبجي سي واٽ والي ٻيا ڪهن
٣- ياد ڪرولي فڪر ٻيرا ڳن
اي نه ٻئي ڪنهن سان ڪڇن
٤- سر ڪياون صدقي سرلڻون ٻمر نا ٻوڙيي عشق
٥- ورد دلبر جي ٻڌ ٻون
سي سور نا ڪنهن کي ملن
٦- غلام حيدر گوش ڪر رلد رمز روحي؛ ۾ رهن

ڪلام نمبر (١٣١)

يار گڏيو دم لهي سعيان ڳالهه ڪمان اي ڪهي

١- هستي هوو ڪر ڪيائين ٻاڙ رهيو وچ واهي
٢- دوست درازي؛ ديدان لا ٻون
رمز هادي؛ دل اڻهي
٣- هر جاء هوڪو يار سهڻ جو تار لڳي ان لهي
٤- وحدت وڃون سر لي آٻون
آهو ڪي مڃهه ٻاهي
٥- غلام حيدر يار گڏيو سي نوراني؛ جو لهي

باب (گهه) جو

ڪلام نمبر (١٣٢)

گهوري لوتان هادي گهوري
آء نه ٻجان انهيجي نسوري

١- وحدت وڃون يار جوڙيون جاء اڪن ۾ جوڙي
٢- مرشد موجان يار جڳايون سڀ ٻمائي ٻوڙي

٣- آء الله لڳ اڳ اسانهي لڌ لونهن سرچوري
٤- مشرق مغرب ظاهر باطن لڳ ڏسي جو لوڙي
٥- معلوم ڪرڪي حال سهوڪي آء مهاران موڙي
٦- غلام حيدر غيرت گڏري يار للوسي ڏيڙي

ٻياڱو ڇپون (سرائڪي ڪلام)

تصنيف :- مهان غلام حيدر فقير شه عليه رحمت

ڪلام نمبر (١)

جڳ سارا ترڪ ڪ ٻاري وينڊي ڳي ڙهن وهاڻي

١- ٻير مغان فرمايا ايهو ٻن لوبهت نهره درازي
٢- لال اساڏي نهوڙ الايا نا ڪ نور نماضي
٣- اسان الهيدا آهو اساڏا دمدم ڪردي مڱهن آزي
٤- وچ ميدان محبت والي جلسي ڪي ڪي غازي
٥- غلام حيدر ڪر سڄي دا آيا عشق آوازي

١- حسن لنڊے مڱهن ڪمتي آن حمراني
درد ڪيون مڱهن ڦران ديوالي
مل يارا مڱهن مستاني موج آئي سر ساوظدي
٢- ٻيرمغان فرمايا ايهو ٻن جوڙ خودي خود آيي ٿيو ٻن
مولو ڏمل مرڪي جوبن لوبهت انهن وچاوظدي
٣- نال لنڊے مڱهن ليهڙا لايا
جان جسم سارا گهول گهماءسا
انا احمد ايڪ سما يا لهون ياست الا وظدي
٤- غلام حيدر عشق دي چاڻي ڪملن ڀاڪي هر دم لي
ٻره جلايا جسم جلالي لهون لونڪ لڪاوظدي

ڪلام نمبر (٢)

آء ٻوليا ڪر آوظدي
لنڊي لهون سنڪ سما وظدي

٤- غلام حيدر سدا غازي ڪملن ناڪا ٻره ٻاري | رکن دل رمز دم ڪاري حڪم هادي ۽ هلايا سي

باب (ي) جو

ڪلام نمبر [١٣٠]

يار جنڪي ياد ٻڌو سي ٻوڙ ۾ ٻوڙا وڃن
١- سڌ انهن کي سور جي جي ٻرت جو ماڳ وڃن
٢- الٽي ٻهر محبت جي سي وانت واڳي ٻيا ڪهن
٣- ياد ڪرولي فڪر ٻيراڳن
اي نه ٻجي ڪنهن سان ڪڇن
٤- سر ڪياڻون صدقي سرلئون ٻمر نا ٻوڳني عشق
٥- وره دلبر جي ٻڌ ٻون
سي سور نا ڪنهن کي ملن
٦- غلام حيدر گوش ڪر رلد رمز روحي ۾ رهن

ڪلام نمبر (١٣١)

يار گڏيو دم لڌي سعيان ڳالهه ڪمان اي ڪهڻي
١- هستي هوونڪ کر ڪيائين ياڻ رهيو وچ واڻي
٢- دوست دراري ۽ ديدان لا ٻون
رمز هادي ۽ دل اٿي
٣ هر جاءِ هوڪو يار سهڻل جو تار لڳي تن لڌي
٤- وحدت ويڙهون سر لي آڻون
آهو نکي منجهه اٿي
٥- غلام حيدر يار گڏيو سي نور لمي ۽ جو لڌي

باب (گهه) جو

ڪلام نمبر (١٣٢)

گهورڻ لوتان هادي گهوري
آءُ نه ٻجان لڌي ٻسوري
١- وحدت ويڙهون يار جوڙيون جاءِ اکين ۾ جوڙي
٢- مرشد موجان يار جڳايون سڀ ٻيا لي ٻوڙي
٣- آءُ الله لڳو اڳ اساڻي لڌ لوڻهن دم ڇوري
٤- مشرق مغرب ظاهر باطن لڳو ڏسي جو لوڙي
٥- معلوم ڪوڪي حال سهوڳي آءُ مهاڙان موڙي
٦- غلام حيدر غيرت گڏري يار للوسي ڏيڙي

ٻاگو ٿيون (سرائڪي ڪلام)

تصنيف :- سائين غلام حيدر فقير شر عليه رحمت

ڪلام نمبر (١)

اي جڳ سارا ترڪ ٻاري ويندي گي رهن وهاڻي
١- ٻير مغان فرمايا ايهوئين لوبعه نهره دراري
٢- لال اساڏي ليهڙا لايا نانڪ لور فيا ضي
٣- اسان الهيدا آهو اساڏا دمدم ڪردي مئين آزي
٤- وچ ميدان محبت والي چلسين ڪي ڪي غازي
٥- غلام حيدر ڪر سڄي دا آيا عشق آوازي

ڪلام نمبر (٢)

آءُ ٻولنا ڪر آوندي
لڌي لهن سنگ سما وندي

١- حسن لڌے مڻين ڪٿي آن حيراني
درد ڪهون مڻين ڦران ديوالي
مل ٻمارا مڻين مستاني موج آئي سر ساوندي
٢- ٻير مغان فرمايا ايهوئين جوڙ خودي خود آپي ٿيوين
موتو ڦمل مرڪي جهوئين لوبعه مڻين وچاوندي
٣- نال لڌے مڻين ليهڙا لايا
جان جسم سارا کهول کهايا
انا احمد ايڪ سمايا لهين ٻاسه الا وندي
٤- غلام حيدر عشق دي چالي ڪملن واڪي هردم لي
ٻره جلايا جسم جلالي لهين لونڪ لڪاوندي

Gul Hayat Institute

ڪلام نمبر (٣)

آدم عشق ۾ ديدار دم موالي
بي رنگ پره چوڙا اسرار اعظم عالي
١- صورت سوڙ چپايا هرجا اپنا حڪم هلايا
جان جسم ڪون جوڙ جلايا ماه پره دم مالي
٢- وچ درياه حيرت دے آون
لهمڪ ولهمي جوش جڪاون
مر پهوون ني مول نه ماون
عاشق قردے ممن اڪالي
٣- دلبر ديدان دمدم لايان معافي ڪرڪيا مير مداياں
ولهن الرب وريان وڃايان اها عاشق رمز نرالي
٤- غلام حيدر فقير نه بولي دمدم دلبر وچ وچولي
لهه ڪڻي سب روڪه دے رولي آيا عشق ڏمالي

ڪلام نمبر (٤)

آيا عشق اجهل اسرار مار نغارا نوبت شاهي
١- هيڪ نراڪي بن ڪي آيا سامي دم سمسار
پره ڪريندا بي پرواهي
٢- دلن ڪفر ڪون دور ڪريندا اهين لسنگ نروار
بي رنگ پرها ڪمل خدائي
٣- هر رنگ دے وچ روپ سماسي
لهين شوق شمار
ملڪ فلڪ وچ سوڙ سهائي
٤- لعو لعو سنتگر سر سمجهايا وحدت دم وسڪار
لعو لعو دے وچ لعل لڪائي
٥- غلام حيدر فقير نه رهيا هادي دم هولڪار
جهمان جوت جلائي

ڪلام نمبر (٥)

آهے وسدا بے پرواه هر رنگ دے وچ شاهنشاه
١- نال جمال دے هستي هلمدا
آهے آوندا آهے جاوندا
قلعه هستي دا ڪوٽ پهمدا آپ رهيا نه الله
٢- ڪربل وچ قتل عام ڪرائيئي
موسيٰ ني فرعون پوڙائيئي

اپنا آپ تماشا بنايوئي خواهش اپني خوا...
٣- الست اسي دا ڪس نهين پايا
هندو مومن هے هر ...
عشق اسي دا چم ڪرچايا رمز ان والا را...
٤- قالو بلا دا قول ڪرائيئي
جنت دوزخ سب بنا...
هر جائي اپنا حڪم هلائيئي رمز سمجهه واه و...
٥- غلام حيدر گردي چاري
در هادي دے دم دم ا...
ڪوجهي ڪملي مٺين بدڪاري
ادهين سر فرض ...

ڪلام نمبر (٦)

اها صورت ويک مستان رهو
ادهين سغمل ڪيتے سلطان آيا
١- آدم اصلي ڪون آها
ويکو عشق سندس اسباب ...
زير زبر وچ ڪر ڪے ظهورا سوڙ سري سمجهان
٢- چهٽڪ وچ چولے عماقان
دلن ڪفر ڪون دور ...
نوبت نهين لڳي سر سوڙ متا اهو فاذ ڪردا فرمان
٣- موج ماهي ڏي اوج جا ڪيتي
سو ذوق لذت اسرار ...
بي رنگ هيڪ بنا ڪے بازي اهو قول قال قرآن
٤- غلام حيدر چالي گروالي
سمجهن غازي مست ...
نالے نهين لڳادل دور ڪاڏا اهو سرسري سمجهان

ڪلام نمبر (٧)

اچا دلدار دلبر ڪا جسي کے وچ حياني ...
دما دم ديد دلبر ڪي سراسر نور ڏالي ...
١- ڪها اڀرے معان مڪو
ديکو دم سغمل سوهال...
بنايا عشق رهاه ولي صفا دم هو صفالي
٢- سيمڪے بيچ بسايا هے بدر بے رنگ بڑا...
نغارا انا الحق کا امر بارز بسائي ...

Gul Hayat Institute

۳۔ جلا کر جسم جان دیدا محبت موج مستی میں
آیا فرمان فاذکر کا چمی چم چوہ چالی ھے
۴۔ غلام حیدر ھمہ حیدر علی کا نام دم ایما
مجھے ہر فرض آتا ھے اسی کا سوز سالی ھے

کلام نمبر (۸)

اکین عین ڈٹا لٹیعا نور نبی
میڈا صدق صدق سر ساہ سارا

۱۔ وحدت ویر چڑھی یا جسی برہ گھڑي
صبر گیا تے آرام نہ ہن
ھردم حال ھادی سر بسوج میڈي
لیھن لنگا نرواز نعرا
۲۔ چشمان چوٹ ڈیون کڑا اوٹ گوا گھت
مژگان تیر لگن کر تاب تکے
ھردم ھولنگ ھکا دم ھادی والی
برھا باغ بعیا سر سیجر سارا
۳۔ کیا مکین کھون ھتی ھتی حال سعیان
مکین تان درد کہون دیوانہ ھان
حیرت ھوش سارا گم گرد کیتا
آپ ھویا اظہار یارا
۴۔ غلام حیدر کوئی غم نہ آہ
سھٹا یار آیا کر سمکار بسھو
لوان نہن لنگا سب یسول یکسا
کل ملک ھویا سب نور سارا

کلام نمبر (۹)

اساڈیان سب مرادان یعیان دلبر دیس اساڈے آیا
سر بر چھرے لونکیان

۱۔ آوخ نال انھیعدے یارو ساویان تماو جایان سیھان
۲۔ لوبت نہن وجائي ھردے دور رھی ڈولي دلیان
۳۔ لعو لعو دے وچ راجھن وسدا
جکھین اوجاران جھوایان
۴۔ ھردے ھادي ھولنگ مچائي
یڑکي الھن دے یعیھان
۵۔ ھردم ھادي نال جالی سان
ہوت کوڑیان جمھن جھمبیان

۶۔ غلام حیدر گروہ بلایان بر آمان سب احمان

کلام نمبر (۱۰)

اسی جگہ میں اوگی ساجن بھر دیدار آیا ھے
بھی آدم آیا بن کر آدم اظہار آیا ھے

۱۔ کیا بیرے معان مھکون نہ دیکو سر طلسم کا
بقا دم یار کی یاری سری اسرار آیا ھے
۲۔ انا احمد گفت سرور سعدے آن کا گیا ست
کلیا دم نور نرمل کا گلزار آیا ھے
۳۔ آیا فرمان فاذکر تا اوبر آدم صدی کلمہ
لما شا طور سینا کا نظر نروار آیا ھے
۴۔ غلام حیدر نبی سرور علی دم نور کا شعلہ
کلي دم نور کا نعرا بھر بازار آیا ھے

کلام نمبر (۱۱)

برہ بات سٹالي کمسي دم دود دکا وٹدي

۱۔ چشمان چوٹ لگي چو طرفون
قرک آزاہ مچا وٹدي
۲۔ اھمک ولھمي عشق اشارا
جسمون جان جلا وٹدي
۳۔ ڈایان عشق الیلان کیتیان
روحی رمز رلا وٹدي
۴۔ جھلي آیا سر میلے جھولی
سھدے سور سما وٹدي
۵۔ غلام حیدر گسر سوجھایا
لولھین لعد وجا وٹدي

کلام نمبر (۱۲)

باہ برہ دي یڑکا کمتا
لاکے اندے مکمن لتیان یار

۱۔ چم چم چمرن نژمز لوے
برہ دیان باکشان قمیان یار
۲۔ کر ککن جمن ھمنژور الکي
چولیان چوہ مان چلیان یار
۳۔ مھٹا ماھي دا سر سے چاہم
جکھے دیان چاہم جذمان یار
۴۔ سوہے اسپاڈے سور سمانا
باط بار وچے دے اٹیان یار

Gul Hayat Institute

٥- غلام حیدر غور لسے رهیا
لسار لیطان دے لتهان بار

کلام نمبر (١٣)

باه بره دی بڑکا کهتا
جهبک مکب جهز جهز جهڑیار

١- دین کفر کهون دور تیر سے
اقرب اکیان اسڑیان

٢- نوبت نبهن انا احد لائی
لنو لنو هویان لے ڑهیان

٣- انا احمد بلا میمی ڈو ڈو ڈم ڈم ڈڑیان

٤- موج لگی دم مست قلندر
حسن دیان نوجان چڑهیان

٥- غلام حیدر غرض نه کائی
سرمست هادی دم بڑهیان

کلام نمبر (١٤)

بوندان برسن بهاي جهکی نوبت نبهن وجاوندی

١- حسن هرایان چوهبون جمکیان
دم دم دون دکاوندی

٢- صورت ساری سجهر تماشا
انهد هرنگ مچاوندی

٣- نمرے بغان کا رمز سمکالی
کهت انا الحق بگاوندی

٤- غلام حیدر کم صورت وچ
مل نال ارست بجاوندی

کلام نمبر (١٥)

بائی سوجه ساڈ و همت لاوٹا
دم دلبر دود دکاوسا

١- ایسا رنگ بنائے جوئی
اپ وسارے ثوے سوئی
هر دو جهانون هڑا دوئی هے سر کهول کهما وڑا

٢- سولیء اوپر آکر چڑهدے
سر تما تا سورهیں ڈردے
زل کما لے چورو وچ بڑدے سولے سمس لگاوڑا

٣- سر دا سانگا لا شکے لاهن

نمر اچهن تے مول نه وار
انا الحق دا ناد وجاو. آتش وچ اڑاوٹ

٤- نوبت نبهن نشابر لاون
کن صم کولهبن نار وجار
وچ تنهبن دے چوٹ چلاون چتے او مرجار

٥- غلام حیدر نمبر لسے چوان
وحدت دے وچ آپ ولوار
دم دم دلبر سوزون سوان جان جسم جلار

کلام نمبر (١٦)

ناپرے آدم دے معمن آئے آهس
کیتم سر الاهی دا

١- اصلعون آ هس لامکانی
ظاهر کیتم آ انسانی
هر جا هو کا ذات ربانی سارا هے سجهر خدائی دا

٢- شوق دے غلبے شور مچایا
ظاهر باطن ارش اڑایا
هندو مؤمن جهگڑا لایا کر کے فرق جدائی دا

٣- وچ میدان مولائی آون
نمر اچهون تے مول نه بار
جهبک مکب جهز جهز جسم جلاون
شوق نتهان شمع شاهی دا

٤- غلام حیدر هو یا هادی
معمن تهبن هے شاه ذراری
ازمل لالک فقر نیاضی ڈ تڑا سچ صفائی دا

کلام نمبر (١٧)

بڑه عشق صلوات سمهالی سر ساه کرین قربانی

١- ملت مذهب دین کفر کون
سٹ سٹمر کرین سلطانی

٢- آدم سر اسرار الاهی اقرب عشق نشانی

٣- اندر باهر هو حق سارا چپ ڑ چلن جسمانی

٤- غلام حیدر کم صورت وچ دزد اکیا دل جانی

کلام نمبر (١٨)

چهمان چوٹ چلائی وے
لت ویندیں جادو لائی وے

۱۔ زلفاں کالیاں زوری لڑدیاں
سیف نیناں ستائی وے
۲۔ دل کفر کنوں دور تھیو سے
سرہ بھن وچائی وے
۳۔ ڈوہ ڈوا بوں ڈور تھیو سے
دم دم خیال خدائی وے
۴۔ غلام حیدر غیر لسے رہیا
مرشد موج مچائی وے

کلام نمبر (۱۹)

چھماں چال ویکو دلیاں دو لٹن
مژگاں تیر خدنگ سرہ باں چٹن
۱۔ حوراں ویکھ حسن حیران ہویاں
پریاں تک سہجا دے ہوش ہون
مکھڑا ویکھ ماهی دا مہتاب چھپیا
چمن عین صفا دسا الله دے نین چٹن
۲۔ زلفاں زیر زبر سر سالک پھیا
پھلے پاڑ مصحفاں نوں ویکھ پٹن
جوں جوڑ جارہ کرے جوش کنوں
سالکاں سوز والیاں سیجھے صاف ستن
۳۔ مجمع موج کٹھی چرلیاں چوہ چتیاں
ویکو دزد مداں سر دوڑ کرن
رمزاں رل پہاں راتجو یسار والیاں
لونت نیهن لگی ہے سر کھول کھٹن
۴۔ غلام حیدر کوئی نمر لہن
عاری ویکھ دلیاں دا غیر کپن
ویکھ لال لاہوتی دے لال ہویا
دل درد کنوں رب رام جپن

کلام نمبر (۲۰)

لگیوں گل نہ بولدی ہے کائی
لڑدی ویندی ہے عمر دیوانے
۱۔ دلیا دو رنگی ہکدم ہوئی
لال نہ چلسی ناطا رک دل ٹی دم خدائی
۲۔ عمر نہ لکدا ہے کدھوں دا
ویسون جوڑ لکا طا پہوط نہ چلسی پائی
۳۔ ہے صفائی دم کدر وچ
مول نہ کر لوں ماطا آئی ونسی جوڑ وڈائی
۴۔ غلام حیدر حیرت ہوئی
مرشد من سیماطا جیہن رمز انا الحق لائی

کلام نمبر (۲۱)

دور نہ جا دلبر دور نہ جا مجھ سوں نہیں لاگے پار
۱۔ تیری دو نیہوں کی تار تار
جیمن ہمارا بہت پیاسی تو بن اور دیا ہے یار
۲۔ تن من لاز تماری ہر جا ہو ہوائی یار
ہم تماری دامن پکڑی تمارا نام ستار
۳ غلام حیدر کر کی مرلی ایسا مس لوائی یار
کہ جہلی کملی دکھن ہی جالا سر تماری یار

کلام نمبر (۲۲)

درد دماہی ڈو ڈو ڈم ڈم برہا بات سماویکا
۱۔ موتو قبل ان تموتوا پڑھوں عشق الاویکا
۲۔ رت ڈینهاں آرام نہ اسکوں
تن من چوت چلاویکا
۳۔ جھوک منگ ا جھو جھو جھر مر جھلکے
نل نل جام پلاویکا
۴۔ لھک لھمی رمز ہکا ہک
جھمی او مسر جاویکا
۵۔ سولی سر میدان اسی کا
لسرت نیهن بچاویکا
۶۔ کڈوا احد ہکھائی کلماں
جسم و جان جلاویکا
۷۔ غلام حیدر گم حسن وچ
رمزاں روز رلاویکا

کلام نمبر (۲۳)

ڈاڈیاں عشق لائیاں دم ہولیاں
لگیاں لوں لوں دے وچ اولیاں
۱۔ نفل نمازاں لہن لیو سے
ورد وظائف لوڑ سٹیو سے
آئوں طلب آپ ڈلو سے قالو بلیٰ والیاں بولیاں
۲۔ دل کفر جسم دا جل نا ہے

Gul Hayat Institute

قدم اساڈے اگیاں اٹائے
باہ برہ دی بھڑکا لائے درد آیا کر ارمان
۳- ملک فلک وچ ہوئی آگاہی
معنی سجن دی اصلوں آہی
لگا نعارا شاہنشاہی ہُو ہوئی سب بولیاں
۴- غلام حیدر عشق اداسی
باہ برہ وچ جیکو آوسی
کہتی ولدا روپ سماسی چوہ چشماں دم جوشاں

کلام نمبر (۲۴)

ڈاڈا عشق مچایا شور
بے رنگ برہے کی گھن گھور
۱- دم دم دیداں نوراں لشکن
نال عشقاں چشماں چمکن
ولہن قرب آکے انکن برہ چمن دا بور
۲- ستکر مولی سوز رچائی مولا فضل مار ہمرائی
معنی لہیں ہے آپ سماوی عشق الٰہی شہ زور
۳- موج مستی سر آئی میرے
چک گئے سب زہد بکھیڑے
قفل نمازاں لہین لہجرے دم دم دلبر دور
۴- غلام حیدر غرض نہ کائی
بے رنگ برہ ہمن وجائی
اندر باہر صلح صفائی دل لئی دم چور

کلام نمبر (۲۵)

سیس صدق صد بار کران
پیارا پاس میرے اج آیا ہے
۱- کمکا جیسا جل ڈل جوتی
ایکو ایک سمایا ہے
اندر باہر ہو حق سارا
لہندا دین کفر سب دایا ہے
۳- مولو فضل الست مونوا
برہ بسار اسایا ہے
۴- غلام حیدر کل کلہ ارہا
جس نام پریم دل پایا ہے

کلام نمبر (۲۶)

سہا ہوڑا یار ملکڑا نا لکھران اسا یون نا جھوڑاں

۱- عشق لساڈا دم دم دل تی
بسرہ وچھدا [illegible]
۲- دل حیرت وچ ہوئی حیرانی
جوہ پتیاں معنی [illegible]
۳- محبت لمڈی مچ مچایا
ان من ڈیندیاں [illegible]
۴- غلام حیدر غم نہ رہیا
نال نبا دے [illegible]

کلام نمبر (۲۷)

سدو ہی ڈھولہ عشقے کی شرف سر پر جھلایا ہے
شمس شملی کے سر آیا سولی منصور چڑھایا ہے
۱- کہیں عالم ربل پر حشر کا ہل مچایا ہے
کتاں لیلی کتاں مجنوں کتاں لیہن سدایا ہے
۲- کلی بے رنگ برہ بازی
ہر جاہ حق سمایا ہے
حسن حیران در حیرت بنی آدم بنایا ہے
۳- کہا میرے [illegible] مکرن
دیکھو دیدار پایا ہے
کفر احد کا کلماں جھہے ستکر ستایا ہے
۴- غلام حیدر اول آخر
اوہی اسرار آیا ہے
رہے ہوں کم حیرت پر برہ بھڑکایا ہے

کلام نمبر (۲۸)

سٹو سمجھو صبر کے سوز
فلک سارا جو روتا ہے
ہمیشہ حال ہادی کا
جنہیں دن رین ہوتا ہے
۱- سجن رہتا جگر اوپر
نہ ہم جانوں کوئی اس [illegible]
جاگا نا جوش دلبر کا ذکر کا دوت ہوتا ہے
۲- انا کنتم کہا کس نے
کہ ہم جانوں نہ آدم کی
صحی او دم صحی اے دم بنایا برہ ہوتا ہے
۳- لہن کچھ سمجھ انت کدہن نوں
عقل اس ما گم انت جاوے

جو بي سر هي دوجڳ سي هات ڏوڙا هي
... ڊر گرو ڪي با ت
۴۔ سعو دل گوش ٻڌا اچي هي
ڪو اور دلبر بن اوڻي هوشيار سوتا هي
ڪلام نمبر (۲۹)
شوق بت ايا شاهي شملا اور نه اس جاه آويڪا
۱۔ خالق نه مخلوق اتاهين ڪڙ نتل بره ڪڏاويڪا
الا عشق لڳايا امرا ڪون انهان ٻڌون ٻاويڪا
۲۔ برها بار نه دل مرڪا بي چهڪل مار چلاويڪا
ايڪو ايڪ سڄايا سڄڻا بي رنگ بره بلاويڪا
۳۔ مکڻ تان مکڻ وچ ڪون بلهيڪ ا
ڪفوا احد ڪهاويڪا
هود خود هرقه چوڙ اتا لهين
تسان ڏسون مطلب پاويڪا
۴۔ غلام حيدر ڪر حسن وچ
حيرت هوش ڪهوائيڪا
ڀرے مغان هر جام ملايا اس دي رمز رلاويڪا
ڪلام نمبر (۳۰)
ساجن همين امر ڪيا ڪهون تم يار مضدار هوا
عجب رنگي اسرار هوا
۱۔ محبت کے ميدان پر اے نور دم اظهار هوا
۲۔ الستڪم اشارا آيا دم دم سڄ د بيدار هوا
۳۔ پيئے ڪسا اسرار اڻا لهين
جت ساقي سو سردار هوا
۴۔ هاڪ مين رل خرد پاڪ هويا
چل چلا چرڏار هوا
۵۔ نوبت نمهن انڌا بر نعرا
ڪل مڇڇيئي ڪلتار هوا
۶۔ ڏولهين تولهين تال تماشہ
نسنگ دم دسرواز هوا
۷۔ مٽين لڳين هون امر هر سڄڻ
ڪل قتل دم گلزار هوا
۸۔ غلام حيدر غم نه ڪرڻي برهي ڪا بيمار هوا
ڪلام نمبر (۳۱)
سعو هي رمز بره ڪي ڪهاڻب عشق جو اولو

ڪلام غلام حيدر مرحوم

۱۔ آئو هت ياڻ سر ٻڌهجي
ماري حود هاڪ جو چولو
۲۔ مڇهان وحدت ڪري ڪثرت
ڦري ڏس ياڻ ٿيو ڦولو
۳۔ چورا سي جون لک جوڙے
جاڳايو شوق دم شعلو
۴۔ سڄي نسے کر سچے گفتار لهي واو روڳ جو رولو
۵۔ غلام حيدر گڏيا غاري
ڪيا گون ڏيل جو ڏولنو
ڪلام نمبر (۳۲)
جهت جهت جام جهڪور بادل لغمدان بره برسن
۱۔ لائي نعليان چوڏس چمڪاري
بره جهڙ ٻور
۲۔ جان جسم دم دلبر جاڳے نام الله دم اور
۳۔ انا احمد بلا ميمي ڪهتي ڪيف ڪڪور
۴۔ مولو قملل مرڻا اڳے جيوان
سر اما مان آڪر ڏور
۵۔ غلام حيدر ڪر حسن وچ ذوق ڊالي دم اور
ڪلام نمبر (۳۳)
صورت سب وچ سمر سمايو بي رنگ پر هڪ رمز رلي
۱۔ هز دے هادي هڪ سمايو
دم دم دل تي شاه علي
۲۔ جسد دوزخ آپ ٻڌايس
چوڏس هڪا هڪ هونگ چلي
۳۔ ولحن اقرب وچ وصالي
سمجهه اها نون سوز ڪلي
۴۔ چوڙ دنيا دے ڪوڙے ڏنڊے
ڪا برهے ڪي هے ياسي پلي
۵۔ حيدر ڪر حيرت وچ
هر دے هر هڪ حق ڏڄلي
ڪلام نمبر (۳۴)
عشق اما لڪ نعرا ماريا لايان درد ڏما لان
۱۔ وچ حيرت دے حيران رهيو سے
سر بسر سوز سنڀالان
۲۔ ورد وظيفا وسر ڳيو سے نيهن ڪرايان نالان

Gul Hayat Institute

٣- هادي نال اساڏي هميشه
عشق ڳهتيان ڪمت مالان

٤- شاه درازي شور مچايا تو توڏهن دم نالمان

٥- غلام حيدر غير ڳيو سڀ پره باهين پالمان

ڪلام نمبر (٣٥)

عجب اسرار اکيان دا لعمدا ملڪ دليان دا

١- سنت ڪيا فرض نا چوڻ
پاڳي سب اتان پڙهڻ
هڪو دم هو جدا اوڻ ڇاو تر يار بدليا دا

٢- لاون سر شور دم شاهي اما امت عشق آڳاهي
حسن دم هو لنگ همراهي مارن چل تير مژگان دا

٣- جلوه ڪر جلد سر آون النبي پاس پرساون
پهرهم نوش سر پاون گهتن دل جام ظلمان دا

٤- غلام حيدر راهي آون دست ڪابم سچا پاون
جلا ڪر جسم تل پاون وڃن لت تنهن سچا لدا

ڪلام نمبر (٣٦)

عجائب رمز دلبر کي هويدا مو يقين دائم
ٻاڙهي نامه ڪهي … اور دل دوست رودائم

١- بر آمد رمز بره کي امر ارشاد حق هادي
عبادت اور نا جالون بره کي بات گويائم

٢- ڪها هادي نه هر بولون
خاطر تسلي هماري هي
مجهي مر فرض آنا هي شب و روز ثنا خوائم

٣- وظيفه مجهکون هي صورت
اور دل دوست کي دم دم
رهي هون گم صورت وچ ذکر چهڙي لعمد ائم

٤- غلام حيدر کذر مين هو
جومنت ڪيا انهان ڪر نا
مولوا قبلل آکي مرنا سري سر موج مستائم

ڪلام نمبر (٣٧)

عجب جلوه جلال الله سڄڻ هر پاس هر ديکا

١- ڪهون مين پاس بره کي سميع او بصير الله

٢- عطا فرمان تاذکر کا کامي جلوه ڪمال الله

٣- رهي هون گم صورت پر حسن حق هو تعالى الله

٤- بره بازي عجب کهلي کفوا احد قل هو الله

٥- ڏيکو ديدار حيدر کا جسي کا اسم اسد الله

٦- غلام حيدر ڪلداري انا احمد صلوات الله

ڪلام نمبر (٣٨)

عجب لعلي تمري لب کي شور پر عرب و عجم
سيف ايمان سوز بازي آئ کيا اد و علم

١- حسن تمري کيا ديوانه ڪي … ڇهون لوح و قلم
د وسرا کوئي نه "ديکهيا" ديکيا دلبرا نا درام

٢- بره کي برسات لاکي جوش ڇکايا دمبدم
ستمگر ان کي سنگ ساڙي نعره شور الم

٣- غلام حيدر گهورانا معين موه سارا دم لعم
دل ميري نور و نظر آيا شفيع شاه امم

ڪلام نمبر (٣٩)

عشق ڪيتي تم ڏام ترت تڏان اسلام لوسي

١- فوجان حسن ديان چوڦير چڙهيان
مشرق مغرب مول نه امان
دوست گهتيا دل دام جو شالدا کو جام پيوسي

٢- نوبت لمهين دي بي رنگ بازي
ماهي مليا دوست درازي
اعلحون ها الهام نه زم وي وي دام زنيوسي

٣- الا احمد عشق اشارا پلا مڪي تهين نظارا
محبت موج مدام عشق والا انعام مليوسي

٤- غلام حيدر کم صورت وچ مرشد والي ماه نور لوچ
هادي حق هدکام عشق اساڏا امام ٿيوسي

ڪلام نمبر (٤٠)

عشق آيا اسرار بره بيدار ڪيتوسي

١- نال ماهي معصوم نيڙا لا ڇهولي پيارا اساڏي سوا
بره ڪيتا پڙڪار وحدت وسڪار ڪيتوسي

٢- د مدم دلبر ديدان لا يان جان جسم وچ پڙکن ماهيا
ماهي مليا مختيار تڏان سينگار ڪيوسي

٣- ونحن اقرب لکڙا لعرا آهي ڪيتا عشق پسارا
لعو لدو وسدا يار قتل کي ڪار ڪيتوسي

٤- غلام حيدر حيرت هوئي لـ والو وسدا يار اهو لي
د وست مليا د ادار الله ر ديدار ڪيتوسي

Gul Hayat Institute

ڪلام نمبر (٤١)

عجب ديدار دلبر ڪا اچا اسرار انسان ۾
ڪهڙن معنين بات ٻڌي ڪي ڪل و ڪلثار انسان ۾

١- آيا آثار ڪر عالم هويا هر جاءِ ۾ غالب
نحن اقرب اوز اسڪي ٻن لسنگ اسرار انسان ۾

٢- ويکو دم نمر جهيا ٻرسهن ٿي جاڻون دور هي دلبر
نحن اقرب لسنگ ديکيا هويا هر بار انسان ۾

٣- ملائي چوڏس طرفون هويا هر رمز ۾ راضي
غلام حيدر ڏٺون او گم طلوع تڪرار انسان ۾

ڪلام نمبر (٤٢)

عشق عجب اسرار موڙے منسون لڳا
پرها ني اختيار موڙے منسون لڳا

١- واه واه وحدت لايا شور عشق اکالي اڳي لڪر
دوست ڪيتي دم دلبر ڏور ديدار ڪا ديدار

٢- جان جسم ۾ دلبر ديا ستگر سچي لال وچ يا
وانحن اقرب سبد سڄايا دلدل ڪا هسوار

٣- تي غواصي ڪر ٿيو سي
جڏان ول ساقي سرڪ ڏنو سي
لال موڙ دي ڀر ٿيو سي ڏٺون ٿي ولڙ ٿروار

٤- دلبر آڳي ڪي ڏٺون ڪرنا سيس ڪٽاکي پالو ڏنا
مرڻ ڪمون جو آڳي مرنا موتو ڪند لنوار

٥- غلام حيدر ستگر آيا الست لسيدا ڪس ڏهين پايا
جل ٿل جس لي جوش جڳايا الحد ڪا ادوار

ڪلام نمبر (٤٣)

عشق عجائب چالڙيان هردم هادي والڙيان

١- گو لکهت دي وچ ڪهور ڪريندا
پڙهي پاڻهين پالڙيان

٢- وانحن اقرب ڏم مچيندا ڪجھ ڪجھان ڪر ڪالڙيان

٣- عشق الولان ڪرڪي آيا لاڪر دردڏ مالڙيان

٤- هردي هادي هولنگ مچائي رمزان رول لڙالڙيان

٥- غلام حيدر ڏمر ڪهوسي تن وچن دم ڪالڙيان

فارسي غزل

غزل اول

عرض گويم پيش تو اي يا نبي خير الورى
مدد کن يا مصطفى هر وقت مي نالم ترا

١- تو برفتي بر فلک زبر پا کيمت هر ملک
صفت تو قرآن آمد شد ثنائي سرور

٢- رخ نمائي يا رسول الله بر درت افتاده ام
جز تو ندارم هيچ کس ديگر شفيع بيچاره را

٣- شان تو لولاک آمد يا شفيع المذنبين
لاتقنطوا دست دامن در ماانده بيچاره را

٤- هر دو عالم يا حبيب هر تو پيدا شده
شرف تو يا سين مزمل از حضور اين را

٥- غلام حيدر ز هر دو عالم دسته دامن توئي
روز شب خوانم ترا دل شاد کن غمگين را

غزل دوم

عرض گويم پيش توئي يا علي شيرِ خدا
هر ملک شد حکم زير و زبر ارض و سما

١- ما سگ درگاه تو باشم غلام المرم
شوق تو شب و روز مارا يا علي المرتضى

٢- يا شفيع المذنبين يا رحمة اللعالمين
ما گدائيم بر در تو يا محمد مصطفى

- عيب دارم احمدا در پيش تو نالمده ام
بي کس و بد کار ما دستم زده بر دو سرا

٤- غلام حيدر گدائي بر در شاه لطف
هل اتي بر دو سر پيسته هادي رهنما

غزل سوم

دلبرا در پيش ام افتاده ام بر کوئي تو
شد حجل آفتاب منور از تجلي روئي تو

١- قل هو الله گفته. در عاشقان يار من
هر دو عالم هويکي شد هرچه آمد روئي تو

٢- درميان دل بديدم من کجا باشم کجا
هرچه ظاهر هرچه باطن شد بيا ران روئي تو

٣- درميان ما يکي شد در ولايت ديد دل

Gul Hayat Institute

لاحد ے لاهوت دیدم کس لدالله روئی تو
۴- غلام حیدر بیدم و هادی بیمن در روز شب
دین کفر را دور سازم دیدم آرزوئی تو

غزل چهارم

هر دو عالم هو بدانم مانده هستم جز خدا
در وجود عدم آمد سر خود سری لقا
۱- اشتیاق رخ صنم دارم محبت در جگر
در جدائي دم لسازم برد ر آن شد فدا
۲- میزنم نعره انا الحق پرده بیغري بدان
قل هو الله احد الله عشق گوید با صفا
۳- دین کفر را دور کن پیرے مغان گفته همین
جز خدائے نیست دیگر در دو عالم با بقا
۴- غلام حیدر گر بدان پیرے مغان ے خاک شو
از لقي الملامت شد دم نباشم رو جدا

غزل پنجم

خدائے دم بدل بستم نه دیگر غیر ما هستم
برائے سرخودی خواهش هزاران ملک ما هستم
۱- شراب شوق نوشیدم رمغارے دل بدم شستم
ایعما کنتم شنیده ام رموز راز دل خستم
۲- منم شوریده سعالم نه بیمم غیر جز جانه
نه زاهدم ریاکاري براه عشق دم سوزم
۳- شدم آن نور سر سري دگر کس را نمیدانم
لما الله ظهر در جسم و بهارے بره دل گشتم
۴- غلام حیدر بگلزاري تماشای عشق نوشیده ام
زنم نعره انا الحق هو وصالے یار ما مستم

غزل ششم

صاحب آن در دو عالم مسند مقبول مرتضی
آن سراج العالمین شمس الضحی بدر الدجی
۱- چارده نور الاهی یا امیر المومنین
مدد خواهم مرتضی اوهل الي هر دو سري
۲- اشتیاق روئے تو یا سید انور نبي
ما سگ درگاه تو یا سرورا خواهم لقا
۳- شوقي تو شب و روز باشد یا خواجه خود نور حق
از تو خواهم حق تعالی بگرداند پیرے خدا

۴- غلام حیدر دربدر دارم حمایت پنجتن
دامن سرور ا... م یا محمد مصطفی

غزل هفتم

شکر گوئیم که الله جمال یار را دیدیم
بتحال هندیش قربان هر دو عالم یار را دیدیم
۱- لچھمن کو اور اسکے بن میرے آن کو نظر آتا
نه در مشرق نه در مغرب که حشر هر کسے دالم
۲- ازل روزے کا مقبون مسکین بڑا تیری گلی ... هون
بده ساقي بهر الله شراب شوق تو شام
۳- غلام حیدر علي کے هو مددگاری میری کرتا
نباشد یار بیرون من درون دل هدا یام

غزل هشتم

دل الباس شد بچون بصیر و بے نظیر
لم یزل آن لایزالي کل شيء دم قدیر
۱- شد عیان اسرار عالم صورت سرور بدید
حق علي الا الله آمد ذو الجلال مه منیر
۲- ما گنهگاریم تو بخش ما عصیان کثیر
لا تقنطوا چشم دارم مصطفی دم دستگیر
۳- دست ما دامن فتاده سیدا سرور علی
غلام حیدر شد گدائی هش آن روشن ضمیر

غزل نهم

مرغ باشم لامکانی سیل کردم در فنا
کل شيء را هیط بیست دیگر جز خدا
۱- لم یلد کفوا احد بیچون بصیر و بے نظیر
آن احمد گفته سرور قول محمد مصطفی
۲- سید ما تاج شاهي مرتضي مولا علي
شوق دم شاه نجف ما آن علي المرتضی
۳- پاک پنجتن ما حمایت دائما دم دستگیر
در وجود نور دیدم محکم جان را فدا
۴- غلام حیدر غم نه آمد یار دیدم دوسری
دامن آن نور روشن شاه شهدا کربلا

غزل دهم

یار آمد خانه ما شد همه روشن جهان
دل چراغ دائما دم دوست دیدم بے نیان

Gul Hayat Institute

انا احمد گفت سرور سید نور جهان
۱- رحمة للعالمین او نور ذاتی شد عیان
ذات منزه پاک حضور ام یلد کفوا احد
۲- هون بیاید در صفائی بی رنگی بیچون بدان
مرشد مرا گفته همی دم نیست دیگر جز خدا
۳- اینما کنتم شنیدم قول آمد در قرآن
غلام حیدر غم نه دارم در میان دو سرای
۴- ما حمایت هاشمی نور سرور پاک دان

غزل یازدهم

صد بار جان قربان بر سر عاشق الله
بیچون بصیر و بی نظیر و هر جا باشد مرتاج
۱- من چگویم خود بگوید با عرو منصور آن
در دهانی دل بدیدم عاشقا ترا در درگاه
۲- هر که آمد در وحدت پیش مردان مرد
زندگی دم شد وصال صورت آن صل الله
۳- عشق را عابد نیابد میمانی در حساب
لایزالی دم را دیدم دگر چیزی کل فنا
۴- غلام حیدر گرچه دانی از خودی بیزار شو
هرچه بینی هست الله دائما دم دل پناه

غزل دوازدهم

دلبرا درپیش ام افتاده ام برکوئی تو
شد خجل آفتاب منور از تجلی روئی تو
۱- قل هوالله گفته در حق عبادان یار من
هر دو عالم هو یکی شد هرچه آمد روئی او
۲- درمیان دل بدیدم من کجا باشم کجا
هرچه ظاهر هرچه باطن شد بهارا روئی تو
۳- درمیان ما یک شد در ولا یعنی دو دای
لاحدی لاهوت دیدم کس نداند روئی تر
۴- غلام حیدر همدم او هادی سبحن در روز شب
دین کفر را دور سازم دیدم آرزوئی تو

غزل سیزدهم

هر دو عالم هو بدانم ما نه هستم جز خدا
در وجودی عدم آمد سر خود سری بقا

۱- اشتیاق رخ صنم دارم محبت در جگر
در جدائی دم نسازم بر در آن شد خدا
۲- منزلم نعره ان الحق از ده بصری بدان
قل هوالله احد الله عشق گوید باصفا
۳- دین کفر را دور کن ای پیر مغان گفته همین
جز خدائی نیست دیگر در دو عالم باقی
۴- غلام حیدر گر بدان ای پیر مغان بیباک شو
از نفی اثبات او دم باشم زو جدا

غزل چهاردهم

در صفات دوست دیدم دائما دم ذوالجلال
اوست باشد من نیم بی چون رنگی بی مثال
۱- قل هوالله کلمه گویم ذات او را لم یلد
شد بهر دم زیر بالای نور نوری او نهال
۲- انا احمد بلا میمی گفت شد روشن جهان
در حسن حیران ماندم درمیان انسال
۳- ای شناسم یار را ذات منزه بی نظیر
من نه دانم دیگری را گرچه باشم بد افعال
۴- غلام حیدر عمر رفته دائما دیدم جمال
نور منور کل شیء قادری قدرت کمال

غزل پانزدهم

در وجود خود بدیدم مالک ملک منم
دم بدم دیدار دلبر کوس سلطانی زنم
۱- رمز عشق لایزالی یار آمد یک نظر
اینما کنتم شنیده ام سر خدا بر دلبرم
۲- هر دو عالم هو بدانم نیست دیگر دوسرا
دم صفائی دوست دیدم نور اعلی انورم
۳- دین کفر در حرب دیدم ما شد اوّل یک او
موتوا قبل ان تموتوا قولنا ما بی سرم
۴- غلام حیدر را هیچ گفت قول قرآن قل هوالله
انا احمد بلا میمی سید آن سرورم

غزل شانزدهم

بر در آن دوست دیدم مالک ملک امان
نیست دیگر غم ندارم دست دامن دو جهان

Gul Hayat Institute

۱- راست چه ارض و سماء ... است اگر جز خدا
لا ابالی ... کمتر بے بیان
۲- ... حیدر مرتضی دارم یقین از پنجتن
ما غلام خاک پای ام سوز دارم بے بیان
۳- روز شب افتاده ام بر در شاه نجف
مالک من کمترین مولا شرف دم شاه جهان
۴- غلام حیدر حمد گویم دائما دیدم علی
ما غلام حیدری ام نیست شک لاگمان

غزل هفدهم

در دیارے دل بدیدم نیستم ما هست هو
هر که بیند آن رشد بیچون دم ... ی
۱- منزلم آن موج سری سر نور الله
دائما او هست هادی رهبرے ما کو بکوی
۲- مرغ باشم لامکان عندلیب آن گنبے
کس ندانم دیگرے از رمز روحی روبروی
۳- واحدا دم ذوق ذاتی تو چه دانی این رموز
هی حقیقی شعله آمد سراسر مو بموی
۴- غلام حیدر سگ کوئے هست هو شاه نجف
درمیان عرش و کرسی حق حیدر جو بجوی

غزل هژدهم

در دیدار دل بهار دم سوز ... دارم
همه عمر من گذشت شد عشق سوارم
۱- خویشتن ... است ... کنم سرور کشور
... شد است دل دوست سپارم
۲- این دم هر دم گذر ... هوالی
... حال در وصال ... چهارم
۳- ... لعل در جمال بحر موج ...
در وجود دم ... چیز ندارم
۴- غلام حیدر در بدر ... یار یک
مرغ لامکان ذوالمنان ... بهارم

غزل نوزدهم

در صفائی دوست دیدم دائما دم ذوالجلال
اوست باشم من ... بیچون رنگی بے مثال

۱- تا گناه ... من ... دائم ...
در ظهورے ... نیست
۲- غم هو حق نیست دیگر مالک المولا ...
در درون دوست دیدم گرچه باشم ...
۳- ما شدم حیران حقیقت در ... الفت آدم
منزلم نعره انا الحق بے رنگی قرب کمال
۴- غلام حیدر کر بدان امرے مغان ... خاک شو
از جدائی روئی او یکدم شوم از رو جمال

غزل بیستم

یا الٰهی عشق تو آمد سراسر لا جدار
قل هو الله گفته من کدام جان ...
۱- جز تو ندارم هیچ کس در دو عالم شد غبار
بے رنگی اسرار اعظم ... غزل سر تو بهار
۲- آمدم در حقیقت مظهر شده چون شهسوار
روز شب الهامت آمد نور تو انوار یار
۳- غلام حیدر گوش کن تو دم بدم در بار یار
نحن اقرب هست دائم پیش آن کن زار زار

غزل بیست و یکم

در ولایت عشق دیدم نور ذاتی سر بسر
جز جمال نیست دیگر هر دو عالم هو هشر
۱- انا احمد بلا میمی سرور شد کائنات
کل شیء شد محیط و دائما در دربدر
۲- روز شب در حسن حیران صورت سرور ...
نور ما از عرش اعظم هست دنیا دم گذر
۳- یکدم طواف دائم روئی یار خویش را
من ندانم کعبه مسجد بے رنگی دیدم بصر
۴- غلام حیدر غم ندارم ما حمایت پنجتن
آن شفیع المذنبین ... شافع حشر

غزل بیست و دوم

من گویم ... تو ئی یا شفیع المذنبین
حال ما را تو بدانی یا شفیع السالکین
۱- هر در تو آمدم یا محمدے شافع حشر
بیشمارم گنهگارم یا سراج السالکین

٢- غور ڪن في القبور ما يا احمدا عاليجناب
گنهگاري در تو رحم حبيب هم راحمين
٣- فقير ذلولي نام تو بر سر ما ڪن ڪرم

٤- يا هاشمي در هر دو عالم انا احمد دالمين
غلام حيدر ڪم لدارد پيش سرور انبياءِ ثث
نالهء زاري بگويم طلب دارم طالبين

فقير غلام حيدر مرحوم

متفرقه شعر فقير غلام حيدر عليه رحمته

خطبه ماه رمضان المبارڪ

هي صفت سڀ سهڻن جي باطن جي بيان جي
لاڪ شاهي لمڪان جي سڀ ڪل الي السان جي
يا ماه رمضان مرحبا

السعد ابوبڪر ٿاڻو اليل ڪي عشق مولا معجزه فنا
روز قيامت نا جزا بوه شود الاهي مصطفيٰ
يا ماه رمضان مرحبا

خاق الاشياءُ ڏس ياڳير موڳا ڏڪ ڀا اڳيج جهان ۾
ويٺا اهمو اُڀاڻ ۾ ميزان ڀو ڪيڻهن ڪاڻ ۾
يا ماه رمضان مرحبا

ثابت سچي سڪ يار سان تون دل رکي ڪهر يار سان
ڪرپين ٻون اغيار سان دل ۾ دنيا انڪار سان
يا ماه رمضان مرحبا

چيد ڏسي خوشنود ٿئين ڪري جام شربت جا پئين
شرمند واي کهوڙي چڙهين ڪوڙا ڪتا اابود ٿئين
يا ماه رمضان مرحبا

سوون ڪاڻو نا شوق مان تسبيح پڙهاءِ ذوق مان
سجده ڏيو نا فوق ڪان وڃ ٻاڻ جا ٿو لوڪ ڪان
يا ماه رمضان مرحبا

دلبر ويٺو آهيئي الله ۾ تون ٿو نهارين زال وزا
طالب دنيا ڪوڙو مڪر ابليس ڪي معجزه شور و شر
يا ماه رمضان مرحبا

مسئلو پڙهندين اين ڪي ياڪر وجهين زمزن ڪي
محبوب ڪهڙي خدمتڪي وسوس ڪرين ٻو ڪن مڪي
يا ماه رمضان مرحبا

هر وقت گفتار ڪهو ڏسي خلق ڪي گنهگار ڪهو
نٿي ڪين جي انڪار ڪهو دنيا جي دلوءِ ڏارڪهو
يا ماه رمضان مرحبا

طالب رساند در دهر ڪوڙا ڪڙهو نا پيا مڪر

دلبر دنيا فقير ذڪر معجزه خلق جي ڪريو مڪر
يا ماه رمضان مرحبا

چار يار اقرار تي صديق رضه سچ سچار تي
عثمان عمر مهدار تي چشمه علي رضه اسرار تي
يا ماه رمضان مرحبا

شاه حسين رضه ڪربلا مقتول شد درجه اوا
هفته طبق شد غلغله هوليش شد لدار سرسله
يا ماه رمضان مرحبا

حاسد پيا هاويه سدا هر دو جهان اينڙا گمدا
سڀ لاس ٿيا موڳا سدا ساوا طمع پيا سرڪندا
يا ماه رمضان مرحبا

سالڪ پسيو سجده ڏين دلبر ڪيا معبود اٿن
بزم مقدسه پيا ٿين مٿي پولي جي دوزخ وڃن
يا ماه رمضان مرحبا

ساره سچي ستار جي ملڪ و فلڪ دادار جي
ماذڪرو ڪن تار جي سارو الي اسرار جي
يا ماه رمضان مرحبا

سچي سڪ يار ڏي بره سندي بازار ڏي
تون گوش ڪر گفتار ڏي هر دو جهان اسرار ڏي
يا ماه رمضان مرحبا

ڪوڙي دنيا دنيال تي خارج حسين خصال تي
ناقص پڇي ان ڪال تي پڙوي وڃي بدحال تي
يا ماه رمضان مرحبا

غلام حيدر دم گذر بره پيا پيو سڀ مڪر
فنا ڏي فنا آه ذڪر ڪلمه ڪهو جو خوب ڪر
يا ماه رمضان مرحبا

لا اله الا الله محمد رسول الله
صل الله عليه و آله وسلم

Gul Hayat Institute

مناجات

مون ڏانهن مدائن تون بخشين خطائون — ڪم ڪار ڪوڙان ڪي اهڙا برائون
بخشين ذره ذات ڀلا ڪر ڀلايون — حاصل ٿئي هدايت ڳجهي پاڪ پائون
نوريءَ ناهه لکيو قسم ڪلمون چايون — امي نور سرور دامن دست لائون
لکيل ناهه لکيو تو بار بون ٻايون — ڪنهن پاڪ ڪالهي جي عقل چاهلائون
قلم لوح ڪرسيون تو سهڻا سمايون — ساري دڳ ۾ جانب تنهنجون جوڙ جايون
اندر ٻاهر ظاهر توکي سڀ پايون — منجهان مهر مرشد مٺين منهنجون آهون
ڏسان ڏينهن راتيان وارن جون وڏايون — اڙان پاڪ پرور پڌن ڏاهن تون پاڻهون
مدد ماءُ منهنجي اچي ڪر ايڏاهون — اوڏاهيءَ ۾ اوجر سهڻا ڪر سهايون
ڏسي ڏينهن سارو تنهنجا گڻ ڳايون — منهنجون قرب قهاري چئيون لک هوائون
هي غلام حيدر ناهي تو سوايون — سهان يار تو نا ملڪ هڪ براهون
منجهان عشق مولا ڪيون تو سر جهڪايون — ٿئي ڏينهن ڏاڍي مهمت مچ مچايون
پڙهان پش تنهنجي اچي جو پيا هون — تنهنجو فيض ڪنهن اسين يار جا آهيون
فاطمي لوازان تون تارڪ لڪاهون — يوسف يار تنهنجي سدا سر فتاهون
هيڻن جي حمايت اچي ڪر آڳاهون — پاڪ يار تنهنجي جو لعلن لڪاهون
مون منجهه عشق تنهنجي هوڙاين جيءَ جڪاهون — ٿي غلام حيدر سعدي اڪاهون

ڪم هي قصورا مٺين منهنجي آري — علي سڙ اللاهون تون هردم حجازي
چارئي يار منجهن ڏسان تنهن تون راضي — منجهان سڪ سارين تو دلبر دارازي
نجم الدين نوري تون غوث ڦازي — سدا يار يوسف تنهنجي طلب تازي
داتون سنج دلبر وهي تنهن وادي — هجي مون همت تنهنجي عشق هادي
رسي مون رحم ڪر همت تون هادي — سدا جمال تنهنجي وهي عشق وادي
تنهنجو ۾ اولي تنهنجي يار جالي — ڪريو ماءُ مرشد مٺي پاڇهه پالهي
اوڪيءَ ۾ اچي ڪر تون مشڪل آساني — ڪرين تون ڪرم سان خودي جمال تالي
منجهان شوق تنهنجي سدا دل ديوالي — ڏئين سرڪ ساقي منجهون دم نورالي
صدقي يار سهڻا ڪوڙان ٿيان قرباني — منجهان خيال خوشحال ٿئي ... بالي
تون غلام حيدر سعد و ذڪر ڪمالي — رهي آه دل تي جنهن جي لطالي
پڙهو پاڪ ڪلمون جنهن جو ڪوڏالي)(٠)(لا الٰه الا الله محمد رسول الله

مناجات

نه شه ...ر نگاه عاي شهر هدا جا — سٽي آه ڪري شاه اچن نور ميءَ جا
مشڪل آسان هر دو جهان ذي امان بخشين يار بدلن جا
ٻج سوال ڪرين ڀال نونهال علي حق حقن جا
تو سر تاج ڪرين ڪاج رکين لاڄ لبي مهر نڙ جا جن انسان دو جهان هر زمان ڪامل پير ڪمن جا
چمڪن لولاڪ تو سر پاڪ سر افلاڪ دم اچها مرجاٽيڏا حيدر حق لا ... شڪ سرڪ لوڙي دُرر لعلن جا

سيد سام لڌي جام ڪل ڪمام علي يار ايمان جا
نبي سام مور ڏي سڌير محبوب محمد واهر وير ولهن جا
رسول مور لونڌالهن ڏوه ڪيان روه راحم رور رحمن جا
ڪيم ڏوه مون اي اهال ڪين جنجال
مچ سرال ڏيو خيال خوشين جا
رحمت اوج ڏي وروه ابراهيم نايوه اجها يار امت جا
ولي امام لڌي سام ڪل ڪمام ڪٽين يار ڪوهن جا
وير آه اسر ڏي سڌ لر زمين زور فلڪن جا
بنت ماج ڪري اوج حسن فوج لکيم لکه دلهن جا
اولت لهن لڌي شيهن را لمو ڏ يورايم
مڇي وال سوا اهن جا
غلام حيدر لڌي در ڪران ور سچا نور لهن جا
والر ڳي نت انهي اوت ڏ ئي جوت
ڪٿن ڪن ڪڻ جا
سڄي سڌ نڌمن ڪڏ مهدو مڏ رکمن اور رحم جا
رسالت وار وسي اهير شاه سڌير ڏئين شال شرف جا
شاهنشاه سر ڪلاه هل اتي اسرار اعظم جا
آه غلام لڌي سام محمد جام سائين شمس وقمر جا
اڌ سوال ڪري ٻئل روز رسول حامي روز حشر جا

لاهين غم وچن وهم ڪران ڪم سهڻا نور سرور جا
لهجي ڪار بره بهار لعل لدوار اجها يار عاصين جا
علي شير يري مهر اچ سوير حامي، روز حشر جا
حسن مهر شاه شبير واهر وير سڄي سڌ سوالين جا
شاه حسن لاهو وڏين سڄيج سڄين سوالين جا
پير ڪرم رک شرم پلا پرم لاهين پول پلمن جا
لواهين ڪار محبوب اسرار ڪمان ديدار دامن جا
شاهنشاه ڪر نگاه اڪبر الله مشڪل معاف مڙني جا
سيد سام ذي العام ڪوثر جام حامي هردو عالم جا
ڪم ڏوه ڪي اندوه مٿي انبوه لکن جا
چارئي يار لهن سار مون مختار آهن شمس شرع جا
مدد مهر ڪر امير شاه غفور زمين ڪاب ڪرم جا
مشڪل معاف ڪرين صاف ڏي انصاف
اڪر مهر اڙاين جا
غلام حيدر آهي در سچا سهر سڄين سڌ ڏڏن جا
ڪلمه قرار ڏي هو نگار لهين سار اجها مهر امت جا
لا اله الا الله محمد الرسول الله صلى الله
عليه و آله و سلم

بسم الله الرحمان الرحيم (مثنوي نموذه شعر)

ڪريو ياد ياور خدا دم صفا
نور عربي محمد نبي مضطفي
آهي دم مٿي مون سچو سوسدا
ڪريان سر صدقو آيان آن ندا
جنهن جي رمز روشن لڳي دل اندر
هادي حق نوري ڪئي پاڪ نظر
نيو نور روشن جو شمس الضحي
آه سرور سلطان سو نورالعلي
صفت پاڪ نور ڪئي خود خدا
عليه الصلوات و آخير الثوري
نيو نور روشن جو احمد علي
آه صديق فاروق عثمان ولي
ٻهنجن پاڪ پيارا ڪهان قربدار

دوازده داور چگا چار يار
مدد هن مسڪين جي آه لهي
سوان صاحب مون مچهه رحم ڪراي
چڙهي موج مرشد يوسف دل يکان
سدا ئي هادي جلوه ڪيان جا بيان
مٽي در دواري ڪيو ڏم سجود
ڏسان حق هادي وساري وجود
ڏني نام مرشد الٿي ڏي احد
آه لملن لڪ جو سما يو سهد
مهان وير وحدت لائي جا لهر
آيو حق هادي سو سالڪ نظر
لايو رانگ رنگيءَ جو ٻي رانگ بصير
پڌو عشق پرلي بره اي نظير

Gul Hayat Institute

سڄو ڳالهہ ساري چئي جا رسول
منجهان عشق مولا ڪيو آدم نزول
جي طالب الدنيا جا سي مخنث منحوس
لڳا لاءِ لالچ ڏي دلا ديوس
ڇڏي عشق مولا وڃن جي واهي
قارونی ڪتا ڪيئہ چندا ويا چلي
هلن جي هاديءَ ڏي ڪيئي دل قصور
ڏين سر صدقو تنهين دم حضور
محبت مولا جي رکي جن اندر
لائي لاه ساري سره دم دهر
محبت مولا سان ڪرن جي وروه
تحرڪ تماشه ڏسن سڀئي صبوح
لڳي رمز راتيهن سندي جن سندا
ڇڏي دور دنيا ڏسن خود خدا
غلام حيدر لسان چاٽين نون عمر
هردم حق هادي سو دائهہ دلمر

ديگر

هاديءَ مولڪي حق سمجهايو عشق الله ان بعد اجايو
ڏس ڏنو پيو در دارک عشق بنا پي ڪوڙي باري
ويا سيئي عمر گمان ناڪ ڪوڙيا تنهن نشان
يوسف هڪدل لائي ياري
دوست دلاور ڪئي آهي ستاري
جهنڊا جهولن سر سلطاني
اڪر ڪيا جنهن پيا سڀ ڏي
انا احمد جنهن فرمايو سوڳان اچ مون جهوليءَ ديو

جنڊيون جنهن جو سره بحال
عشق الله دم لعلون لعل
روز الستي آهڙو رايو ياد پهچو مولڪي آيسر
عشق بنا ڪن نفل نمازروڳي ڪن پيا ڪوڙا راڳ
تسبيحون توڙ ڪن تماشا درد دنيا ۾ وڃن واسه
حاصا ڪالڪ ڪيئون آمين عشق الله بن ٿيا ناپين
بالڪان ڏيون ڪن مرهز ڏوڙن ڪوڙا ٿيا رنگرنر
دنيا خاطر دين وڃائن پيو مارپون سي ناڳ ليهارن
واعظ ڪي يوپن ڪن پچار
جيڪو نہ ڏئين سو مردي هوار
مردي خور مقامي چہرا
دين دنيا آي وڃن وڪڙيا
آدم موسيل مزکي هلءِ جوڙا جوڙيون رب جليل
بي رنگ سهٽي سمهر سمايو دين ڪهر جو جهڳڙو لاهو
ڪل شيءَ ۾ ڏيو اظهاري نوبت ليهن وڄائي واري
هڪ يئي ٿي ڪن لائي چائي
ڪاڙ دنيا جي ڪن دڪالي
ليمت ڪو لا ڪن ڪوڙائي روڙن عمر اجائي وڃائي
جوءِ مزس کي هٽي هتوڙي
عشق بنا لي ڏرتي ڏوڙي
پور يڳا جيئن جهنگ ۾ ڏالد
عشق الله بن ويا وڙوالد
غلام حيدر آهي غلام ڪلمي سان سو ٿئي تمام
لا الٰہ الا الله محمد الرسول الله
صلي الله عليه و آله وسلم

بسم الله الرحمان الرحيم

بهري خدا فرياد رس يا محمد مصطفيٰ
ناه نوريءَ پيو ڏڪيو يا رس رسول رهنما
١- سڀ اهي مرسل سچا سرداڙ تو ٿيئڙن مون
سوالڪم صلوالبان سرورا ڪامل نوري ڪامون ڪهن
سڀ چٽا لمهوجي هئان سرتاج تون ڪل سرورن
واهر وسيلہ ولر مون فرياد رس يا احمدا
٢- ناه ڪو موڙئون مٿو منهنجي مدان بالبدڪر
عاجز ابوجهڙ ۽ بي ڪسن جو يار جهلو

مدح شريف

احمدا هري سٽي فرياد ڏسن واهر ورو
سڌ سٽي يا شاه شاهان مدد مون مسڪين ڪريو
ناه نوريءَ ڪو وسيله نظر داتا دم ڏريو
دلمرا دامن لڳيءَ جو داد ڪريا هاشمي هردوسري
٣- دمردم صلوالون سرورا ماه روئي ملڪ نوري ان
چار مدون آسمان لوح و قلم ڪوڙ ڪون ڪهن
عيمڙن اچو ڪر احمدا هي ڏک ڏولاوا سڀ وڃن
اتهون سٽي مون احمدا سهند سٽي منهنجي سدا

Gul Hayat Institute

٤- تون خدا جو نور نرمل مختيار ٿئين عالم امير
هردوسرين جي حاڪمي شمس الضحيٰ روشن ضمير
ساه پيو تنهنجي برابر مالڪ مرسل منير
تو اچھ آن عاصين جو وحده واحد وزير
غور ڪر غم لاه تون فرياد سڻ يا احمدا

٥- توکي سميا پان ٻاسيدا وارث توکي واجھائيان
اهنج اوکيءَ ۾ اوهان رڪ ڪولهُ ڪو ٻيو پائيان
ڪامل اکيون توکي ڏسڻ پا لھون پڏي پاڏائيان
ور ڪري ورناه تون وارث وسيلو آهي اسان
سڀ سگهوز سڏ سيدا رس رسول رهنما

٦- يا نبي تون نور نرمل پاڪ سيد مرسلين
غور ڪر غم لاه تون اي رحم خواهم رادمين
تون اچھو عالم سڀني جو پنا شفيع المذنبين
در تو سوال جو تني مهر ڪر تون مڪ جمين
مدد خواهم مصطفيٰ عاصي آهيان مون اوزا

٧- يا امام العارفين شاه شهيدي ڪربلا
غور ڪر غم لاه تون فرزند حيدر مرتضيٰ
تون ٻئيءَ جو لاڏلو سردار صاحب سرورا
راض توسان آه رب جو نار تون ان جا سنا
عرض پڌ مسڪين جو حسنين تون ٻهري خدا

٨- ڪربلا ۾ ڪوس ٿيو ٿهري روان
ساه طاقت مون چوط جي چسا چوان
آه منجھ درگاه داور زار زاري بي بيان
روح ٿيو هر دو سرين ۾ رس رلو هي آسمان

بقلم غلام حيدر مرحوم

صاحب سچو ٿقلين جو آون نور النور رهنما

٩- قهر ٿيو ڪافر ٻئي ڏس قهر ٿيو
بند خواه ٿيو سرور سيد و
ظالم اچي جنهن ظلم ڪيو هردوجهان ۾ ٿيو ڪندو
هن داما جي دام ۾ ڦاسي ٿيو اولڊو اندو
بار ٻاري تن تي لعنت جي ٿيا ڪاڻو ڪندا

١٠- توکي شهادت شرف ٿيو
معراج ڪيو محڪم امير
زار زين العابدين ڇٽي جو ٿيو عاشق اسير
نوز مولا نور ڏاڏي بادشاه بدر منير
حب مون حاصل ڪيو ٿيا شفيع شاه شبير
هيئي اچانڪ عشق جو هي بار ٻاري يا قضا

١١- وس ڦهري ڪربلا ۾ ڪيئن ڪيو قادر قدير
ڪربلا ڪون کهاڙ مرد و عالم شاه شبير
شور مان شاهين ڪرانو هٿي آئي عابد اسير
ابو القاسم کهوت گهاڙ سر پڌي سهرا امير
ڳالھ ڳوڙهي آه سراسر ڏه جنهن جي انتها

١٢- عشق وارن کي اوراتو تنهنجو ٿيو مدام
تون شفاعت ڪارڻي توتي صلوات ولڪم سلام
تون اچھو آهين عاصين جو سيدا عالم امام
غلام حيدر گولڙو تنهنجو مداحي صبح وشام
ڪلمون پڙهو ڪل مؤمنو برڪت شهيدن سڀ ٻڌا
لا اله الله محمد رسول الله
صل الله عليه و آله وسلم

بسم الله الرحمان الرحيم

مالڪ تون ملڪ مولا وارث والي حسين
ظاهري ۾ ظلم هوءِ باطني سڀ نور عين

١- ٿئين تولد تون جڏهن يا سيدا سالار مون
منهن نبيءَ منهن تي رکيو امت سيدا آڌار تون
نور نوري سر سر تي ابتدا اسرار تون
تون خدا جو لاڏلو خيرالنساء جو نور عين

٢- شائق ڪٺي شمشيرن ڪاهي ٿا ڪفران ۾
ڏڏڙن تي سڀ هنيائون درد جي دوران ۾

(مرثيه)

سڀ ٿيا پاڪا بهادر ٻره جي باران ۾
وڃ سڀ وطنون جدا ٿيا تنهنجي خاطر حسين

٣- ٿيو تو معراج ڪيو يا سدا سرور حسين
تون پيارو مصطفيٰ جو جگر جاني نور عين
راز رب جو تنهنجي سر عاصين آڌر حسين
جي لڳا لڙه لعل ٿياسي اور نوري يا حسين

٤- جان جاني جگر نون آنءَ مصطفيٰ حضرت امام
ڪڏهن نبيءَ جي هٿن ڪاڏي تي

شاه تنهنجو شمر شان

حون تنهنجي سڀ چڙايا امتي جي خاص و عام
ساٿ تنهنجو سڀ کهايئي ات ۽ ائر ياحسين
٥- ارهڻي اعرو سي مدح، گهوڙا ڪلڪ پرها جڏهن
ملڪ فلڪن تون لهي آيا امالڪ ها تڏهن
عرش ڪرسي پر اوراتو محب آيو مالڪ مڏهن
پڪسي لي لي رلا سڀ ساه سراسر ياحسين
٦- ڪربلا ۾ ڪوس ٿيو هو عرش ڪرسي سڀ طوفان
ناگهان تارو لکو القدير لکيو هي گمان
شاه تي شڪران ڪيا اي يار يار الامان
حيدري ڪرار هي پياري پسر انت ياحسين
٧- واقعو آهي وڏو تنهن کي ڪرڻ واجب تمام
هن بنده کي ناه طاقت جو لکي ڪر ان ڪلام
روز شب رب جا رحمن محمد مٿي سڀ سلام
تنهنجي سرور سام آه غلام حيدر ياحسين

مولود شريف

منهنجا سٺج سڏ سونهر رس محمد مصطفيٰ
١- مرسل ڪل مطيع ٿو لو سر چت چڪر
٢- چڪاماڻ چاڙهنو اچي گهور ڪري مهجان گهمر
٣- هيڻن حامي هاشمي ڇيج درين دري مر
٤- امر عاصي آهيان اچ ادڪر اوير
٥- مرسل منهن ڏيکار پو سرها ٿيندم سير
٦- غلام حيدر گولو تنهنجي دامن ساڻ دلير

تعريف داستان

سيدنا حضرت پير غلام قادر جيلاني رحم

سرد ڏي سڏ ڀران محمد الدين ميران
ڪيو ماڙ منهنجي دائم دستگيران

١- اچن جي اچايا سي تو در توانا
رخصن گنج لڪي خدائي خزانا
شامل حال هيڻن تون ضامن ظهيران
٢- تنهنجو آه تقار و زمين ۽ فلڪ تي
جا حور و پري جن انسان ملڪ تي
نظر ڪر تون نوري نون بيگدار پيران

٣- تنهنجي جوش جلوه ڪيئي ناقص نوازيا
گنهگار غافل جا ڪيئي عيب آجا
ٻڏا ٻيڙا تاريئي بحر مان پيران
٤- آهيان مون اوهانجو تنهنجو ناط بساهو
مددگار مولا دائم دروساهو
مدد ڪر تون ميران تون قطب الڪبيران
٥- هي غلام حيدر آه ڏراو غلامي
همت هوت حيدر آه محڪم مدامي
اچي معاف منهنجون ڪيو تقصيران

مدح داستان

حضرت پيران پير سيد عبدالقادر جيلاني رح

بسم الله الرحمان الرحيم

١- اول حمد لله ڪهان ذوالجلال
مدد ڪر تون ميران سڻي ٻچ سوال
سوالي ۽ جدا سيد ڪيو ڪرم بحال
نوازن تون ناقص تو ڏي بد افعال
نفس نفس تنهنجي تون قدرت ڪمال
ڏاڍو مون ڏوهاريءَ کي آذار ايم
مدد ڪر محي الدين دليون دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير
٢- تون خدا جو لاڏلو ڪل پير تي تنهنجو قدم
سيدا سرتاج آهين برسر تاج و علم
دور ڪر غمگين جو راهم رسي ڪر ڪو رحم
تون غوث رب العالمين وڃو وڃائين غم وهم
مشڪل منهنجو سڀ معاف ڪٽسي
ميران ڏاڍو مسون مان سڏ ڪر
مدد ڪر محي الدين دليون دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير
٣- تسرت آه تنهنجو طبل ڪل تمان تي
زمين جا زمن جن و انسان تي
هردم آه هوڪو حڪم ڪل حيوان تي
عرب جا عجم جنگ جيلان تي
جا بغداد و بصره ۽ ڪابول ڪرمان تي
هندوستان هالار تنهنجا نظير

Gul Hayat Institute

مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير

٤- ايران ۾ ملڪ پنجاب ۾ آهي ڌڻي تنهنجي دربار
بلخ و بخارا سمرقند سڪاج ڪشمير سنڌوار
سنڌارن تو سيد لکين لک هزار
رسين زوار آسان جي هڪل ۾ هڪار
مڪان مٿي تو ڪان سيد مون سدا ر
ڪرم ڪر انهالتي اسون قرب ڪثير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير

٥- جلوو ۽ عزم تنهنجو ايران تي
جا دلي جا دکن ڪرب ڪرمان تي
آه هوڪو هڪل عرش آسمان تي
تنهنجو پاڪ پير بغداد جيلان تي
تنهنجو شان شام ۽ توران تي
واهر ڪر وسيلا تون قطب الڪبير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير

٦- عرب عجم ترڪي مڪين مڪران ۾
جا گجرات گرنار ۽ چين چرڪان ۾
تلنگ تاب تنهنجو ڪرن ياد ايران ۾
طبل تاب تنهنجو آه ڪوه قاف ڪنعان ۾
جا اجمير ناگور ۽ سنگ سريان ۾
پڙا پيڙا تاريخي پير ميان پير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير

٧- ايران تون بغدادي لئا لاپس تمام
ڏومي عراقي ڪن سجده و سلام
مصر مانجهه ماڻهو ڪهن تو ڪلام
قندار ڪاشان ۾ مڃن پيران مدام
چوڏهين طبق تا چون پير عبدالقادر امام
تون درگاه خدا جي جو واحد وزير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير

٨- سنڌ تنهنجو رهين سڀ سيد سڀئي
وڏو تون واڄ وسر واڳان ڪئي
مدعي مار منهنجو تون ڪر ذبح هاڻي
ڪرين تنهن ڪوليءَ ڪي ملڪ ۾ مٽي
محي الدين ميران تون منهنجو ڏٺي
تون بادشاه بغداد جو آهين روشن ضمير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير

٩- ترڪي جوان جهڙو ملڪوت مڃين
موالي تو سيد تنا اڄ ڪنب امين
پسڻي الله تنهنجو دوزخ دور پڃين
ميران مداحي تنهنجا خوش وسن
ٻوٽ پيش تنهنجي ڏوڙا ڏاڙ لهين
تون بکدار بيرن جو بينا بصير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير

١٠- تولهين ميران پير آهين بادشاه
ڪجو مهر مون تي ڪا نوري نگاه
تمبر مهل مرشد رسين رهنما
ڪجو سير سنڌي ۽ ڏيرون لکهاه
ڪندي ڪارخالي جي ترڪي عطا
تون حسني حسيني اميران امير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تون رحم ڪر يا پيران پير

١١- تون رهبر رموزات هادي هدي
سدا ولير وحدت جو لاحد لقا
وڏم دست دامن ۾ سيد سدا
ڪم ڪر ڪرڙين مون ڪوجها ڪيا
بيا تنهنجو بيمارين ڏکين مون شفا
تون هادي هدايت جو صاحب سرير
مدد ڪر محي الدين دلبرن دستگير
رسي تو رحم ڪر يا پيران پير

١٢- ڏنگو دان داتا الله لڳو امام
ڪرم ڪر ڪرامتي آهيان تنهنجي سام

Gul Hayat Institute

کنهنجو راهه رهبر ٿئي مون انعام
ساقي حوض ڪوثر پيارينو مون جام
هيڻن حال هادي تو ڪئم مدام
ٿئي سره ياران محبت منير
مدد ڪر محي الدين دلڪون دستگير
رسي تون رحم ڪر پيا پيران پير
١٣ تون اولاد علي جو حامي حليم
سواليءَ تي سيد ڪرج ڪو ڪرم
ٿين مرض معافي وڃن غم وهم
اولده کي اجاري پلا ڪر پرم
لڳس لام لنهنجي پالوو ايچ ارلم
ٿئي شوق شامل تون ضامن ظهير
مدد ڪر محي الدين دلڪون دستگير
رسي تون رحم ڪر پيا پيران پير
١٤ پڙي سوال سرور ڪيو مون قبول
الاڙي عاجز کي مدد ڏي ملول
مهاني ليپي ناڪ حضرت رسول
تون آهين پير پارس محي الدين منير
مدد ڪر محي الدين دلڪون دستگير
رسي تون رحم ڪر پيا پيران پير
١٥ غور ڪر غلام حيدر هن گولي سندو
ڏيهڙون مان ڏوهاري ۽ غافل گندو
وسڪون لڏا وسارج هي هنجو بندو
همت هوت حيدر بيا جامي آيندو
پهچ قرب ڪامل قربي ڪندو
ڪهائج ڪلمون تون نعم النصير
مدد ڪر محي الدين دلڪون دستگير
رسي تون رحم ڪر پيا پيران پير
لا اله الا الله محمد الرسول الله
صلي الله عليه وآله واصحابه اجمعين
برحمتک يا ارحم الراحمين

مناجات

لنهنجون وڏايون اتي پرنه آيون
مڪان مهر توهڪون سوهڻا سڀ سدايون
لنهنجي اسرار لئي پر همهشه اساهون
ڪر ان مهر مون لي سچي مون الاهون
مدد ماءِ منهنجي سدا تو ڦتاهون
واحد نور وحدت سدا سر ڪلاهون
نمي نور انور آهه مرسل مٿاهون
پنجتن پاڪ پرور آهن مون پناهون
چارئي يار انور روشن رمز راهون
وڃن غم گذري دائم تو نگاهون
هميشه هيڻن تي تالڪ شاهه نگاهون
دامن دست لنهنجي ٿا ڪر مون پيارا
نگهدار نوري سدا در سچارا
هجي اسرار لئي پر هڻن هو هو نگارا
مرشد موج مولا ڏو ڏو ڏيم ڏڪارا
چڙهي موج مرشد پره پيارا
هجي سوال منهنجو هادي دم همارا
هميشه هيڻن تي آهو نوري نظارا
لائي دم جي لولي سدا تو سچارا
مڪان مهر توهڪون ارلهين آهو لپارا
اڪيو ناه نوريءَ تون هادي حڪيم
اچو آهين منهنجو تون قادر ڪريم
لنهنجي اسرار تي تون غفور الرحيم
تو کي ڄڻهه معلوم تون عالم عليم
قسم نسيم جسيم
عطا ڪر اهدنا الصراط المستقيم
تون غلام حيدر جو مالڪ مقيم
ٻڌ هائيچ ڪلمون جو نوري نعيم
لا اله الا الله محمد الرسول الله
صلي الله عليه وآله وسلم

(مناجات دوازده امام و چار يار و مرشد نانک شاه)

و مدح در شان محبوب سبحاني قطب رباني غوث صمداني سيدنا سيد حضرت شيخ عبد القادر جيلاني قدس سره العزيز

بسم الله الرحمان الرحيم

١- اول كيان تو يا الله مير محمد منور ماه
وارثي يار حامي همراه حسن حسين جي ڏاڍهن ڏاه
معاف ڪندا اچي مون تقصير
مدد ڪندين تون مرشد مير
عاشق مولا قطب الڪبير

٢- زين العابد سچ سوال
مهدي مقبل قرب ڪمال
برحق باقر نور نهال موسيٰ منور ماه مثال
دک ڪٽيو اچي مون دلگير
مدد ڪندين تون مرشد مير
عاشق مولا قطب الڪبير

٣- جعفر جاني ڪر واهر
موسيٰ ڪاظم نعمت سار
عسڪر عاصين جي آڌار
دوازده داور چارئي يار
اچي حامي ٿيندا هن فقير
مدد ڪندين تون مرشد مير
عاشق مولا قطب الڪبير

٤- طلب تقي جي اڪر تمام
نيڪ نقي جو آهيان غلام
ان امام ڪوثر جام حامي ٿيندم ڏينهن حسام
عرض محمد اوسر ڪبير
مدد ڪندين تون مرشد مير
عاشق مولا قطب الڪبير

٥- نانڪ شاه نگاهون نوري
هردم يوسف رضا يار حضوري
دم نه دلبر دل کان دوري
آس ڪيو اچي مون من اوري
مربي ڪامل مساه مير
مدد ڪندين تون مرشد مير

عاشق مولا قطب الڪبير

٦- طالب تو واڳن تو در آهيان
يا الله ڳچيءَ ڳل ڳاري نا پيان
دم دم اهڙن ني سر نا يان
درد مٺڙا رون دالهن سلطان
ڪاهي ڪامل آءٌ امير مدد ڪندين تون مرشد
عاشق مولا قطب الڪبير

٧- عاشق عارف سچ سوال ٿن زماني ٿيڙو حال
مدد مي مارج چور چندا ال سهڻا ڪر پالڻون پال
آهي هيڻو حال فقير مدد ڪندين تون ......
عاشق مولا قطب الڪبير

٨- دوست دلاور توئي مڪان
لعل لاهوتي سرت سڃان
جنهن جا يون ملڪ مڪان آءٌ مڪان تو مهر امان
وڃاو ورتون واهر وير مدد ڪندين تون ...
عاشق مولا قطب الڪبير

٩- وقت ڏيون زمانو آيو سهڻا گهر جي ڪنهنجو سايو
رب سچي جو تو سر رايو
مشڪل منهنجو معاف ڪرايو
محب ڏيو ڪامون من ڏير مدد ڪندين تون ...
عاشق مولا قطب الڪبير

١٠- اچي ماڙ ڪيو ڪامون مسڪين
ٻهرو بخش دنيا و دين
نائب نبي جا مرد مسڪين جلوه ڪنهنجو ڏوڙي زمين
قطب قلندر تون اڪبر مدد ڪندين تون ...
عاشق مولا قطب الڪبير

١١- تو ڙون ڪنهنجو سڪ سدايان
ڪون هي آءٌ ڪولي آهيان
هردم هادي مرشد پايان
آءٌ مل جالي ڪالڪ اڏايان

دلبر ڏيهجي دامنگير مدد ڪندا آن مرشد مير
عاشق مولا قطب الڪبير
١٢- مدح چوان تو مير مدام
ڪامل تو سر ڪل ڪمام
حامي هادي منجهه حمام
دامن ڏيهجي سهطا سام
ڪار لڪهائين تون تڙ پيز مدد ڪندا ان تون ...
عاشق مولا قطب الڪبير
١٣- دلبر داڙي ڪر مون شاد
ڪامل مرشد تون استاد
مدعي منهجو ڪر تون ماد
حرص و هوا کي ڪر برباد
وحدت واجي امهن لظير مدد ڪندا ان تون ...
عاشق مولا قطب الڪبير
١٤- مڃ مداحيءَ سوال سهو
واهر وسهلو ور ڪجو
ڪي گمراهي ڏيل ڏچو معلوم تو کي حال سهو
مصب ڏيو اچي مون من ڏير مدد ڪندا ان ...
١٥- عاشق رس تون اوکيءَ ويل
مير مولدن سان تون ڏيهل
واهر ڪر اچي وير سوال ڪرت لڪهاايج ڪار طل
ڪا اوهاڄي منجهه سوار مدد ڪندا ان
عاشق مولا قطب الڪبير
١٦- سهوان مون منجهه سهس هزار
ڏوهن ڏاهن ڏاڍا ڏا
ڪاڻ پر اچي رس ڪوهمار
وير ڪرين تون ور واما
ڏوهر ڪڙس زور ظهير مدد ڪندا ان
عاشق مولا قطب الڪبير
١٧- عزم اعلي ڪر مون اولاد
... اڄ من مرا
دلبر دالهينءَ جو ڪر داد
عشق الله جو لغي امدا
تون مرشد روشن روکي ضمير مدد ڪندا ئي
١٨- غلام حيدر گل گلزار مير محمد جو ديد
درين پسايو سو سردار جهملاءِ جڙيو هي سند
ڪامون ڪامل من مصبر مدد ڪندا ان ...
عاشق مولا قطب الڪبير

بسم الله الرحمان الرحيم
شه شاه شهار قلندر قبول
محمد ڪا مظهر نبي ڪا نزول
اماکر صفت گوئي پنجتن ڪا هون
نبي اور اعلي منهن هردم کهون
نبي پر همهشه کهون منهن صلوات
اوپر آل اسکي ڪهون ڏينهن رات
مدد هي هماري حسن مجتبيٰ
منم خاک پاءِ شه ڪربلا
تون آهين نور انور ء صاحب سرير
مدد هي هماري دائم دستگير
منم پر گنهگار دامن لگا
مدد ڪر هماري تون پيارے خدا
شب و روز حوالم من مولا علي
پر ڪار مشڪل تون وارث ولي
کهون صفت سبحان ڪي بي بيان
منم دست دامان هر دو جهان
ڪجو مير منجهه ار تو صاحب سرير
اهف نور انور تون ماه منير
هجي عشق مولا بره پاگدار
توئي شاه شاهان نور البصار
منم سگ درواز شاه دراز
شه شاه نالڪ کمم دم ديار
عمر هيءَ افراد گئي درگذر
ڪيو ناه تو ريءَ وسيلا تون ور
سوا تره ڏيهجي آهيان مان لڪار
بخشين مون خطا تون شه شهسوار
ڏيهجي دوست دامن پر جهڪي لڳا
بخشين گنج تن کي تون صاحب سخا
سميع بصير تون عالم عليم

Gul Hayat Institute

قادر کل شيءِ معجب مستقيم
مولکي ذات نوريءَ لکيو هيو امام
تون آهين شاه شاهن جو عالم امام
تون آهين نور نورن ۾ هر جاءِ مدام
مرشد مارڳ کر تون هادي مجهه همام

مدح در شان اميرالمؤمنين حضرت عليؓ

١- حمد ڇٿو ساره سچي سلطان جي
جهن نور نرمل مان ڪئي صورت نبي سلطان جي
بدرالدجيٰ برحق ٿيو رحمت ڏسو رحمان جي
شمس و شفيع الامتي حامي همت روا ے حشر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
٢- صفت جو سر ذاته آهه کهڙي ڪمان
شير حق شاه نجف جي بي بيان
حوض ڪوثر هنث علي ساقي ايمان
هر دو عالم ۾ ڪيو مختيار مولا معتبر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هادي جي سدا مجهه شاد ڪر
٣- عرش اعظم ۾ هو غوغاءَ تنهنجو يا علي
نور نون نرمل نبيءَ جو مرتضيٰ مولا علي
هل اولي جو تون سدا سرتاج سرور تون ولي
شاه شاهن جو تڪيو تون نور اعلي نا ور
يا مرتصيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
٤- شوق حق جو بخش ۾ دل بادشاه
ابر تون بارش سدا ڪر قلب مجهه جي ڪالگاه
داد ڪر دلگير جو عاصي ابر مون ۾ گناه
سوال سرخ سيد سدا دامن لڳيءَ جو داد ڪر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
٥- حيدر ے ڪرار سرخ تون قربدار
قرب تنهنجو ٿيو قرارو هر دو عالم تاجدار
داد ڪيو داور اوهانجي دلدل و ذوالفقار
ڪوٺ ثاني شاه تنهنجو شمس توڙي ڪوقمر

هي غلام حيدر دامن دستگير
مدد شاه مردان امران امير
ڪهون پاڪ ڪلمون نبيءَ پر مدام
عليه الصلوات و عليه السلام (*)

* بسم الله الرحمان الرحيم *

يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
٦- يار چار ٿي سڀ سڄا سڄون پلا
سر خار جين ۽ رافضين جي هيڪلا
ے ڪلا ۾ غار ٿيا مجهه نار دوزخ مبتلا
تون وحي وارث تنهن جو يار ياور ڪ نظر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
٧- شوق شاه جي سدا دلڙي سڪي دلبر ڏسان
اوه تنهنجي سان وحي سرور سچو مرتيو بسان
رمز هو حق راز رب رحمت رسان
فيض تنهنجو ملڪ مالڪين جن انسان و بشر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
٨- لحمڪ و لحمي چيو حضرت نبي خيرالورىٰ
دمڪ و دمي چيو حضرت محمد مصطفىٰ
تون وحي وارث وسيلو يا امير المرتضىٰ
سڏ سڻي تنهن دم رهي في الحال
مون سر ايض ڪر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
٩- غلام حيدر ڪرڙو اهي بيش لو بمام اهو
تون وحي ۽ وارثن جو ذات نوريءَ ڪر بهو
سڀ ڪمالن ڪوڙ ذوجها دست مون دلگير ڏاو
ڪر سرخرو لقلمن ۾ سيد سدا مون سر بسر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا مجهه شاد ڪر
١٠ مهزلم نعره انا الحق حيدري

Gul Hayat Institute

هر دو عالم ۾ تري او سرو ري
گرد پيدا ٿيو خدائي نور الوري
ماه منور چارده جون شمس ڪوڪب ڪل قمر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا منجهه شاد ڪر
١١ سيد سوالي آهيان يا مرتضيٰ مولا علي
سيد اچي سڪرات ۾ وارث ڪرڻ تون ور ولي
شوق حق شائق آهيان منجهه عشق مرشد جي ملهي
عرض عاصيءَ جو سڻي آ دم الهيءَ ۾ داد ڪر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا منجهه شاد ڪر
١٢ منجهه طرف ٿالهجي آءُ طرف ڪامل قادري
راز تون محرم حقيقت جو سدا [illegible] رهبري
ڪل تابع شاهه تنهنجو جن انسان و پري
ناد نوري پير آهيو ڪو نام مولا ڪر نظر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا منجهه شاد ڪر
١٣ محبوب مرسل مصطفيٰ جو
آهين تون هادي سندين
باز برادر تون نبي مختيار ڪل ملڪ لائق
دين جو دانهن [illegible] ملڪ و روئي زمين
حڪم صغيرا و ڪبيرا پاڪ تون ٿئين پرده ور
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر
دل شوق هاديءَ جي سدا منجهه شاد ڪر
١٤- حب مون حسنين جي ڪامل شهيد ڪربلا
دوازده آهين نور انور هر دو عالم دو سرا
سڀ سچا صادق صفا آهين نور نبي مصطفيٰ
نام دم هادي هميشه مرتضيٰ تون مهر ڪر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شوق ...
١٥- اها سدا سڪ ساه مهنجي حب مولا حيدري
جو ڪندو سائل سندي اچي امر ياري [illegible]
سر سڪرات ويلهي واهر ور وري
[illegible] شاهه لطف ۾ نظر [illegible] ڪي [illegible]
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شوق ..

١٦- چوڏهن چارو [illegible] آهه عصمت ڪل سونهارو جي
نبي الله [illegible] بادشاهه آهه روز ڪل رحمان جي
آهه [illegible] سڀ [illegible] سلطان جي
واڳ وس ۾ آهي جنهنڪي جن ۽ انسان جي
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شوق ...
١٧- مهر مولا ڪر مهر تون يا امير المومنين
صاحب لولاڪ سرور [illegible] سرتاج و لکين
در [illegible] دوست [illegible] مهر تون مسند نشين
ڪلمه ڪهائين مهر تون سڪرات والي منجهه سفر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شاد ..
١٨- شرف شاهي شان تنهنجو منجهه لکيو لوح قلم
سيد [illegible] جو تو [illegible] سرتاج و علم
نام تنهنجو نور ور [illegible] سڀ [illegible] مون ڪر وهم
فرياد [illegible] في الحال رس ڪامل اچي تون ڪرم ڪر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شوق ...
١٩ جنهن اوکائي سڪ [illegible] مشڪل [illegible]
نام مولا ڪر مهر اچي [illegible]
[illegible] ڏکي ڏکيل [illegible] سڪرات جو [illegible]
دست دامن ۾ وڌم سيد ڏسي توکي سهو
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شوق ...
٢٠ ڏوهه مون [illegible] ڏسي سيد توکي [illegible]
[illegible] آهيان [illegible] بيان
سڀ ڪرائين معاف هن مسڪين [illegible]
تون سخي صاحب شجاع واهر وسيلا ور ڪر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شوق ...
٢١ تون مهنجي توفيق ڏي [illegible] دستگيري [illegible] جي
مرڪيان عدد سلطان وقت [illegible] هڪ وار جي
[illegible] جي [illegible] اداد م [illegible] پدار جي
[illegible] لوڪان [illegible] مڪان يا شاهه مون شام و سحر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد ڪر دل شوق ...
٢٢- تون هڪوهڪ نور نرمل مصطفيٰ جو مرتضيٰ
پورلگي جنهن رنگ [illegible] صاف دل صادق صفا
اسام شد محمد رسول رمز ربي رهنما
[illegible] دم يا علي شد [illegible] انسان و بشر

يا مرتضيٰ مولا علي امداد كر دل شوق ...
غلام حيدر كوڙو سيد تنهنجو ساڻا آر داتو
معاف هن مسكين جو آهي بخش بدكارن كه
دست دامن ۾ وٺم سيد ڏسي تنهنجو سهو

كلمون كهو كل مؤمنو سهني وٺجي خوف وخطر
يا مرتضيٰ مولا علي امداد كر
دل شوق هادي جي سدا معجزه شاد كر

منقبت يا ٻيا ڪو در شان امير المومنين حضرت علي كرم الله وجه * بسم الله الرحمان الرحيم *

اوي سرور علي حيدر مهري سرتاج هو انور
١. تنهنجن اخلاص هو آئي كمتوڻي سر ڦلكم ساڻي
بهادر بره دڙائي لٽك اولك ... ڦڙ ڦڙ
٢. اڳهارے بخش مون ٻچي هان
پکهان ... غير ديان ...
لهن اقرب وٺن لهان لڳا هون لام ...
٣. هويا سڀ نور كا نعره لڳا هر رنگ ۾ لارا
... و مومن سڀو سارا تنهنجي جهلكار كي جهڙ جهڙ

٤. سڀو تنهنجو عرض هے ميرا كرو دلگير دل ميرا
آيو رايل كرو ميرا تنهنجن دلدار دم رهبر
٥. غلام حيدر كي كرو كالي
دامن ۾ دست هٿے جاڳي
هادي حق نور كي واڳي ... جام ...
٦. كهون كلمه هي ميرا بره برساسه دل دلبرا
نورا سڀ غير دا جهڳڙا لكهن آون موجان ...
لمي سرور علي حيدر مهري سرتاج هو انور

مناجات

بدكارن يار تو سر سيدا
احمد عربي آهين اچي ڏي آذار
... ڏيهان روح ۾ تنهنجي آهه ...
بخش بديون بدكار جون مومن اكثار
عالم سڀ ... تنهنجي نور نظار
دالهون سنجڻ دلگير جون ور كري واڌار
... ڏران تنهنجا قول قرار
هو الحبيب والذي ترجع شفاعته اسانكي اعتبار
احمد تنهنجو آسرو لكهو مون تكرار
اسان ... تنهنجي ۽ چڱا چارڻي ...

* بسم الله الرحمان الرحيم *

مرتضيٰ مولا علي آه نور سڀن نروار
مرسل كل مطيع تو تو سر تاج تبار
كل ... كمان ... سڀ عالم جا سردار
الا احمد بلا ميمي ملك ساري مختار
رحم كر رسول نون آهن كوڄها مون كردار
راضي ٿي رهجي اچي مرشد جي دربار
عرض مسكان اولاد جو ... ركي پتار
غلام حيدر كوڙو كهو تنهنجي بره بهار
آهي تو سر محب مراد كولهي ...

باقيات ان مورو شعر هيك آئل دستخط رسالت كان

سي حرفي اول

بسم الله الرحمان الرحيم

الف:- ناهي ذات تنهنجو قادرے قدرت قدير
كن منجهان كيئي عرش و كرسي
بادشاہ تون بے نظير
كل ... ناه كائي بے نكي ...
غلام حيدر غم ... احد روشن بے چون ...
ذات ذاتي هر صفاتي تو سميع
ناه ... هر هك رمزان هي ...

ب:- بهارون بره لاهوت نور دائي كيو شعاع
حسن تنهنجي كيو هر ادي امل
تنهنجو سڀ لقاء
دكر چهڙے كل ... بره تنهنجي كي بقاء
غلام حيدر غم ... آه مدد جن جي مصطفيٰ
جن جي ... دامن لڳا آهه شفيع ...
ت:- ... امداد مير مرسل ...

جڏهن منجهان ٿيو جڳ سارو سور دم ساري صفات
هي حڪم ڪيو نور نالڪ پره دم باري بسات
غلام حيدر گوش ڪر رک رمز روحي ڏينهن رات
هر خالق الله آه ڏني قرآن ۾ هر هند سدا
هر زمان ڪر ياد يار دوست دلبر دم سدا
ث الي ثابت صحيح تون رک سدا سڪ يار جي
رات ڏينهان رت روح رک طلب آرڏهن تار جي
هت نه ايندءِ اي گهڙي ڪا دوست جي ديدار جي
غلام حيدر گوش ڪر تون طالب رک تنهن تار جي
مهل اٿي هي موچاري هادي حق سڃاڻ
وڃي وهامي رات پوءِ ايندءِ پشيمان
ج جانب آه جگر ۾ سر صدقي ڪر سدا ۾
وحدت ويرون چڙهيون هر جاءِ جوشم جزب ۾
ڪربلا ۾ ڪوس شعلو عاشق مٿي ٿيو عرب ۾
درد دوجڳ ۾ اٿيو ساري صحيح سڀ سر ۾
عشق جا باري بڻائي سور سارو سر صفائي
ح هوائون حسن لائون شور ائيو عرض و سما
هي ظهور ذات ڪيڙو پئي ڪنهن لاءِ بقا

رات ڏينهان رمز ۾ ڏس تون لاهوتي دم لقاءُ
موٽو قبلل الست موٽو ٿي لهيج ساجهر سباءُ
غلام حيدر سمجهه سر سبحان جو
عاشق رهين هر دم سدا رحمان جو
خ خوشي مان خوب ڏس تون رمز روحي دم مدام
هيڪ نظارو انهن جو تون نه ڏڪرودي سج سلام
غم نه ڪر دلبر وير وحدت ڏس وريام
اي پيائي پوڙ سڀ تون سڪ الله دم هو همام
پوءِ نه لهندين ترت پاڄهون حق سڃاڻي هر زمان
ناله ابهي رنج محبت يار ڪو هر اي جوان
د- دوزخ آه دليا جڏهن ڪهڙي قيارون ڪيا
جڏهن نه ڪيڙن ڀانئجو پوءِ ڪل ۾ ڪاهي بيا
ڪي نه پهتا ڪاڏهين روڪي الهيءَ اڏ ۾ چڙهيا
غلام حيدر گوش ڪر تون چڙهندي لاهي ليا
دم نه هڪڙو دير ڪر ڪاهي اشيج ميدان ۾
تن الله رک تار تولهن سڪ رکي سلطان ۾
باقي رهيل سي حرفي وارا ورق دستخط
رسالي مان ڪم ٿي ويل آهن.

ديگر سي حرفي سرائڪي ٻولي

الف ب ت ث ج ح خ د ذ ر جي اکرن
جا ورق دستخط رسالي مان ڪم ٿي ويل آهن
۽ ڪ ل م ن و لا ي باب آهن.
ز- زوري ڪر ڏيندان لڙهان محبت پيچ موچايا جي
عشق هادي دي موڪان لايان
لوبت ٻڌهن وڄايا جي
غلام حيدر گر سمجهايا جس عشق جا ڳايا جي
دم بدم دلڙيان پره بڄائين سر عشاقان وره وسائن
ش- شراب شوق الاهي هادي جام پلايا
ولهن اقرب رمز رباني گور صدي سمجهايا
دم بدم دلبر دود دکايا هر کر جام پلايا
غلام حيدر مرشد هادي اگيءِ اساڏي آيا
موج مستي دي سر لي آئي پره پهرلگ ٻن وڄائي
ص- صورت سر نور الاهي جي تون آپ سڃاڻين
ڪه قطرا لي غرق انهن وچ اقرب رمز پڄاڻي

لا لکر ڪي ڪرد ڪيتا سڀ تون سور آڪاڻي
غلام حيدر غير نه رهيا سڪر يار سڃاڻي
عشق الا دائي ڏائي الا يا ابيج اسان نال دلبر ڏيا
ض- ضلالت چوڙ گمراهي آکي ڪي مار نقارا
اي جڳ سارا ترڪ باري ديا سوڙ پسارا
موج رهي من مولا والي هر جا سور نظارا
غلام حيدر ڪم نه بهدا آکيا اظهارا
عشق انها زور لگايا رمز روحي دم د پڙا لايا
ط- طمع ڪون ترڪ ڏيوين تان جلوه ويکين دالي
هر جا حق ظهورا ڪيتا هر ڪهين وچ صفائي
ترس ايا لا جس ڪس پتا هر ڪهين وچ حوالي
غلام حيدر غير نه رهيا مردان موج سڃاتي
هردم هادي نال جالسون
حرص و هوا ڪون دور ڪرسون
ظ- ظهور ڪيتا دل منري ساقي سبق پڙهايا

ٻيهڪ ٻالڪان ٻره واليان سر صحيح سمجھايا
آٿي عشق الهلان کهتان ٻره جوش جڳايا
غلام حيدر حق هو هادي سڀني وچ سمايا
ٻئي اهين او يار ٻوليندا
دل دے پردے آپ کوليندا

م: علي اسرار الهدا جڳ وچ لڪهين لڪائي
ٻڌين پاڪ سفيارين سوڙون سير ڪرين سنڀالي
جان جسم کهون ڪرڪے جدائي
نيش ٿوين دل جاني
غلام حيدر غير وڃائي دلبر رمز لڀائي
چوڙ خودي تان خود نون ڳولين
موتو قبل مرڪے جيولين

غ: غرق دريا دے ٿيون
جے تون سمجھين عشق اشارہ
هر دم هوائے هڪادم هادي آه باغ و بهارا
چوڙ خيال خودي دے خطري عاشق رهن سچارا
غلام حيدر گرد دے پا ڄهون
ڪوئي اهين ڪر چارا
دم دم دلبر ديدان لائيان
عشق املاڪ آپ اڙائيان

ف: فنائي ذکر سب چوڙان عشق رہ بقائي
چوڙ تون مسئلے ملان والے صورت ويکن صفائي
لکا چوڙ لا هوائي لڪھين تون جسمون ڪر جدائي
غلام حيدر حق هو هادي جس اے جوت جڳائي
صدقہ صدقہ ڪهين تون آيوان
نال هادي دے هر دم هوران

ق: ڪريم رحيم سچا هادي حڪمت والا
اسا احمد بلا ميمي زاهر دوالجلالا
هر صورت دے وچ مرسل هرلا لون اعلي اعلي
غلام حيدر مرشد مهرون اپنا سڪ سنڀالا
گهڙي گهڙي وچ گهور ڪريندا
غم دا ٻولا سوز سڙيندا

ڪ. ل. م. ن. جا اکر ناياب آهن
و: وره ديان ٻولدان ٻرهن وهم وجود وڃائي

مستي هووي اهين چوڙيندا ره اندر وڃائي
سوز سهڻے دے سالڪان مارئان
همت سچ مچائي
غلام حيدر غم لکو سے مرشد موج جڳائي
شوق دا شعلا لڳن اڙائين
بادہ بره دا پيڙ ڪا لائين

هه: همد لما سڃهدا آکان
مڪين تان سمجھ صباحين
هادي حق سمجھايا سارا
ٻره ديان ٻڙکين باهين
نال عماران حاضر ناظر دم دم يار لماهين
غلام حيدر غيور رهيا سهڻا سڪدا آنهين
موج مستي دي سر سر آئي
ٻره بے رنگ ٻڻ وڃائي

لا: لقاء ويکين الاهي جوڙ کے جسم جلائين
چوڙ خودي خود يار سڃاڻي
بے چون رمز رلائين
مار نقارا وحدت والا ٻاري ٻره وسائين
غلام حيدر مرشد مليا سر هي سوچ وڃائين
مل سهيليان ڏيو واڌائيان
دلبر دل وچ جوڙيان جائيان

ع: امام جو هادي هوبا ول چل ڪر ڪے آيا
ٻر لون سالڪان ويران دل مل رنگ رسايا
زير زبر وچ ڪر ڪے ظهورا دلبر جوش جڳايا
غلام حيدر سمجھ ڏلوسے عشق اماڻت آيا
ظاهر باطن زيران زبران
عشق الله ديان خاصيان خبران

ي: يقين اساڏا هويا دلبر در درازي
يوسف يار ڳڪالے مليا ساڪي فقر نمازي
دم دم نال اساڏي دلبر سهڻل هويا راضي
غلام حيدر غم نہ رهيا هادي دے در آزي
هادي سارا حق سمجھايا
مکين ڏهين هے آپ سمايا

(سي حرفي نظم مسڪين غلام حيدر ملاحات گوڙوڻي)

سر گھول گھوڙوڻي پڙهي آن توڪل آهي ڳرلي آن
دم غير خيال نه اڙلي آن
الف اصل اسرار الاهي مار لقارا لوبسه شاهي
بي رنگ ارهاڀي اروآهي حرف هڪوهو اڙلي آن
ب- بيان بسره دا باري
ڳالهه سمجهائي ستگر ساري
ڳل ڳچيء هٿ ميڏي ڳاري
هسادي هر دم ڪرلي آن
ت- تحقيق ساڏا رهبر پير مغان سرتاج سراسر
در دراري غا بن محشر اوسدے اوڙے چڙلي آن
ث- ثبوت اسادون ساراهادي راز بتايا
دم دم ديدان دا مروالهان جزيعون جوش جڳايا
انا احمد بلا ميمي عشق آواز سنايا
مولو قبلل مسرلي آن
ج- جمل جهان خدائي
ولحن اقرب نهين جدائي
جهنگل پولي ماما ماهي ديد دلبر وچ ڏرلي آن
ح- حڪم حڪم دا هادي
تن من وسدا دوست دواري
ويکڻ اسال الهين دم شادي
شڪرالي لک ڪرلي آن
خ- خمار بسره دا باري
دم دم خيال دي خبر داري
امش سهڻے دے زازم زاري
سوز اهو سو ڏرلي آ
د- دايا دي کوڙ وڌائي
پير مغان اهسا بات الائي
پره پا جهون هے عمر اجائي
عش پيران سر ڏرلي آر
ذ- ذڪر رک دل لي دالي
دم درياهي اور صفائي
باء درون اهي جهاڳي موج مرشد سر چڙهي آر
ر- رمز ويکو ول پسائي
کوس کمتس وچ ڪربل جائي
ڏولهين جهان دي آئي روشنائي
دم دم اس تون ڏرلي آر
ز- ضمان اساڏا هادي مرسل اس تي راضي
ڊالک شاه بسره دم بازي
جوش الهين وچ جلدي آن
س- سماع رکهن سودا ساري
ول اسه آوسٽي اها واري
بي ڪ پال تي وچ خماري ڏيا و اهو تن ڏرلي آن
ش- شعاع ڏهتا دم شعلے
لنو لعو دے وچ هادي پلي
مگهن هٿ ڻمان گولن گولے
غرض نه ڪائي ڏرلي آن
باقي اکر ص. ض. ط. ظ. ع. غ. ف. ق
ک. ل. م. ن. و. ه. لا. ء. ي. نا ب آهن

(ديگر سي ٣٠ حرفي الف کان خ تائين هٿ آيل)

بسم الله الرحمان الرحيم

الف آدم عشق مان ظاهر نور ڏالي ظهور
ايما ڪنتم اشاره هر جاء هوکو عين نور
جهون سها او سوز مان سو بره بالا دم حضور
غلام حيدر كم لبدارم اسام مولا شد غفور
ب- پرتو عشق آتش شور در عرش و سما
ڪل شيء شد محيط و اساه جالي دم جدا
لا تحرک قول جهين جو سوز جي سرط لون صدا
غلام حيدر گوش کر جو قول قالوه جا پندا
ت- تماشو عشق لاءِ جوش جاڳيو دراد
درميان عرش و ڪرسي هونگ پولي هر حضر
ناه کر نوري ڪير هو بره بالا دم بهر
غلام حيدر کفبس احمد بسلا ميمي سر بهر

Gul Hayat Institute

ث. ثابوتي سوز سر لي رکه سدا سڪ يار جي
دوسمع دائم آه دل ۾ طلب لڌهن تار جي
وحده ويراون چڙهون توں رکه سدا سڪ يار جي
غلام حيدر حمد هرد ۾ طلب رکه لي تار جي
ج. جمله ماڳـــ مولا وحدہ وحدت ڪثير
ايما کنتـــم اشارو واہ واحد بي نظير
کل ادم ياد کر توں صاحب سلطان سرير
غلام حيدر حمد هرد ۾ تو ۾ بيني سو بصير

نظير غلام حيدر مرحوم

ح. حمايت آه هـادی هادم روز حشر
بر دل آن ياد دارم حامئے در دو حشر
ما غلام شـاہ مردان سيد ے خير البشر
غلام حيدر غم نہ دارم دوست د بدم در بدر
خ. خدائي خوب خواهش اندر دل آرزوئي
ظاهري چا باطني آه رمز روحي رو بروئي
الما ڪولو نفهـم آه سچو سو سوبسوئي
غلام حيدر ياد دارم مير مرسل مو بروئي

سي حرفي ث کان ذ تائين هيٺ آيل

ث. ثابوتي نال کيتي مهين مرشد ھے در آري
دوسمع همارا هويا شائق شـاہ دواري
مهين لهين او آپ پولمدا يا نڪ نور ايا ضي
غلام حيدر غم نثوسي ديد لڳي دم تاري
ج. جاڳايا جوش جلالي هرجا هو حق تعاليٰ
هزده هزار هويا جڳ عالم نور نبي دا اعليٰ
شير علي شاه زور ڪهاله نورن اعليٰ اعليٰ
غلام حيدر غير ڪهوسي مرشد هي متـــوالا
ح. حيران هوري من موري ويکه حسن دي چالي
مرشد مينون آکھ اماڪ باہ برہ دي بالي
وچ محبت والے روحي رمـــز سيکالي
غلام حيدر عشق جڳايا مست و مست موالي

خ. خودي سب دور کيتي هے کون کر بربيعت بمالا
هادي نال همه همه ۾ مست رهن متوالا
سڪ سهڻي دي هرد ۾ هووے باہ برہ بعالا
غلام حيدر کر فرمايا سرت رکهن سر حالا
د. دنيا دے کو ڙے اکر ماڙن لاف لئو اے
سمجهن سر اسرار الاهي عاشق اوران اوا ے
وچ ميدان محبت والے آون او دے ڪوڙ اے
ذ. زمانہ لهين بقا وچ دلبر پا جهون فنائي
وچ وحدت رهين وصالي جسمون کر جدائي
غير خيال نہ آهن دل وچ رکه توں خيال خدائي
غلام حيدر غير نہ رهيا مرشد مرج جڳائي

سي حرفي جا شروعاتي بسم اڪبر

الف. الله اسرار جڳايا ساري برہ بدائي
مشرق مغرب عشق اليلان نوبت لهين وڄائي
مرسل مير محمد آيا روئي ڪيتس روشنائي
جڳ ساري وچ جلوہ کرکے جا لب جوت جڳائي
غلام حيدر غم نہ کوئي نوبت لهين وڄائي
دلبر دلبر ے ساڏي آيا سارا صحن سهائي

ب. بهاران برہ برہ لڳي هادي جام پلايا
واهن اقرب هريا همشه وچ فرقان فرمايا
جان جسم قربان ڪيتو سے سيد نور سرايا
انا احمد بلا ميمي عکس لے قول الايا
هرجا هو ڪا عشق الاهي سري سر سمايا
غلام حيدر غم نہ کوئي دم دم دود دکايا

بسم الله الرحمان الرحيم

ک. ياد حق هو دم خدائي
قدير کل شيء شاہ و گدائي
بهين بهون بصير و بنظير
بکو الله اکبر قادر ے قدرت قدير

شفيع دارم نبي سرتاج عالم
اسد ارم ذکر والله يعلــم
محمد نور مولا دم خدائي
بکن عصيان عفو اين گدائي

درازن

ظهور انور تو گرديد تجلي
جمال انور تو انور بيامد عشق مجلي
فخر الدين نور انور در درازي
كه فيض بر فلك بگذار غازي
مدد پيرے مغان محمد يوسف رح
يقين دارم سراسر نور پولس

كه دادا دل مراد من روشنائي
كنم قربان خود جان را فدائي
كه موج درياء دوست مستي
فدائي دم وجودے حق پرستي
باقي ناياب است صد افسوس!

(مناجات حضرت ظهور لامع نور كرامت فيضگنجور)

ولايت مشهور هدايت مذكور حضرت مرشدي قبله صاحب درازان

سچي شاه قبول محمد قرارو
وڏي تن طبق ۾ آهه جنهنجو نظارو
نبي نور سرور علي تاجدارو
صفا نور سرور پنجتن پيارو
نوازش نبي جي ڪامل قربدارو
جمال طور تنهنجي لاهو هو نگارو
عرب جا امر الهي مولا ملڪ سارو
سوڻي نور سلامي طلب هند وارو
لوڪ جمله پنجتن سدا آن سهارو
غلام حيدر آهه تنهن جو اشارو
ثنا جمشيد خاقان نور در سوالي
سڪندر رح ڏنهو دارا ڪمالي
تن سر موج مرسل نبي نور عالي
شاهن شاه دراز وارث ولي والي
دلبر تنهنجي درڪان ونو ڪوئي خالي
ڪرايو شوق شامل پرين پيالي

ڪريو ڪرم ڪامل عزم تنهنجو عالي
تنهنجي شوق غلبو نوازش نهالي
ياران جي طلب جون وڃي دم ٽالي
پرين تو پاس آيا عجب عشق عالي
متي مهر مسڪين ڪر ولايت جا والي
غلام حيدر سان گڏ ٿي آهه تو ذرڙي والي
ڪريمي رحمي سچي راه رهبر
نوازش ڪئي ڪر سچي دانهن دلبر
همیشه تون هادي تون نوري نظر ڪر
ڏين سر تاج اوڙهي علي حق حيدر
شه شاه دراز حامي حشر
سڪو تنهنجو سڀ ٿي چاهن وٺهر
لاهيو خوف خطرو دنيا مجهه دهر
دامن دوست تنهنجي پرائين مون پا ڪر
ڪيو خاص تنهنجو آهه غلام حيدر
ڪهڙو ڪ ڪامون نبي نور سرور

بسم الله الرحمان الرحيم

مرحوم فقير صاحب ميان غلام حيدر فقير جي رحلت سنه ١٢٩٦ ھ ۽ ٧ محرم الحرام کان بعد ۾ عاشوره گذاري ٿي. سندس گاديءَ تي سندس فرزند فقير صاحب ميان محمد فقير عليه رحمت گادي نشين ٿيو. هي فقير سنه ١٢٣٣ ھ ٢٧ رجب المرجب ۾ تولد ٿيو هو. جڏهن گادي نشين ٿيو تڏهن سندس عمر ٦٣ ورهيه هئي. جنم ۽ وفات جون تاريخون نه لکيل آهن پر تنهن هوندي به باقي محمد فقير چوندو هو ته مان انهيءَ جي والد صاحب کان ١٥ ورهيه ننڍو آهيان جاڪاڻ ته فقير صاحب مرد به مونکي چوندو هو ته مهنجا ٿيون مونکان ١٨ ورهيه ننڍو آهين. فقير صاحب وڏي جي وصال بعد مرحوم مير عليمراد خان ميان محمد فقير کي تمام گهڻو پائيندو هو ۽ هڪ ڀيري ادا ڪري

سڌ پيدا ھئا. جيڪي فقير تعليم حاصل ڪري سگھيا. باقي ٻنھي اولاد ۽ ٻنھين
عزيزن جي اولاد واسطي ٻري ٻري ڪان وڏا وڏا عالم گھرائي انھن کي ٻنھي سٽن
ٻکھارن ڏيئي پاڙن کي تعليم ڏياريندو ھو ۽ ھميشه عالمن ۽ فقيرن جو صحبتي ھوندو
ھو. انھيءَ زماني ۾ فارسي علم کي گھڻي عزت ھوندي ھئي ڪري عالم به عربي ۽ فارسي
جا گھڻرا ھوندا ھوا. ھن فقير جي وقت ۾ فقير غلام حيدر جي مٿان قبو تيار ٿيو. جنھن
جو ڪم ڏسڻ جھڙو آھي. جيڪي فقير ٻنھي والد جي ياد ڪيري لاءِ محرم ۽ صفر کي
ڇڏي ربيع الاول جي ١٢ تاريخ ڦرائي ميلو شروع ڪرايو جو اڄ تائين معين تاريخ تي
ڦرائي ڏولي ۾ عاليشان لڳندو رھي ٿو. جنھن ۾ ٻري ٻري جا فقير اچي شامل ٿيندا
آھن. ھي فقير به ٻنھي وڏن والگر ذڪر اذڪار ۾ مشغول رھندو ۽ ايو ڪي وري زماني
سازي کي به رسائيندو آيو. جيڪو فقير انصاف پسند، رحمدل ۽ سخي به هڪڙولي ھو.
نماز روزه جو پورو پورو پابند ھو. صبوح جو سوير ھميشه ڪلام پاڪ جون چند سورتون
بلند آواز سان پڙھندو ھو. ٻنھي پائن ۽ عزيزن سان تمام خاطري ھوندي ھيس.
چوندا آھن ته اتفاق سان جيڪڏھن ڪي ڪارڻ سبب ڪنھن پاءِ پاڳوٺ جي ڪنھن
عزيز خواه پاڙيسري کي پيو ڏسندو ھو ته شام پا راس جو انکي گھرائي انسان ملندو
ھو. فقير صاحب کي ٽي پٽ ھئا ١- ميان غلام شاه فقير ٢ ميان قائم الدين فقير ٣ ميان
مراد علي فقير   فقير جو شعر به ڏسڻ ۾ ايندو ته تمام چڱي ترائي ۾ مثل آھي. ٿوري
اٿ پڙھيل ھو لڌن ته سندس شعر مان چڱو سواد ايندو.   ڪادي تي وھڻ ڪانھوره
سترھين سال ١٣ ربيع الاول مھاي جي رات سنه ١٢١٣ھ ۾ بنا علالت جي ھن فاني
دنيا مان رحلت ڪيائين. سندس مزار شريف ٻنھي والد سان گڏ آھي.

ڪلام نمبر (١)

اڄ محبوب مون ايندو مبارڪ ڏيھ، سڀ ڏيندو
١- پڌي آئيون ڪندو واھون،
ڏکيءَ کي ڏاڍ شل ڏيندو
ڪريان زاريون ڪڍيءَ ڇاريون مولا محبوب ميليندو
٢- پڌي پرلي لڳي اولي ٺارو انھن جو ٿيندو
ولڙ روائي سڄڻ سائي پڌرون شل پار ڪنيندو
٣- ٻره پاري ڪٿي تاڙي
جوشن ۾ جيءَ جاليندو
سٽي آري پڌي غاري ھميشه ھوت ھو ھواندو
٤- مٿان مينگھا لٿن مالدو
الله مون يار اڄ آندو
ھميشه عرش ھڪالدو
ڪولي ٻنھي يار گڏيندو

ڪلام نمبر ٢

ٻيڇ ٻنھل سان ھوڙي آھو جھڏيون
١- آھي اھو جو روز الستي
ڪل شيءِ قادر ٿيڪولي
ٻره پائي ٿيوڙي ٿيو جھڏيون
٢- ٻنھنجو دست انھن جي دامن ۾
ٻيچ جنھن جو آھي ٻنڌو
اھڪي نمڪ ڪٿوڙي ڪيو جھڏيون
٣- آھيان تماٽي عيبن ھاٽي
ويند پس رھندس ڪنھن ھجر ۾
ڏس پاروچل ڏيوڙي ڏيو جھڏيون
٤- جيڪھا ٻنھنجو مرشد رھبر
دلبر دوست دوارن وارو
قرب قادريءَ ڪٿوڙي ڪيو جھڏيون

ڪلام نمبر ٣

وڃ پيڌس جوه ۾ جائي
پايان ٿي ڪوڻ ٿو ٿالي
١- ٿيھن انظارو اوبت لائي

پرسي ٿي پرہ پاراڻي
دم دم دل کان دود دکن ٿا
آتش عشق آرپاٽي
٢- شمس الحق ڪاڙي لاٿي پوش پشماڻي
شيخ عطار ؒ شماني جهوڻن قتل ڪيا قرباڻي
٣- پرہ برابر برد و ڪوڙو نڪار جهوڻن ڪماڻي
ميڪها محبت عشق اڙائڪي
موج ڪٽي آه دل مستاڻي
ڪلام نمبر ٤
عشق اڙائڪي ڏاڍي اڇاٽي پرہ پراڳي پائوسي
١- چوري چشمن چاڪ چڪر جا
گهور الهي سان گڏ پرسي
٢- ونحن اقرب وره وڙائين
سامن سور سٺا پرسي
٣- صورت مورت مرشد واري
واه وڪر ڪه وڌا ئوسي
٤- ميڪها مولا مرشد هادي
پولو پهو نا پائوسي
ڪلام نمبر ٥
١- پالسر ٿي عشق آساڻي
اصل ڪان آه درد نوراڻي
١- اڇڙ سيتي آتش لائين
جلي ٿي جند جان جساڻي
٢- لکـ هزارين ايهن لهوڙ پا
سر چڙهو سنڀاڻي
٣- بلبل بلتي عشق اڙائڪي
نادر نقش نماڻي
٤- ميڪها ماري نهن جيارپا
مرد اهي ميداڻي
ڪلام نمبر ٦
موں نه پارو چل کهوڙي ڪهو جيڏيون
اوائي آه ڪي ٿو روز جهلو ٿيون
١- پرہ پراڳي ڪٽي آه پاراڻي
نهن نمرو هيئون ڙي هيون جيڏيون
٢- کهڙي مولڪي ڳالهه ڏسيو ٿيون

عشق الهان لائون ڙي لائون جيڏيون
٣- جيڏيون مولڪي محب ملا پو
لعلن پاتو ٿيو اڄي اڇو جيڏيون
٤- ميڪها مهمهجو دوست دواري
جنهن يار پدن جو ڪميون ڙي ڪميون جيڏيون
ڪلام نمبر ٧
واه چشمان چولڪ لائي وت پرہ نهن وڄائي هے
١- ونحن اقرب پرہ پلائي موڙو قلبل مار جهوائي
مست ومست السعه الائے ڏني عشق گواهي هے
٢- دم دم دلبر ڏم مڇيندا
دردمندان ڪون مار جهوليندا
ساقي سوڻي عشق ڇڙهيندا پرلڪ پرہ پلائي هے
٣- پيرمغان پر جام پلائے وحدت والا راه ڀڃائے
نادر نقش نقاش بنائي سوڻي عشق صفائي هے
٤- بسم الله ڪر دلبر ڏتڙا پر پيا لا محبت متڙا
هاديه هو هو حق جو ڏتڙا
جس نے جوت جڳائي هے
٥- عين نا معين وچ آپ پوليندا
اپنا آپ تماشه لائيندا
وحدت ڪثرت عشق العيندا
صورت صاف الاهي هے
٦- ميڪها مست الست آرپاٽي
سوز دا سبق آپ سکاٽي
جس نے باقي راست وڌاٽي
خلوت خاص خدائي هے
(ڪلام نمبر ٨)
سرامون مهجهي ڳالهه سٺو سا پاري آه بيپرواه
١- لکين ڪروڙين سود ڪمائين
شور حجت کان سوجهه نه ڪمائين
ڪوڙو ڪمائين ڪناه
٢- ڪوڙين ڪشتريون آئي اورن
سور سکيو آه لغون لغون اڙهن
لٽڙن فرض فلاح
٣- ڪٽو سڀ ڇپر نه ايندا
پڏيون پاري پاڻ پڇيندا

جو سدا حمد الله

۴. آءٌ ته ناهيان ڪتندي سجدي

وٽان سر تي ستون ڏيندي

مرشد منهنجا لڳاهه

۵. منهنجا مدد معاني ڏيندئون

اچي احمد جهڪي ايندئون

ثابت جيو صل الله

ڪيئن ڪتندي ڪاٺي جهمڪي ور ڏنو وارو

۱. ڪاڪيون آهه ڪولين ۾

منهنجو حامي داڪارو

۲. ولهن اقرب وره جو ڏنو عشق اشارو

۳. ڪيئن ڏس قبول ڪيو

هين ڏڏيءَ جو ڏارو

۴. ڪاهي ايند وڪاٺ پر منهنجو پهل ناڳارو

۵. منهنجا مدد مصطفيٰ آهي سهڻ سوڀارو

(ڪلام نمبر ۱۰)

اکين اسرار جون ڳالهيون

سونهن پيالا لکين چاليون

۱. اڙن چرکيون اچي چوري

ظاهر ڪن زلف سوهه زوري

ڪره ٻي راڳ ڪجهه پوري

ڪيان ڪهڙيون ڪنهن سان ڳالهيون

۲. اچي نوجان حسن ڀريون

لکين لاحد چڙهن لهريون

چلائن چوٽ سي چهريون ڪري بيدار سي پاليون

۳. لائن هيڪڙي اندر هوري

وجهن اهڙي ڪٺي ڏوري

هيڪ هولڪ هڪ هوري

لوڪان لهن جهون ترالهون

۴. منهنجا مرشد چهر چاري

اندر اوڄ لسي ٿي عاري

جيئن جهڳ سان گهڻن ساري

جالب سان سان جوهه پوليون

(ڪلام نمبر ۱۱)

ڪيئون معرفت منهنجان چار يان اي

۱. ام ماهڪ سارا ماهي يار دا

۱. لڪت هزارون راتهو آيا

احد مراي لباد وچايا

سيد سيالهان سڪهاني وسر ڳما ڪم ڪار دا

۲. جوڳي جادو جز ڪي آيا

ولهن اقرب سهڻ سڪايا

فاذ ڪر ڪم فرمايالي اد رد ي اسرار دا

۳. موتو قمال موج جڳاوي

الف موتو آڪ سڪاوي

عشق جٽيان جس پالي

جوڳي ڪيئون جسار دا

۴. منهنجا مرشد موج جڳاوي

هولڪ پرها پهڻ بتاوي

سڪو سڪيهان سرتيان لي درد لڳا دلدار دا

(ڪلام نمبر ۱۲)

ڏي خبر خاطي ڪري دلبر ڪڏهن ملندو وري

۱. توڪي سونهن ريان سدا

ڪدم لسي ٿيءَ دلبر جدا

مولسان ملڇ ڀري خدا

توريءَ سوڇ ويندس مري

۲. دل درد جون دانهون ڪهم

تنهنجي اچ لاءِ آنهون ڪبر

پالهون پسدي هتڙا ڪهم

ڪٺي چاڪ چشمن جي جهڙي

۳. هيءَ ناز لهڻ جي ڪٿي

لعظ آنهنجي لالسن لٿي

توريءَ نه ٻي گهوريءَ گهٽي

هيءَ برسب تنهنجيءَ سان اڙي

۴. منهنجا متارا مام سان

خاطر لسي ڏينداخام سان

رهندا وجهي رلند رام سان

پولو اچي پسائي پري

(ڪلام نمبر ۱۳)

Gul Hayat Institute

ونڪو يار پره دا ياري هي
سر عاشقان دے اظهاري هے
١- ونڪو چاڪ پوشاڪ چوڏاري هے
اوئي صاحب لڪت هزاري هے
٢- ونڪو شاه حسن ته شڪاري هے
ماري تير ڪمان ڪناري هے
٣- ونڪو خواب زليخا زاري هے
وچ مصر دے واپاري هے
٤- ونڪو مالڪ ملڪ مختياري هے
حيوان ڪريل قتل تياري هے
٥- ونڪو ميمڪها منصب داري هے
سارا نور جمال جباري هے

(ڪلام نمبر ١٤)

زلف دوا ابرو پر زلف اسم ء جسم کي ڏاين ترڪ
١- معتقاد پر مستي مثا سوري ء مغي سالڪ سايا
جهلقي نه ڪنهن اٿي هي جهليا
مرئو قبل مالڪهن مرڪ
٢- گهوٽ گهوڙن گهاليا ڪ لڪهن ڪٿن سي ڪيا تها
لڪهن لغرے لاڳيا ڪن طمع ڏو ڪل سان ترڪ
٣- سالڪا جڏ ياڳون ساه جا اسم و جسم الله جا
بولي نه بولن اي ڪا وره وصل و دن ورق
٤- ميمڪها متارا موج پر بيالا بيتاڳون پر ارچ پر
دم دم دراري ء درج پر
وحدت جي وادي پر غرق

(ڪلام نمبر ١٥)

ديدان دو ناليان دلبر واليان
عڪس قلب والي ڪمت گهان
١- چهمان چور ڪيتي دل ميري
پره پاڪ مستاني سرلهري
مڪان وير لڪوڻي ويري
نال خواهش ڪمت گهان
٢- چمت پمت نال عشقان الڪن
هنڪے هلڪے مور ام هلڪن
چشم چراغان لخطلڪتن ملڪ دنيان دا بت گهان

٣- دم دم ديدان آڪے الڪن
نال عشقان چهمان چڙڪن
وامن اقرب آڪے الڪن
پره ديان پاڪان قلت گهان
٤- ميمڪها مشرف موج نوزالي الانسالي سر سهمالي
لنهن ڪون پاڪ معزه چاڙي
سر دا سالڪا مست گهان

ڪلام نمبر ١٦

جڏان تير ڪمان چڙهان
سادن ڪون ڏيوے هڪ متيان
١- مڪن ماهي دي مهر سڄالي
جمال ڪوڙيان دا ڪيا صفائي
گهور نيڻان دے گهٽيان
٢- مڪن ماهي دي ماهي ميڏا
اصلڪن آها روز ازل دا
طمع ڪهون ڏيرو لٽيان
٣- قاضي ڪتابان ڪول مسئلے
شرع شريعت نهين نرالے
عشق آيا ڏهن ڪٽيان
٤- ميمڪها مجهان چاڪ چيندا
وڏهي اساڏے ولجهالي وجود
پار پيڙ ڏيندا ولیان

ڪلام نمبر ١٧

ڪيڏن هڪي مجري آئين
اچي خوش وتمن هن خاڪ پر
اندري وچ نون اوڏاڏهن
جت اصل عشقن افلاڪ پر
١- موج مرسل جي عيتن
ڏس اجرالتحيات پر
ملڪ وار مصرخ لي جڏهن پاڪ آير پاڪ پر
٢- پاڪ پر پاٽهي ڪڏ لو جڏهن پره هو براق پر
افصلي مجهان اڏو الي اچي اهو ظهورو ذات پر
٣- موج هن منصور کي ڏس طالب آلدو طاق پر
سوري ء چڙهي سلطان انڙو اصل جي اخلاق پر

Gul Hayat Institute

٥- ميمڻ مڱڻهار معاف، ٿي هردم رهن حيات ۾
پاڪي پاسي ڪري ڪٽي رمز رک رزاق ۾

ڪلام نمبر ١٨

پاي ناپيهه پاڙ ۾ سود و ڪر پارسا سر جو
١- لکهي لا لکها چڙهي سالڪا
ڏسيج مئخان مستن جو
ڏيند ه سرڪي ونيج مرڪي
اتي آهو جام ڪوثر جو
٢- پڇي ڪالب لڳاوءِ طالب
ولنيج اختيار اقرب جو
ولدن اقرب وسي ليڙي پڌ ج فرمان نادڪر جو
٣- اه وجهه مصلا ن ڪر مسئلا
چڙهي ڏي ذوق سب زر جو
ڪاهي وچ ڪاه قلزم تي
چڙهي سب پروسو پر جو
٤- ميمڻ مولا پڪا پ نا علي آه دور احمد جو
قتل ڪر ياد ڪربل جو چڙهي ڏي سالڪ سب سر جو

ڪلام نمبر ١٩

ناحق ٿئين نادان ويئين ڀڄڻ وات وڃائي
١- ڪاڏي لهي آئين ڪاڏي ويندين
هت نه هواند ين لوهه لڌ پيدين
پڌ فرمود و فرقان ياد ڪرولي اد ڪر آهي
٢- خرص هوا ۾ ٿئين حيراني
دسي وڃنيءِ دگ ديوالي
مذهب واري مام طالب د ايا تو مڃجهه آهي
٣- روز الستي آواز الائي
ڪالهه قالوه جا پول پڌائي
سمري نه ڪئيءِ سامان اهو لنهجو لعجب آهي
٤- ميمڻ مرشد موج جا پاڻي
وحدت واري راه وتائي
جڳ پياري جام دوڙيون جوڙيون جرش جڳائي

ڪلام نمبر ٢٠

تو ٿئين ڪين ڪتهو جڏهن ڪتن ڪنٿيون
١- چرخو چندن عاج جو تو اندر نا اوڙيو
٢- اپند و دراڙي د ادلو جڏهن پاتو لعل ليو
٣- سهو ست صراڪو تو وڃي وهاءِ بو

٤- اڏي تي اختيار ڪر سواهه سر سونپيا ڏو
٥- ميمڻ مدد مصطفى اچي هادي هت ملاڻ

ڪلام نمبر ٢١

وات ولدر هي وٺن جو
موڪي ڏس ڏيو ٿن ڏيئن جو
١- ڪالڪا ڪالمد و ڪيج جا
بولمون پانهنجي پرين جو
٢- ڏيندس مالهه مرنڪي جي نقش ۽ جمرن جو
٣- جتان جت لکهي ويا صدق وجان آيم سمرن جو
٤- اوڪا پند ٿين جا گهٽ جبل جي گهمرن جو
٥- ڪشدو پار ڪهين جا ميمڻ محمد ميزن جو

ڪلام نمبر ٢٢

نره ڏيڪاريس پاڻ سڪ سهڻيءَ کي مذهب ملڻ جي
١- عشق الهان ڪيس طالان
جيئن بستامي سر نره جون ڪمال
طهان لايس تاڻ صوتو قلل ورک جهڪ جي
٢- اندرون ڏنس عشق اشارا
کهور ڪيون ني انکهي کهارا
نظر دآيس لساڻ ولدن اقرب وره وسڪ جي
٣- سرڪ ملي هيس صاف سڪ جي
کهوت ڏني هيس کيڙي نه پهچ جي
وحدت ساڻ وڏين هستيءَ واري پت پهچ جي
٤ ميمڻ معمور من ۾ مٿس
موج محبت جي جي ۾ جڙس
مستيءَ مڃهه مڪان صورت واري سرت رکڻ جي

ڪلام نمبر ٢٣

سڄڻين سونج بندن لئي پڌي پڪارون
اٿي اسر وصال جو ڪران بتول بهارون
١- پانهنجي پارو جين سان نوڪيو نه نهڪارون
چڙهي جبل چوٽين ڪري ڪاهي ڪوڪارون
٢- توڏن لڙيان ڪيون سعدون اروب بهارون
لڪ سروسر و لکها ڪري ڪهل قطارون
٣- لڙڪي لڪن سامهون ڪرے ساجن سهارون
ڪلان هوڻ ڪي ڪرے ڏسي ڏونگر ڏهڪارون
٤- پسندڻ پارولڻ ۾ ٿيس مادر مهارون
ميمڻ ملوس مهيه سان ٿي آهي آزارون

Gul Hayat Institute

(ڪلام نمبر ٢٤)

عشق حسن اسرار ڏسو
سر سالڪ مولي هموار ڏسو
١- چشم مست چشمان جا ڪان لائن
گهڙي گهڙي سي گهوران گهائن
ناز نيڻن اروار ڏسو
٢- زوري زلفان جادو لائن
مژگان مرچان آڻي اڙائن
صاف صفي سڪار ڏسو
٣- ابرو سيف ايراني الائن
ڪاڪل ۽ تل آڻي اپارن
چشمن جا چمڪار ڏسو
٤- محمد نگها محفل مرد ملهائن
دست ولي سي درد جڳائن
دراري ۽ ديدار ڏسو

(ڪلام نمبر ٢٥)

عشق جي اسرار جي ڳالهه ڪانهي ڪوڙي ڪري
نه جا يار ڏيئي سدا وڃي سر ڪان ٻري
١- مورت ڏس سار ڪئي آئي عشق جي مئان
اري - ڏس بدبل ڪي باغ ۾ ملڪان اندر
مشتاق ڪري
٢- هار ڏس حوران ڪئي آئي آنهون
ڪري - ڪوڙو راڻي وسر ڪاله ڪي ضعف
ڪان زاري ڪري
٣- مومل ماڙيءَ تي چڙهي سڪون مٺي سڏڙا
ڪري - راڻو رسالا لهي راس جو عيءَ درد
جون دانهون ڪري
٤- محمد نگها ملهم تي ڏس ڏيان آون دل
جو ڏي ڪوڙان ڪناهن ڪيترا سالڪ
سوريءَ جا ڪري

(ڪلام نمبر ٢٦)

چشم ڪهڙو ڪو چشمن ورائڻ وارڻي لاز سان
١- ڪهسر بازو بند زور آور - باغ عشق تو
اين - جهڙن شيرين ڪو فرهاد سان
٢- چاه زنخ ۾ شاه سڪندر - قيد ڪيون تو
ڪيون - جهڙن شاه شمس ابدال سان

٣- لال لڪان لور ڪن تيون - محبت منو
نه مڪين - محمد نگها دم ڏي درد سان

(ڪلام نمبر ٢٧)

دلڙي لٽي دلبر وڃڻ ڌمڪ لڳي جي ڌار سار
قول قالوءَ جا ڪيم تنهنجي لسمع آواز سار
قال ڪرولي فيض اڳي ڏڪ ڪروڙي امداد سار
هيڪڙو همين همت ڪم ٻاڙي ٻره بي داد سار
مهت مولسان ڪر ملڻ جو اقرب واري ارشاد سار
ڪون ڪو چاهي اهو جهڙن گدڙ جلاد سار
خنجر ڪيئن خواهي هڻن جهڙن ڪوڙهه فرهاد سار
خيال هارج سبب وڃا تنهنجي نظر لوار سار
ڪس ڪئين قربان ڪيو وڃ ڪو ولين ون زاد
سان - محمد جهڙو مشهور آهي سوره ڏين سر
سار سان - قدمن مٿان قربان هردم سچي دراز سار

(ڪلام نمبر ٢٨)

اچي رس مٺي مورلدي قلندر ڪرم دل مدهوشي
١- تنهنجي آه لور جو لعل لکو عشق سعد ۾ سارو
ڪمو ڪو عشق اشارو سڏئي آئي باد شاه هدي
٢- تولهين احمد جو پيارو رحمت جو وير وڏارو
فقر جو فيض سرسارو علي ۽ نڪ آءٌ عرض هدي
٣- تنهنجي در ۽ امش امارو
سڄ ڏي عرض لون سارو
سچا سيد لون سونهارو ٻالهج ڏنگ لور و امڪي
٤- ورتم لڙ د لام تو لا و اهڙ يا الله ڳنج يار و
وراڻج ٻر لون وارو چوي محمد مدح تنهنجي

(ڪلام نمبر ٢٩)

لاهون لهن لهون ڪرڻ ڪو سهڻون ساري رات
الي اسرو بال جو عيءَ لاڻو ابولن بسات
ڪهڙا وڃن ڪيچ ڏي
اهي ومق چڙهيو مسلات
٣- غازي ڪرڪدات کي ملوا سيڙهي مدلات
٤- ترڪي لهت تي ملوا ڪهڙا وجن قلات
ڪمن ڪنڊل ڪوڙن اڳن يوزب راڻي واسن
ساهن ڪنهي آه سرٻل ۾ محمد نگها ملاقات

(ڪلام نمبر ٣٠)

جتي هملئ لي اڳڻ مير اني المدد علي شير

١. عرش ڪرسيءَ ۾ حيدر هوڪو
ڳالهه سچو اوچي سڄو لوڪو
تنهنجو ثاني ناهي ٻيو ڪو ڪفر ڪمائي ڪير
٢. هادي حيدر حق پولائي
تنهن سان تنهنجي آهي هڪڙائي
جان جسم ۾ وحدت وائي ڪري شراڪت ڪير
٣. ڪن ڦيڪون قلم وهائي لافتا جي وائي آئي
دمڪ دمي وارِي وائي ڪري شراڪت ڪير
٤. مڪيا مرشد موج مچائي
هادي حيدر حق پولائي
جان جسم ۾ وحدت وائي ڪم سواري ڪير

بيت

ساقيءَ صراحيءَ مان دل ۾ پلٽي پيارئو
اچي سار عجيب جي يار تنهن ٻارئو
هستي هووط هڪل سان اچي تنهن اڏ ريو
سارو وطن هٿ سڌ ڪي ڏيون اچي جڏو ڏيکاريو
لٿي ڪس طالب تان تنهن اندر اجاريو
ڪن رسول قريب جو مران سو نيازيو
اچي سام سدا ريو محمد چوي مصطفيٰ

نظم غلام حيدر مرحوم

* محمد چوي مصطفيٰ آهه نور اعليٰ نور
انا احمد بلا ميم حضرت آدم حضور
طالب تارڻ تار مان سرلن ڀرڻ ڀور
احمد دا عرش جو ضامن آهه ضرور
مرتضيٰ مولا علي قادر قريب قدير
مرتضيٰ مولا علي آهه ور وسيلو وير
مطلب هاشمي آهه محب ڌڻي منظور
سڪ جنهن جي ساهه کي پلپل اڳا دور
حسن حسين جي وڏ ڪمو وڦور
مطلب هاشمي هاشمي آهه عرش زمين امير
ڏيد ذوق ضرور ميڙيگهي هن مسڪين کي
* ڪاڪيون ڪوهيارڻي ڪاڪوڪ ڪٿي وڃي ڪن
اندر اوهرا ڪري محب الو مون من
طالب جون اسارون لکيون لکو لکيو رکيم
محمد مولائي اڪيا ڪيا توحيد جا
* اڪيا ڪيا توحيد جا ساڄهر سويري
من مرشد جي ڳالهڙي جا تحقيقان ٿاري
موتو قبال الست ٻولو الهيءَ اشاري
جڏا جاري محمد آهر مصطفيٰ

مدح در شان سيد عبد القادر جيلاني قدس الله تعاليٰ سره العزيز

١. مدح چوان محي الدين آءٌ رسول داماد ڏين
ٻه در جانان ڪنهن جو ڏين
جلوه تنهنجو عرش زمين مدد ڪندئي اون محي الدين
٢. اعليٰ تنهنجو ٿيو اقبال قدر ڪمو آهه قرب ڪمال
قادر دوئي ٿو مال مولا کي تنهنجو خاص خيال
وار ٿين اچي هن مسڪين مدد ڪندئان
٣. حسن حسين اون اولاد خارج اونڌاڻون عام خيال
ڪورڙي ڪيو هاوه طالب ڪيڏهه نه تيندو سوار
غور ڪندو اچي هن غمگين مدد ڪندئين ...
٤. قطب قلندر اون اقطاب چوڏهين طبق تنهنجو تاب
پوڙا ڪارڪين شاد شتاب سر اوليا تون اون سرتاج
ٿوڪي قادر ذلي ڪهي نه مدد ڪندئين ..
٥. سيد سائل سڀ سوال هن ڏاڍه هڙو حال
طالب لاهو جي جهال مدعي مارئو چور جدال
اور لهيءَ جا مرد مومن مدد ڪندئين توڻ ..
٦. نوراڻي جو تون نوار حسن حسين جوئو ڪي پيار
ساقي ڪوثر اون سردار واڌه دن اور چاراي ڏار
پلئو تنهنجو زور زمين مدد ڪندئين اوز ...
٧. زين العابد باقر وير جعفر صادق شاهه شڪير
موسيٰ ڪاظم ماهه منير علي رضا آهه واهر ونير
دلدار آهين داتا دين مدد ڪندئين اون ...
٨. علي تقي جو حق حضور نقيءَ جو آهه نور
عسڪر مهدي کي منظور اسارو ٻرور جو مشهور
جانب ذي ديدار جمين مدد ڪندئين تون ...
٩. طالب توهانجي آهه تمام الله ماراج ڪوثر جام
سائل سيد نور در سام واهر ڪر تون وير وريام
ٻهرو بخش دنيا دين مدد ڪندئين تون ...
١٠. هردم هه دڪي هميشه همراهه مير مڪان لاشمر

Gul Hayat Institute

ٿوري ۾ وارث ڪالهي واھ احمد اڳ. سڄڻ جز آھ
صورت ڪالي خسم حسين مدد ڪندءِ ...
١١- حيدر هادي حرب هوشيار. قادر ڪيو آھ
قرب قرار. صاحب دلدل شاھ سوار. طالب
لوڪن جي آھ قرار. مدعي مارئو هن مسڪين
مدد ڪندين تون محي الدين
١٢- مدد تون سڀ سپه سالار دل مراد ڪر پروردگار
حيدر هادي قرب قرار ڏيارجي جو ڪون اروار
ساقي ڪوثر آهين قسيم مدد ڪندين تون ...
١٣- شاهي تنهنجو آھ ڏان پادر ليڪي نور نشان
عرش زمين تي تنهن مڪان تنهنجي ڪٿي تعريف. قرآن
قادر قدرت ساڃ ڪريم مدد ڪندين ...
١٤- سيد تنهنجي سام سڏايان. آءٌ اعمل ڪان
تنهنجو احسان. پڄ لکين آءٌ تنهنجا ڳايان. پاد
ڪجهي ۾ سر قربان ٿيان. داور لي مونجهه ڏيان ڏين
١٥- ڏوهي ساهن ڏيا ڏار. ڪج ڪمائي
سڀ جمار. اڄ وسيلا ڏي اڌار. سيد لهجا وھ
منهنجي سار. اڳيا اچن مون ڪمان آهين
مدد ڪندين تون محي الدين
١٦- عزم اعلى ڪر مون اولاد. دين دنيا ۾
ڪر آباد. علم ادب جو ڏئي امداد. شوق
خدا جي شائق شاد. طالب تنهنجو ڪر تلقين
مدد ڪندين تون محي الدين
١٨- قبر محشر اڳ رسو. هٿن ڪي هٿ عوت
ڏيو. ڪي گمراهي ڏيان ڏچو. ٿوري ۾ مولڪي
ڏاھ ڏکيو. ساريان ٿوڪي ساڃ الهين مدد ...
١٥- تو در سيد سائل آيو. مشڪل الجهو مڪال
ڪرايو. رب سچي جو تو سر سايو. امر الهالي
پاڪ بسايو. بخش بڌايون اچي هن مسڪين
مدد ڪندين تون محي الدين
١٩- قول ڪريمي تنهنجو آهي. جيڪو تنهنجو
سگ سڏائي. مهر مراد ان اي اڄ ڪاهي.
چڙهيو حساب حشر جا لاهي. سيد صاحب عرش زمين
مدد ڪندين تون محي الدين
٢٠- منگهو مداحي تنهنجو آهي. درد منجهاون
دانهن سڻائي. واهر وسيلا تنهنجي آهي. قادر
لڳ اڄ ڪامل ڪاهي. عشق امالت ڏي آمين
مدد ڪندين تون محي الدين
٢١- سيد وهلي مونجهه سڪراس. طالب توهان
هوي تاس. ڪيون قلبي وائي واس. باري
ڏي تو برڪات. هردو جهان حمايت ڏين
مدد ڪندين تون محي الدين

سي حرفي مناجات چيل منگهو فقير عليه رحمة

بسم الله الرحمان الرحيم

الف :- احمد مصطفىٰ ڪر ماڙ منهنجي مجتبىٰ
تون ولهن واهر وسيلو سوال سڄ يا سيدا
سڀ ڪمايم ڪوڙ ڪرجيا ماڙ ڪر يا مرتضىٰ
تون اسد الله جو والي ولايت والضحىٰ
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر
يا نبي الله منهنجو عذر ڪر
ب :- بدعتي اعمان پنهنجي شرابي آئي اءِ بيان
تون اجهو آهين سندو حامي همت هردو جهان
اڄ وسيلا عاربي آءٌ ڳالهه بي ڪنهي ڪمان
درس رڪ دارين ۾ ٻ.و شرم منهنجو عيان
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......
ت :- تنهنجي طلب تنهنجي آھ لهڻي نور الهدىٰ
ڏي براقان برق جون همراھ ٿي هردو سرا
تون چڙهئين معراج تي مولا ڪٿي ڪو مرحبا
هي لڳا لسو در دامن سڀ سڄڻ آهيا تيا
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......
ث :- سچا سالار سرور آھ سڄ يا احمدا
قرب تنهنجو آهو قرار مولا ڪيا مرتبا
سڀ تنهنجا سيد سلامي اءِ پلين جا پروسا
نوح ابراهيم آدم سڀ اچي تنهنجي لڙھ لڳا
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......
ج :- جڳ ۾ جان جهان تنهنجي ثنا ڪمان يا سيدا

Gul Hayat Institute

تنهنجي ٿا تعريف ڪيا ن قادر ڪيو قرآن ادا
مرسل مڙني محتاج تنهن عزيز عيسيٰ احمد ا
دامن لڳي جو داد ڪر تو ٻر سوالي سدا
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......

ح :- آهين حبيب اللمتين ۽ دين تنهنجو داد ڪر
عزت الوثقيٰ وڏم مڃيهه د ستن دامن غور ڪر
مرض آهه اولاد جو صالح آهن سڀ سر بسر
تون ڇڏائيندين ڇين ڪان ٻيهڪ پلا تون پرم ڪر
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......

غ :- هدا ايڪ جز توري آڪيو نسر نسر
ڪيو اشار و آسمان انگشت راشق الله
جنهن جا بسر جا جهارو پاڪ پر بنارا بسر
سدا سلطان جي واهر ڪئي نسو وار ور
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......

د :- دنيا جو دهر ظاهر زمانه آهي زبون
ٿيو ڪدار ڪهوٽ تنهن پر عاشق آهين امون
ڪوڪڻهن جوڪين ٿئي ڏيو جنهن طالب تمام
آجو ڪيو اصحاب سو ۽ مراد محفل تنهن
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......

د :- ذاتي ذڪر جو هردم ڪرين حاصل حضور
قلب منهنجي ڪرم ڪر صافي ڪرين سيد سرور
صيقل هٿي تون صاف ڪر ظلمات ٿئي ضايع ضرور
نفس ۽ شيطان ڪان پردو رکيج ڏرن پاڪ نور
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ...

ا :- رباني راه جو امداد ڪر رب ڪثير
دان جو داڙو دلاور آهين نامون بي نظير
ڏي براڪان ٻره جون ۽ شوق ڏي شبر و شبير
بزرده دلگير جي واهر ڪندا واحد وزير
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......

ز :- ظهور ذوق تنهنجو آهه راحت روح ڪي
سدا بشارت جي تون ابج الم الده ڏي
سرن ڪر سيد سچا يارسن لئي جنهن لوه ڪي
حلمون پڙهان مان قلب سان
طالب مٺي هي لوه لئي
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ......

س :- سائل ڪي ڪرين بيهڪ پلا پرتو تون
نور نافع نام تو هردم آهي حضور سون
سوال سائل جي صدا مولا ڪرين منظور تون
ڪر حمايت هاشمي منجهه معرفت مخمور تون
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ...

ش شريعت شاه تنهنجي ۽ حقيقت معرفت
مرسل مڙني محتاج تو سيد اجاري ساري همت
همراه ٿي هر ڳالهه پر هادي ڪرين مواسات همت
ڏين وصي بيوارن جو منهنجي ڪرين مرسل مدت
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ...

ص. ثابت سلطنت داور ڪئي تو دين جي
بت پٽي پورا ڪرين اسلام ڪيو امت جي
امتي آهيون ڪري طالب گهري تلقين جي
ارشاد ڪرا چي عشق جو ۽ ماڙ ڪر مسڪين جي
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ...

ض. ضلالت ڏور ڪر ۽ ڪلي چڪئي ڪي چاه مون
سدا ساقي ٿي هردم ۽ رهين همراه مون
هردم حمايت هاشمي اچي ايڪ ڪران الله مون
دم دم تنهنجو ديدار ٿئي ٿو آسرو تنهنجو اڪون
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ...

ط. توڪل رب جي همراه هيج هر ڪاه مون
اهيج سڀ آسان ڪر تون مرشد اهر ماه مون
شرڪ ۽ شيطان ڪان واهر ڪران ورواه مون
حل ڪران مشڪل مڙئي هادي ٿئين همراه مون
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ...

ظ - ڪيا ن زاري ربا تون بند مڙا مڪتها رجي
عمر سڀ افراد وڃي سد ڏئين ساڌار جي
ياڪ مر توڪي بسان دلبر ڏسان ديدار جي
بخش ڪر بدڪار ڪي احمد ڏيئي آڌار جي
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ...

ع. احمد آسرو تنهنجو ڪرم تڪرار جي
معاف ڪر مسڪين ڪان بهڪ بدن جا بار جي
تون ڇڏائيندين ڇين ڪان ڏئي علي آڌار جي
دست دامن پر وڏم سيد سچا سردار جي
يا رسول الله منهنجي ماڙ ڪر يا نبي الله ..

Gul Hayat Institute

غ. غازي غضنفر همراه ٿي هر ڳالهه ۾
تو ڏيا ياد ٻيو داور حضرت هر حال ۾
قادر ڪيو توسان ڪرم ڏس الما القاب ۾
صاحب ياسين، وطٰه قادر چيو قرآن ۾
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ...
ف. فڪر فعلن سندي ۾ ڏيل منهنجو ٿو ڏڪي
در دستاري شفا توکي علي احمد اکي
دانهن سندو ڪو داد ڪر طالب ٿيو تنهنجي تڏي
بخش ڪر بدڪار کي سائل ٿيو توکي سڏي
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ...
ق. قادر قرب ڪيو توسان قريشي قرب دار
دامن تنهنجي دلبر لڳا آهن مهر مرسل لک هزار
عاجز مٿي امداد ڪر ڏوهن ڪيا آهن ڏاڍا اپار
مومنان مهرباني ڪرڻ سدا اچي هي سگهو سهڻا
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ...
ڪ. ڏس قادر چيو قرآن ۾ آهه هل اتي تنهنجي
شان ۾ - ماڻهو ملڪ جن و پريون فائق سڀ ڏي
فرمان ۾ - فور ڪر غمخوار تون آفاق جي ايمان ۾
آسرو تنهنجو آهي عرب تون ڪيج امان ۾
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ...
ل. لائق لطف اٿس آهو سان اپر جهو آرسي
دست تو دامن وڌم در ڪار تنهنجي وارثي
ڪر مدد تون مصطفيٰ آهيس اڇو تنهنجو ڏسي
مهيب ڪر مومنان مان جو يا رسول الله ري
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ...
م. مشا ذاغ البصر قادر چيو قرآن ۾
هل اتي طٰه مزمل شرف تنهنجي شان ۾
لک ادراء لک اميدون سڀ سلطان ۾
تون پالڻهار تنهنجو رکي سدا ايمان ۾

يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ...
ن. نوري نام تو ظاهر ذڪر زبان ۾
فيض فلڪن تي وڏو ظاهر زمين آسمان ۾
مرده ملائڪ ماڻهو سڀئي مارئيا هيا ميدان ۾
مقامو مولن ڪمن ڪي هي شرف تنهنجي شان ۾
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ...
و. وارث تون وسيلو ذات ڪو ٽوريءَ ڪيو
تون چيو چون ڇپن جو آهين عاصين جو اڇو
ڪر حمايت هاشمي رهبر اچي اڄ ۾ رسو
غور ڪر غمگين جو هادي اچي مون هٿ ڏيو
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ......
هه. حمايت هاشمي ڪر قهر محشر منجهه منير
لعل مولا ۾ لطيفا رهبر ڪچان ۾ روشن ضمير
قلب ۾ داڳ ڏڪر هوئي بره تنهنجو بي نظير
معرفت ملتي عطا ڪر ڏي سچا سڀ سڏا
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ......
ي. يقين يار مون لوڏي آهي ثابت سچو
دست دامن ۾ وڌم سڀ ڏسي تنهنجو سچو
والتين ۽ زيتون ۾ قادر تنهنجو آهه قسم کنيو
ڪملون ازهان مون قلب صاف
رهبر ڪري روشن ڏيو
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ......
ميڪيو منداحي مصطفيٰ آئو در سوالي سرورا
عرض سڄ الله اڳي تون يا نبي هيرا اوزلي
آءُ ڪر مسڪين جي همراه ٿي هر دو سرا
ڪلون ڏڌا آهن قلب صاف سڪرات وقت سهڻا
يا رسول الله منهنجي مار ڪر يا نبي الله ......
لا اله الا الله محمد الرسول الله صلي الله عليه وسلم

شعر فقير صاحب مرحوم مٺڻ مراد علي فقير عليہ رحمت

مناجات

عمر جي گناه سنجهه صباح ٿيڻ يار نڪتايان
اندران سڀ سڏ اچن اڄ وڃايان
سهو سڀ ڏهڙ ڏسن ڏوران بخش پالايان

سڀئي سوال ڪيو پال هڪن هوس هماڻيان
اندر سڏ ڪراءِ ڪڏ ڏيو ڏه سرانان
وڃي عمر سڀ سر ڏاهن ڪڏهن سهي

سوا توهه نا هين واه اسرين لبيش هيا سے
سير ڏوه ڪهٽا ڀوه چوڻ چوا چليا سے
اچي ڀهاه ڪري واه اڪ الله سهٽا سام هيا سے
سچا سردار ڏي آڏار ڪچي دا يا الله ڪيا سے
ڏيسو ٿير منجهه قبر وافر وسر وسيلا
ترمزان ڏيئين قيام اچو بيسار البيلا
پائي پوشاڪ آئين لڙاڪ منجهان ڪُڇهه ڪُڇهيلا
منجهان احد ڏيئين عبد هٿين اصل اڪيلا
ڏيو حال منجهان خيال آئي برت پڪيلا
ڏيو مدد منجهه عزت تئي عمر سجائي
ڪيان ڪات سچي رات لا ڪيان مات منائي
قالوه قول پدم بول ڪيان وعده وفائي
هجي سرت سچي برت سچڻ سوڻ سجائي
ڪيان حال ڏيو خيال اتم طالب لدوارا
ساعت سال آهي بحال برلين روز پيارا
جيڻ آه جمال بي وصال آهن عشق اشارا
پالڻ بحال هي وبال جدا محب مطهارا
منجهه رحم ڪريو ڪرم برين پاڪ اسارا
وڃن قرض لهن مرض ڪولتل عشق ڪڏايان
هجي راز برهه بساز چمون چرت چلايان
تنهنجو خيال هجي بحال لوبت لهن وڃايان
ڀرين پاڪ لو اشتياق وهم غير وڃايان
ساڃ ديدار ڏي آڏار ديدان درس ازايان
مراد علي برين هلي اچي ڪندو پلي منون
اڙجان ڪلمون سچو دل مون روحي رمز رلي مون
منجهان صفات ٿئي ثبات وجد وار چڙهي مون
مذڪر موج ڪري اوج ڏاتي ذڪر جلي مون
گهران فڪر ساڃ الرن من ڏولهن چري مون

ڪلام

الله ڪون دم انهن وچ چاڃ
الف جهون وچ بسم الله
صورت مرشد هلي ويکهن سري سر پر هر الله
لا اله وچ گم جو ٿيون انهاس ڏرين في الا الله
سبحاني ما اعظم شاني آهے ڪنتس ايءَ الله
عدم ڪنون جو آيا آهے ڪون پڇهے هي ڪيساه

فقير غلام حيدر مرحوم

مراد علي هلي موهيا صورت سب پر صلي الله

ڪلام

جڏي عشق ڪيو ارشاد سچا مون آه عجي سچائو
سمع بصر پڌو هيءَ بولي لهن وڃايو لساد
عليم ڪليم به آه اهوئي ببجهي ٿي تون شاد
پاڻ وڃائي جڏيءَ تون پترو الله ڪري آباد
خوديءَ جا خيال وڃائي چڏ تون
وت عشق سعد و امداد
مراد علي لهن لوازيءَ چڏ خوشيون ۽ خواب

ڪلام

ناٿو لهن لڳو دلهائي آهي واس وصل جي وائي
برهه بهر لڳ رلڪه پر آيو سمجهي ٿي سدسائي
جوش الله جولان ڀڃايا سرهه اچي ليو پائي
سيڃي سور سوڻي پر آيا سچڻ سڪ سمائي
مراد علي محب ملڻ جي ڪر وحدت واري وائي

شعر ميان ڦا ٿمر الدين فقير عليه رحمت
مرشد مسعد لهجي ڦائر ڦيا بعد تائيج

١- ه وسعت دراري دلبر حامي هادي حيدر
پنهنجن لهجي ساڪر سهد لوسان سائين
٢- لظر محمد مرسل سائي صاحب دادل معاف
ڪري سب مشڪل عرض قبول ڪيائين
٣- پار پري اچ پاٽي اڳع اساڃي هاٽي
جاني جوزاني ماٽي حاضر ناظر جاٽي
٤- ڦائر لهجي ڪلهڪي رمز رلايو رلڪي
لنگهنسا پالج هي لنڪي آه سره جو ناهين

ڪلام روپ بروو

واه واه لمڪر ليڏي ياري
تيڏي يارب آه بسره بهاري
ماے يار ٿيوے پهاڙي جهين صدق صدق پلهاري
١- ڪاه داڻ جو عذر ڏکوٽي
وڇون بهمتان دے آپ اڙاوئي
پر جام جلال پيتوئي هستي باس برهه ڏي باڙي
٢- جوان لسال هلائج هلايئي
شاه شمس دي ڪاڙي ڪلايئي
سر صرفي دا نيزے چڙهايئي

Gul Hayat Institute

ڪڏهن شاهه جي سواري
٣- پيو ليا ترسي مٿن ترڪ ڏيندا ڏنسان
ڳهن گهوڙي دي واڳ ولهسان
پاڻهان پٽ ڪري مٿين عرض ڪرنسان
ڪندا روز غريبان دي زاري
٤- سرهي سڄڻ لبان سر لالي
ڏيندي پيئان دي رمز نرالي
ڪڍي آون خنجر خالي ڏيندي ابرو تيغ الازي
٥- مٺي ڀڪڙ ٻڌي آه ٻولي
جند جان ڪران مٿين گهولي
لڳي ڳولهان دي مٿين ڪولي
ٻئي واڻ پالسد ڳچيءَ ڳل ڳاري
٦- ڪرڪ لڳ سر قرباني جند جان صدق مهاني
مليا شاهه درازي جاني آون دوست ڏيون داد ازي
ڪافي روپ پروه
الي عشق اسرار ڇڏي ڏي حرص هوائي
١- ڪار ڪئي توحيد ۾ هنڌ نظر و نيهن لسنگ
هي جوان ڪتي هل جنگ الڳ پوه صاحب [illegible]
٢- سوليءَ تي منصور ڪي عشق ڪيو اظهار
هٿي لهن نظر و نروار
اچي جنهن رمز لائي
٣- دوست پيا دارائن ۾
الي پيو سبب ڪوڙ قصور
هڪ محبت رکن منظور
وڃي تي هوءَ عمر اجائي
٤- قائم قبول ڪريم ڪيو
آهي سڄڻ سچي سردار
وڃي ڪين وسار پلي ڪٿي آه پال پلائي
ڪلام
ڀونڀو پاڻ سڃاڻ وڃي تي هوءَ وڃائي
١- ملڪن تي سجده ڪيا آدم سهس سلام
ادا مرد پروڄ [illegible] اهين تون ڪين آزمائي
٢- ونحن اقرب پڇيو اهو عشق ڏنو اهڃاڻ
منتي ڀول آهن [illegible]
[illegible] ڪيا لنهه سڃاڻي

٣- وفي انفسڪم سمجهه اشارو تون ۾ حيح حضور
آهين تون اعلى نور سڄڻ جي پاڻ سڃاڻي
٤- قائم ڪيف ڪلال جو
ڇو آهه نيهن نفو اسرار
تون ته سمجهه سڄڻ سچ
يار ڪٿي جا قالوا ڪهاڻي
ڪلام روپ ڪوهياري
ڏاڍي ڀول پاڻهين سرائيندي
ڪندو پاڻهي پوري پالسندي
١- ڪالهه قالوا جا قول ڪيا ٿي
ٻڪڙ سان هي ڀول ٻڌالي
جانب لوڪان ڪين جنداڻي
معذ معان ڏٺين ماندي
ونحن اقرب عشق الايو پهر ٻولو ٻهو ناٻاٻو
عشق الله ري ٻيڊ اچاهو
آهي [illegible] جو هي پاندي
٢- دم دم ڀونڀو دوست سنڀالج
ورو [illegible] ڪين وسارج
ڏوري ڏوري ڏو ذڪر ڏارج
اچي هوت ڪنڌ [illegible] ڪاندي
٤- شاهه درازي فقر فناهي
بي رنگ پره پاتي پانوي
غرر ڪندو اچي هوتل غازي
وره ڪان ناهيان واندي
٥- ڪالهه نهڻي ڪي آهي ڪلنگي
توري ناموس آهي ننگي
وڳا ڏيندم رالون رنگي
چوندي چوندي چالندي
٦- لاتقنطو تره قائم الفسڪم اشارو آهي
مولا ڏس محبوب ملا هت امرار ادي آئدي
ڪلام
ڪري حملا حسن آهو نسنگ نروار وه وه وه
حنجر ڪان ڇهن ڇمڪون
چهم چهمڪار ڇڪ ڇڪ ڇڪ
١- ڪمان قوس قدح ابرو يا شمشير ابرالي

چڙهي آه توج دوراني دلي دهڪار ده ده ده
۱. لڳين لقمان افلاطون حيرت ۾ ٿيا حيران
ڪيئي دانا ٿيا ديوانا حسن يار ته ته ته
۲. ڪاڪل ڪلغگي زلف ولڪي هٽي جن ياڪ
دل ڦڪي - ڦيرے جهنار سپ جهڪي ٿڦڪ
تلوار ته ته ته
۴. ڪري جلوه آيو جاني - ڪرڻ مشتاق قرباني
عجب لب لعل مرجاني شڪر گفتار ته ته ته
۵. ڪروڙين سر هجن قسائم
ڪيان سپ يار تان صدقي
ڪوڙين قدمن تان قرباني
ڏيان ڏه وار ڏه ڏه

روپ سارنگ

دمدم ڏس ديدار تون ۾ سر آه سارو
۱. وهو معکم لڳهڻو تو ۾ عاشق ڪر اعتبار
۲. سر سولي ته لي ڏي سهنگاري انا الحق اظهار
۳. تسم دائم آهي دلبر وٺي ا. چاڪ وار
ڪافي جوڳ

ڏي هم هاطي ادا يا الله ڏي برهن جي بار جي
۱. لوسان جڏهن باري رکيم
سر خلق هي هواري کديم
ماڻهن ملامت ڏڪس ڏنم
هيءَ جاه ناهي تڪرار جي
۲. لوريءَ لئي جهڻي مري ڪٽتي ڳارا ٿي ڦري
وهلو اچيج واهر ڪري آءُ مل منسا منار جي
۳. دل درد جون دانهون سٺي
وهلو ايندا واڳون ڪٺي
هي هوس ويا هنگڙي هٽي
آئيان هٽي اهسزار جي
۴. قائم سري قربان ڪيان ڏه سر هجن تانجي ڏيان
هڪ ارمت ايالو ڏي ايمان حق حيدر ڪرار جي
ڪافي ماجهه

طرف لرشاه آيا لي صورت وچ وڪهل سڪندر
سهسر ڪرڻ سلطان سڪندر
جهل جلا يس طور تجلي ڪمله معراج ملڪيندا لي

سهسر ڪا چولا يا ڻي رمز راي پوشاڪ پيغمبر
۲. يوسف يار زليخا روه ا پوش ڪيتس انساني ر
بازار وچ وڪا يا لي ملڪ ملڪ ملوڪ سدسو.
۳. بس احتياج الا لهون ڪيها
چو ليس لطف هزاري جيها
چاڪ چرلعد آن ڪمالي محبت جهنگ سيالن سهر
۴. شاهي چوڙ سپاهي بنڪے اپنا آپ وڪايس آڪے
وهم وجود وڃا يا لي ٿي دربان ڪڙو تان قمر
۵. هادي هي قيومي قائم ساقي سبق نه يار پلا يم
جنين انا الحق الايا لي لوق ظهور ذاتي ظاهر

روپ جهنگله

حسن اعلي لبن دلبر ڏسي مرجان ٿيو حيران
اکين نرگس ڪيو مائد و مرگهه مستان ٿيو حيران
۱. زلف ولڪي چوان جنگي
چڙهين فرجان همش هندي
سڪندر هي ڏسي ظلمات سرگردان ٿيو حيران
۲. ڪمان قوس و قزح ابرو يا شمشير ايراني
تريمان لرم ڪيو بلبل بسي بستان ٿيو حيران
طلع قامت سرو سهڻا شڪر گفتار من موهڻا
سهڻا پولي پڙي دا گود خوش الحان ٿيو حيران
۴. حسن حشمت سهڻ قسائم
ڪلا ڪيج تاج شاهي ڪي
ڏسي جمشيد ڪيخسرو خجل خاقان ٿيو حيران

ڪلام

زخ لڳهڻي زوشن ڪيو جلوه ڪلام الله جو
وصف ياسين والضحيٰ آهي شان شاهم شاه جو
۱. زلف يا وليل يا ظلمات يا سنبل چوان
ابروئي قوسين او ادنيٰ هين منور ماه جو
۲. چشم مازاغ البصر الف قد يا سرو قام
ڪيو ظهور تو اهي خاص خليل الله جو
۳. ڪفت موسيٰ رب ارني لن تراني شد جواب
ليو ڏسو معراج مرسل رو برئي الله جو
ناهي طاقت لوڪي قائم هن ثنا تعريف جي
احمد احمد هڪ ڏسو آهي ميم الله جو

Gul Hayat Institute

بسم الله الرحمان الرحيم

شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار
لا فتیٰ الا علي لا سيف الا ذوالفقار

١- ڇو ثنا تعريف رب جي آهي جو صاحب ستار
جنهن ڪيو پيدا محمد مصطفيٰ مختيارڪار
ڪجي ثنا جمرڪل حيدر مرتضيٰ جي بار بار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٢- شاه مردان نام جنهنجو ذات جنهن حيدر ڪرار
جنهنجو حزب الله پايو بعد پرور بيشمار
محب جي بهشتن ۾ ڪري رضوان گويا هي پڪار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٣- آل احمد تي ڇڪي صلوات رب پروردگار
ڪجي ثنا قرآن ۾ ياسين طٰهٰ ۽ ڪبار
تا زمين آسمان ڪن هردم همهشه هي پڪار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٤- تون علي گوهر يگانو در مڪنون آبدار
خاص خوشبوء عالم ۾ ڪلي مشڪ تتار
تا چون چمني ترڪي عرب عجمي آشڪار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٥- قيصر و جمشيد خاقان تنهنجي درتي خاڪسار
تنهنجي درسن لاء هزارن تا سڪن عالم آذار
تا پڙهن صلوات دم دم سيد عالم هزار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٦- تنهنجي حشمت دبدبي کان خارجي خز رخوار
دائما ترسان لرزان سرلدر و نابڪار
جڏهن پڌائين گفتار عالم تا ڪرن آزين هزار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٧- سيد ثقلين ۾ آه تنهنجو امر و ساماندار
معجزه تنهنجي جانب جهان ۾ مدد صاحب ذوالفقار
تا ڪهن ماڻهو ملڪ جن ديو سارو سنسار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٨- معجزو سخاوت ۽ شجاعت آهن شطر شهير
لک صبر لاکا ۽ حاتم تا ٿين تر پيا ٿيلدار
ڏنا پڙهن هي ورد سب عابد ثنا گنهگار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

٩- تون اهو ساڳيو علي المرتضيٰ حيدر ڪرار
الولد سر لابيه آه قول احمد جو قرار
توکي رضي آه رسول الله بهشتن چار يار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

١٠- من چگويم اي ثناءِ حمد چون ڪرده چار
گفت چون صلو عليه و آله پروردگار
هم وظائف بر زبانم نام تو اي نامدار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

١١- من سگ دروازه تو قائم غلام داغدار
ڪن عطا امداد خاص دين دنيا پائدار
تا ڪرم شڪران هم هر جائي هردم بيشمار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

١٢- دين ايمان تو ڳهران هادي هدايت مون نڌار
غم خطرن کان ڇڏائي ڪر اچي آزاد يار
لئي مهنجي سڪرات سهنجي ختم ڪلمه جي قرار
شاه مردان شير يزدان قوت پروردگار

خطبه يوم الجمعه

ساره ڪيان ستار جي تعريف رب جبار جي
قادر قدرت ڪلتار جي صانع سموات و زمين
خالق جنهن جن خير البشر والي امر شافع حشر
معراج تنهنجو تم حضر يا لا صدر عرش برين
قرآن ۾ قادر ثنا والليل ياسين والضحيٰ
گفته است رب العالمين

عاصين سند و آهي اڇو واهر وسيلو واهن جو
آڙون گنهگارن ڪهو شافع شفيع المذنبين
سيد سچي جا سرور آهن معجزه مشهور [illegible]
انگشت آن شق القمر سالار سيد المرسلين
اصحاب تنهنجا سب سچا چارئي ترا درگاه جا
يارا رسول الله جا آهن خاص خلفائي راشدين
صديق صاحب يار هو سڀڪنهن [illegible] غار هو
داور نبي دلدار هو چون چاره مه روشن جبين
عادل عمر هو بي ريا عثمان غني ڪان حيا
مولا علي مشڪل ڪشا آهي امير المؤمنين
دس پاڪ پيارا بهشتن اولاد ڪي ۾ ڏس عنان
عرشان لئي چادر جنين سردار صاحب [illegible]

Gul Hayat Institute

وصي مصطفيٰ يعني علي المرتضيٰ
زوج بتول پارسا اهل الٰهي شائس نه بيهن
حضرت حسن شه مجتبيٰ شير شهداءِ كربلا
دلرُبا مهمه زو شفا آن رحمت اللعالمين
غمگين غم کنو مبتلا شاکر ذکر صابر بلا
يعني امام الاتقيا شاه زين العابدين
باقر امام متقي جعفر جانِ کاظم وليٰ
موسيٰ رضا مثل علي آن سهي سالار دين
محمد تقي نوري نقي مهدي و عسکر مهتدي
مخزن علوم سرمدي هادي هدا المتقين
چاچا محمد مصطفيٰ عباس حمزه با وفا
سرور مڙان ها سردار رحمت ر ايمان راحمين

قطعه غلام حيدر مرحوم

قالي عمر جو شکر ڪري لائي خدا جو ذکر ڪر
شب و روز رب جو شکر ڪر دنيا وما فيها درين
هي جڳ ڇڏي ٿيندين جدا

و بعدي ڪندو ناهين الوداع
سعسار سار و لي فنا خدا الله سبق علم اليقين
قائم بچي ڪو ڪرم ڪر راحم گدا کو رحم ڪر
فقيرا ڪه سب بخش ڪر هستي غفور الراحمين
بارڪ الله تعاليٰ لنا ولکم وتقبل الله لنا ولکم
والسائر المسلمين اجمعين انه تعاليٰ
جواد ڪريم ملک بر
رب الرئوف الرحيم

اصحاب ڪربلا

دوست دل جا گهرسا اصحاب ڪربلا
تارن محرم ماه جي آيا درگاه جا دادلا
ڪربلا جي بيابان سوزن ڪيئي آهن سلا
تاريخ ۾ طرفن کي معلوم آيا معلا
ميدان ۾ مومن مارا آيا وڙهڻ لاءِ واهلا
تاريخ آهي ڏيل آيا جوڙ چالولا
آيا يزيدي او چتو ظاهر ٿيا زلزلا
تاريخ چوڏهين چهچل پوتار اڄ پلا
رحمت ربا لي رسيا ضعيفن ڪري صلا
تاريخ ڏهين پاڻو پاڻ ا چڏي بلا
حرمن سندا هنگام ٿيا غرغاءِ غلغلا

قائم فقير

ڇڏين دنيا جا چڏي اسباب ٿيا دلا
امز اولاده الله وڪار جڳ پرجوش جرجلا
ستين ٿي سهڻا ساقي ڪوثر جا ڪاملا
جنت نصيب جا ٿي هليا سر مڪملا
الئين امام عاوي آيا اڪملا
لائين لوي جا پيارا هڪ هڪ ٿيا مڪلا
هيءُ مولا سندي مصيبت ڪنهن کي ڏجي ڪلا
ڏهين ڏي ونگر ٿارون ڏيون جمل جرشڱون جلا
چڏين ملڪن ماتام ڪيو ٿيا سوز سر سلا
يا رحمت حسن حسين حامي هيڻن سندا اعليٰ
مسڪين قائم الدين تنلاءِ ليو مبتلا

ختم شد

Gul Hayat Institute

هی ئه کتاب

جناب پیل فقەر صاحب - ھر

— چپرا ـــو —

— ۹ —